พลังพลิกชีวิต

จัดทำโดย

https://sim323.blogspot.com

คำนำ

หนังสือเล่มนี้จัดทำขึ้นเพื่อเป็นวิทยาทานให้ผู้ที่ได้อ่านหนังสือเล่มนี้ และ ปฏิบัติตามมีชีวิตที่ดีขึ้น ซึ่งวิธีการบางส่วนในนี้ผู้จัดทำได้ทดลองทำแล้วได้ผลจริงๆจึงนำมาแบ่งปันให้บุคคลทั่วไปรับทราบเพื่อเปลี่ยนแปลงชีวิตของทุกท่านมีชีวิตที่ดีและมีความสุขมากขึ้น

ในหนังสือเล่มนี้จะประกอบด้วย 2 ส่วน คือ 1.วิธีการปรับตัวเอง และ แก้ไขชีวิตเพื่อทำการลดอุปสรรคในชีวิตอันเนื่องมาจากสาเหตุอื่น 2.บทสวดมนต์ ซึ่งเป็นบทสวดที่ใช้เพื่อเสริมพลังให้สามารถผ่านอุปสรรคและแก้ปัญหาในชีวิตได้อย่างมีสติ

ด้วยเดชแห่งบุญจากการทำหนังสือเล่มนี้ ข้าพเจ้าขอถวายเป็นพุทธบูชา ธรรมบูชา สังฆบูชา ทุกพุทธกาล และขออำนาจคุณพระศรีรัตนตรัย ขออุทิศบุญกุศลนี้ให้แด่ บิดามารดา ครูอาจารย์ทั้งทางโลกและทางธรรม ผู้มีพระคุณทุกภพทุกชาติ ญาติมิตร บริวาร สรรพสัตว์ทั้งหลาย เจ้ากรรมนายเวรของข้าพเจ้าทุกภพทุกชาติ และผู้ที่รับหนังสือเล่มนี้ ขอความสวัสดีจงมีแด่ท่านทั้งหลายเทอญ

ผู้จัดทำ
ตรินัยน์ จันทร์คง
https://sim323.blogspot.com

สารบัญ

หัวเรื่อง	หน้า
เริ่มต้นที่จิต	4
วิธีเสริมพลังชีวิต	5
การปรับพลังเสียออกจากเบอร์โทรศัพท์	6
ขั้นตอนแก้อุปสรรค (การแก้กรรม)	9
พุทธานุภาพและอานุภาพแห่งพระคาถาเงินล้าน	32
บทสวดมนต์ไหว้พระประจำวัน	41
พุทธชัยมงคลคาถา (พาหุงฯ)	47
พระคาถาชินบัญชร พร้อมคำแปล	49
บทสวดกรณียเมตตสูตร พร้อมคำแปล	57
บทสวดระตะนะสุตตัง (รัตนสูตร) พร้อมคำแปล	62
บทธัมมจักกัปปวัตตนสูตร พร้อมคำแปล	73
คาถามงกุฎพระพุทธเจ้า พร้อมคำแปล	95
คาถาเงินล้าน	97
บทสวด พระคาถาอาการะวัตตาสูตร	98
บทยอดพระกัณฑ์ไตรปิฎก	118
บทสวดแผ่เมตตาให้ตนเองและแผ่ส่วนบุญกุศล	136
บทขอขมากรรมและอธิษฐานจิต	138
คาถาเมตตาใหญ่	140

เริ่มต้นที่จิต

ทุกคนต่างมีความต้องการของแต่ละคนบางคนต้องการมีรายได้มากขึ้นบางคนต้องการมีชีวิตครอบครัวที่สมบูรณ์บางคนอยากเรียนให้จบสูงๆบางคนอยากเที่ยวต่างประเทศฯลฯ

ท่านทราบหรือไม่ว่าสิ่งเหล่านี้สามารถสำเร็จด้วยความคิดและจินตนาการดั่งคำพูดว่า“ใจเป็นใหญ่ ใจเป็นประธาน ทุกสิ่งสำเร็จด้วยใจ”คือถ้าท่านคิดว่าสิ่งนั้นเป็นไปไม่ได้มันก็จะเป็นไปไม่ได้สำหรับท่านถ้าท่านคิดว่าเป็นไปได้ก็จะมีเหตุการณ์หลายๆอย่างทำให้ท่านเห็นว่าเป็นไปได้

หลายๆท่านอาจจะพูดว่ามันเป็นไปไม่ได้หรอกแค่คิดหรือจินตนาการจะเป็นไปได้หรือ ?

ตอบ หากไม่มีการจินตนาการแล้วหลายๆอย่างบนโลกใบนี้ก็จะไม่เกิดขึ้นเช่นการสร้างบ้านหากไม่มีการจินตนาการรูปแบบบ้านขึ้นมาก่อนก็ไม่สามารถเขียนแบบออกมาได้เมื่อเขียนแบบออกมาไม่ได้ก็จะสร้างไม่ได้

แล้วจะเริ่มได้อย่างไร?

เริ่มต้นต้องทราบก่อนว่าทุกคนมีทัศนคติที่เป็นลบคอยขัดขวางความเป็นไปได้อยู่เช่นคนที่อยากรวยก็จะมีความคิดที่ว่าคนที่จะรวยได้ต้องโกงเก่งถึงจะรวยได้หรือเงินเป็นสิ่งชั่วร้ายคนที่จะมีเงินได้ต้องชั่วร้ายหรือบางคนอยากมีครอบครัวที่สมบูรณ์มีความสุขแต่มักจะจดจ่อกับความคิดที่ว่าคู่ของตนเองจะ

ต้องแอบไปมีคนอื่นแน่ๆและคอยจับผิดทุกก้าวจนสิ่งที่กังวลกลายเป็นความจริง

ในการที่จะลบสิ่งลบๆออกจากใจได้จะต้องอาศัยการมี **“สติ”** คือ การรู้สึกตัวซึ่งในตอนแรกมันก็จะไม่ไวหรอกครับแต่ถ้าทำสม่ำเสมอสติก็จะเฉียบคมขึ้นดังนั้น

ข้อแรกสุด คือ การฝึกสติโดยอาจใช้บทสวดมนต์ **“คาถามงกุฎพระพุทธเจ้า”** เป็นทำให้มีสติโดยการบริกรรมทุกขณะจิตก็ได้ครับ

ข้อที่ 2 เมื่อสติกลับมาให้พยายามคิดและจินตนาการถึงสิ่งที่เราต้องการโดยภาพนั้นต้องเป็นภาพที่เราได้รับสิ่งนั้นแล้วและที่สำคัญต้องรู้สึกดีที่รับได้สิ่งนั้นมาแล้ว

ข้อที่ 3 เป็นเรื่องสำคัญมากคือเลิกรับข้อมูลข่าวลบๆหรือการนินทาว่าร้ายผู้อื่น

หมั่นฝึกตรงนี้ไปเรื่อยๆครับและคุณจะพบหนทางที่จะไปสู่สิ่งที่คุณต้องการ

วิธีเสริมพลังชีวิต

เมื่อท่านทราบวิธีการปรับแนวคิดแล้วขั้นถัดไปเป็นขั้นของการปฏิบัติเพื่อเสริมกำลังของจิต

1. สวดมนต์ช่วงเช้าระหว่างเวลา 04.00 – 06.00 น. และช่วงค่ำ 19.00-21.00 น. จะเป็นช่วงที่ดีที่สุดใน

การสวดมนต์โดยใช้เวลาในการสวดมนต์อย่างน้อย 15 นาทีต่อวัน

2. นั่งสมาธิ 5-15 นาที/ครั้ง/วัน

3. หมั่นทำบุญเช่นใส่บาตรทุกเช้าหรือทำบุญทุกวัน

หากท่านทำอย่างนี้ไปเรื่อยๆท่านจะพบกับสิ่งดีๆจนประหลาดใจ

การปรับพลังเสียออกจากเบอร์โทรศัพท์

เป็นที่ทราบกันดีว่าปัจจุบันเกือบทุกคนมีโทรศัพท์มือถือกันทุกคนและที่น่าแปลกเป็นอย่างมากคือเบอร์โทรศัพท์มือถือมีผลต่อผู้ใช้อีกด้วยแต่ผมจะไม่อธิบายมากนักเพราะจำเป็นต้องศึกษาเพื่อทำความเข้าใจกับศาสตร์นี้

แต่ผมจะสรุปเพื่อให้ง่ายต่อบุคคลทั่วไปโดยจะนำเลขที่ไม่ดีที่จะสร้างอุปสรรคให้ผู้ใช้มาแสดง

การดูเลขเบอร์มือถือเราจะดูที่ 7 ตัวหลังเช่น 081-2345678 เราจะไม่สนที่ 081 แต่เราจะสนใจที่ 2345678 ซึ่งมีผลต่อผู้ใช้

โดยตำแหน่งที่ 2345678 หากมีเลขดังต่อไปนี้ให้เปลี่ยนทันทีครับโดยเลขต้องห้ามมีดังต่อไปนี้

00,01,02,03,04,05,06,07,08,09,
10,11,12,13,17,18,
20,21,25,27,
30,31,33,34,37,38,
40,43,48,
50,52,57,58
60,67,68,
70,71,72,73,75,76,77,
80,81,83,84,85,86,88,
90

หลังจากที่ท่านได้เบอร์ที่ต้องการแล้วก็ไปทำบุญตามนี้ครับ

วิธีการเปิดเบอร์

1.เลือกทำบุญโดยสามารถทำบุญได้หลากหลาย เช่น ทำบุญบริจาคโลงศพ 1 โลง ,บริจาคเงินให้องค์กรการกุศล 300-500 บาท ,ใส่บาตรพระหรือเณร 6 รูป ,ถวายสังฆทาน เป็นต้น

2.กรวดน้ำโดยมีภาชนะรอง โดยตั้ง นะโมฯ 3 จบ และกล่าวง่ายๆดังนี้ *“ด้วยเดชแห่งบุญนี้ขอถวายเป็นพุทธบูชา ธรรมบูชา สังฆบูชา ทุกพุทธกาล...ขออำนาจคุณพระศรีรัตนตรัย และ ขอพระแม่ธรณี โปรดนำส่งข่าวบุญกุศลที่ลูกได้ตั้งใจอุทิศครั้งนี้ให้แด่...(ตามข้างล่าง)...ถึงทุกดวงจิตดวงวิญญาณทุกท่านทุกพระองค์ด้วยเทอญ...สาธุๆๆๆ”*

ทำบุญเปิดเบอร์แล้วอุทิศผลบุญ 6 ข้อ

1.อุทิศบุญให้ แด่ เทวดาประจำตัว

2.เจ้ากรรมนายเวรที่ปรากฏในเบอร์เก่า ให้ทำบุญด้วยความสำนึกในสิ่งที่เคยล่วงเกินไว้และตั้งใจขออโหสิกรรม

3.ครูบาอาจารย์วิชาโหราศาสตร์ที่เป็นสัมมาทิฏฐิทุกท่าน

4.ผู้แนะนำให้เปลี่ยนเบอร์ ….(ถ้าดูจากหนังสือเล่มนี้ตรงๆก็ **คุณ ตรินัยน์ จันทร์คง** ถ้าไม่ใช่ก็ชื่อผู้ที่บอก)...

5.เทพและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่ดูแลคุ้มครองประเทศไทย อันได้แก่ พระสยามเทวาธิราช พระหลักเมือง พระเสื้อเมือง พระทรงเมือง พระกาฬชัยศรี พระหอกลอง พระเจตคุปภ์ โดยมีพระแก้วมรกตเป็นประธานเป็นที่สุด

6.จิตวิญญาณนักรบทั้งหลายที่ล้มตายบนผืนแผ่นดินไทย ขอให้ท่านทั้งหลายรับบุญนี้แล้วคลายความยึดมั่นถือมั่นและไปสู่สุขคติด้วยเทอญ

ขั้นตอนแก้อุปสรรค (การแก้กรรม)

ขั้นตอนนี้ต้องขอขอบคุณองค์ความรู้ของ...Golf9000 (https://www.facebook.com/Golfyantep/) โดยได้กล่าวไว้ดังนี้

ครูบาอาจารย์สายพระหลักของผมนั้นคือหลวงพ่อจรัญ วัดอัมพวัน จ.สิงห์บุรี (พระอุปปัฌชาย์)

และ หลวงพ่อฤาษีลิงดำ วัดท่าซุง จ.อุทัยธานี

ผมชอบจดเทคนิคและเคล็บลับจากคนมีญาณ

เริ่มต้นปี2553 ได้ครับ ที่ได้จาก อ.เอ๋ สแกนกรรม และอ.หลายท่านทั้งที่เก่าและที่ทั้งจดทั้งอ่านคลิป VDO และได้ไปเปิดกรรม

ขอเริ่มเรื่องที่อยากบอกครับ

การแผ่เมตตาเมตตาและอุทิศส่วนบุญให้ตนเอง

ผมได้รับมาหลายอาจารย์มากเรื่องนี้ และหลายอาจารย์ก็มาเตือนบอกผมอีก!!

“อะหัง สุขิโต โหมิ ขอให้ข้าพเจ้ามีความสุข...จนถึง...สุขี อัตตานัง ปะริหะรามิ

มีความสุขกายสุขใจรักษาตนให้พ้นจากทุกข์ภัยทั้งสิ้นเถิด”
บทนี้แหละถ้ารากฐานเราไม่เป็นสุขจริงจะแผ่หรืออุทิศให้ถึงบุคคลอื่นได้อย่างไร!!

ส่วนบทแผ่ส่วนกุศลเช่น

“อิทังเม มาตาปิตูนัง โหตุ สุขิตา โหนตุ มาตา ปิตะโร (ให้นึกถึงหน้าพ่อและแม่เอาไว้สแกนให้ชัดเจน) หรือ

อิทัง สัพพะเทวะตานัง โหติ สุขิตา โหนตุ สัพเพเทวา (นึกถึงเทพเทวดาที่เรานับถือ)

หรือ อิทัง สัพพะเวรีนัง โหตุ สุขิตา โหนตุ สัพเพเวรี (นึกถึงหน้าคนที่ทำให้เราทุกข์ใจ) “

คร่าวๆนะครับ ค่อยๆฝึกไปทุกวัน วันละหลายๆรอบ!!

เคล็ดลับ*

การแผ่เมตตาหรืออุทิศส่วนกุศลฝึกบ่อยๆท่องจำบ่อยๆหลับตาทำเป็นสมาธิให้จิตเป็นเอกภาพไม่ได้เน้นให้ทำรอบเดียวนี่จริงมั้ย

ทำบ่อยๆวันละหลายๆครั้งจนสภาวะจิตชินเพื่อเป็นรากฐานบุญของตัวเองและพร้อมที่จะส่งให้ผู้อื่นอยู่เสมอๆ!!

ส่วนการกรวดน้ำ ถ้าสำหรับผม ผมจะเน้นกรวดน้ำโดยใช้น้ำจริงๆ เพราะจะฝากพระแม่ธรณีให้เป็นทิพยาน

โดยตรง!!

ส่วนการกรวดน้ำแห้งน้อยมากสำหรับผม เพราะผมจิตไม่ดีพอ

สำคัญมาก*

วิธีการแผ่หรืออุทิศนั้นผมจะขอบารมีพระพุทธเจ้าฯลฯให้ท่านช่วยสงเคราะห์เพื่อเพิ่มกำลังส่งบุญส่งคำอธิฐานให้ถึงยิ่งขึ้น ขอบารมี เช่น การแผ่เมตตา การอุทิศการอธิฐานจิตให้ท่านช่วย **"ส่ง"** คำอธิฐาน....

เน้นที่ว่า...นอกจากแผ่ให้ตนเองและก็แผ่กุศลอุทิศให้เทวดาประจำตัวที่รักษากายสังขารของข้าพเจ้า...(ชื่อ-นามสกุล)...ครับ ในกรณีนี้เพื่อให้ดวงจิตดวงวิญญาณเราได้มีพละกำลังและมีอำนาจ ต่อสู้วิบาก!!

ผมจะแนะนำผมอยากให้เพื่อนได้มีฐานะที่ดีขึ้นเรื่องเงินๆ ทองๆ หรือความร่ำรวย!!จะได้มีชีวิตที่ดีและมีเงินมาบำรุงศาสนาร่วมกันและอนาคตครับคงจะเริ่มจดกันนะครับ เพราะชีวิตผมเริ่มจากศูนย์ จริงๆ เอาล่ะมาดูกันเลยมีอะไรบ้าง!!

ข้อมูลได้ผมได้ขออนุญาต อ.เอ๋ สแกนกรรมมาลงไว้ในนี้นะครับ เพราะเปิดกรรมกับ อ.บ่อยพอสมควรเป็นอานิสงค์ปลีกย่อยนะครับลองอ่านดูเพื่อเพื่อนจะได้ ข้อคิดดีๆเพิ่มเติม

- พุทธคุณ ธรรมคุณ สังฆคุณ พาหุงมหากา อิติปิโส(เกินอายุ+1)

การสวดมนต์บทนี้มีความหมายว่าจะชนะอุปสรรคทั้งภายในจิตใจและภายนอกคือชนะอุปสรรคต่อหน้าที่การงานศัตรูหมู่มาร และทำให้ชีวิตราบรื่นต่ออุปสรรคและการสวดมนต์ อิติปิโส+1 นั้นทำให้ต่อชะตาชีวิตและผ่านวิบากที่ได้รับให้เบาบางลง

- สวดชินบัญชร 3 จบ 9 จบหรือ 10 จบต่อวัน

ทำให้ใบหน้า วาจาศักดิ์สิทธ์ พูดจาน่าเชื่อถือ เจรจาดี มีคนเมตตา มีคนเกื้อกูลดีมีบริวารมากมาย

- สวดยอดพระกัณฑ์พระไตรปิฎก

ทำให้เป็นผู้มีสติ ปัญญาดี จิตสมาธิสูง ทำมาค้าขายเจริญรุ่งเรือง

- พระธรรมจักรกัปปวัตนสูตร

ทำให้เคราะห์กรรมหนัก เวรกรรมหนักๆ ทุเลาลงและทำให้อาการเจ็บไข้ได้ป่วยหายได้ และสามารถล้างอาถรรพ์คุณไสยมนต์ดำได้ โรคภัยทุเลาเราบางลง

- สวดพระอาการวัตตาสูตร

ทำให้จิตมีสมาธิสูง เข้าสู่สมาธิได้ง่ายและทำให้เจริญรุ่งเรืองทางด้านทรัพย์ และมีจิตที่สูงกว่ากิเลสเพราะการสวดมนต์ทุกบทจำทำให้มีพลังพุทธคุณมาช่วยเราก่อนที่เราจะทำกรรมฐาน เราจะได้กรวดน้ำให้ปัญหาทุกอย่างเบาบางลง สวดประจำทำให้มีตบะเดช บารมี ทรัพย์

แก้ไขปัญหาหนี้สิน เบื้องต้น!!

สำคัญมาก สำหรับผู้ที่มีการเงินย่ำแย่ ครูบาอาจารย์สอนมาครับและแม่ชีก็สอนครับ *

ไปวัดจะไหนตามแต่ให้สร้างภาพขณะตั้งจิตอธิษฐานและทำบุญระลึกถึงดวงจิตดวงเดิมที่เคยเป็นหนี้สินในอดีต!! จงหลุดพ้นเพราะเราเกิดใหม่แล้ว หากใครเป็นหนี้หลักล้านให้แลกเหรียญ 1 บาท 5 บาท 10 บาทแล้วมาอธิฐานที่หน้าโบสถ์ ย้ำครับทำให้บ่อยๆมากๆ ที่โบสถ์ที่มีพระประธานแล้วขอบารมีพระก่อน แล้วอธิฐานว่า

“หากลูกมีกรรมเคยโกงและยักยอกทรัพย์ของผู้ใดก็แล้วแต่ที่ระลึกได้ก็ดีระลึกไม่ได้ก็ดี

หรือจากการประกอบอาชีพ..(อาชีพอะไรก็ว่าไป)....จะตั้งใจหรือไม่ตั้งใจก็ดีขอให้...(ชื่อพระประธาน)...ขอให้...(หลวงพ่อในวัด)..

และพระแม่ธรณีจงมาเป็นทิพพยานว่าลูกมาขออโหสิกรรม...!!!”

*** จากนั้นนำเหรียญนั้น หรือปัจจัย ใส่ตู้หรือบาตรพระจนหมด/เหรียญคือสื่อแทนเราเพื่ออโหสิกรรม ***

อธิฐานเก็บทรัพย์ให้อยู่

ให้ไปอธิฐานจิตในโบสถ์ โดยอธิษฐานว่า...

“ขออานิสงค์การทำบุญในครั้งนี้ จับอะไรเป็นเงินเป็นทอง ขอให้มีเงินเหลือกินเหลือใช้เกื้อกูลช่วยเหลือคนอื่นได้และมีโอกาสสร้างบุญกุศลต่อไป ตั้งแต่วันนี้จนกว่าจะเข้าพระนิพพาน....”

สำหรับใครที่ไม่มีคนเกื้อกูลด้านทรัพย์ค้าขายทำงานทำมาหากิน (ที่มา...หลวงพ่อจรัญฯ...)

“บัดนี้ชาตินี้ข้าพเจ้า...(ชื่อ-นามสกุล)...ได้มาประกอบอาชีพคือ.....ขอให้ท่านที่เคยเป็นญาติกันเคยช่วยเหลือกันเคยช้ำชูกันมา”

เคยมีบุญคุณเกื้อหนุนกันในหลายๆภพหลายๆชาติที่ผ่านมา ขอให้ท่านได้มาอุดหนุดเกื้อกูลค้ำชูกันในชาตินี้ด้วยเทอญ

(อ้างอิงจากหนังสื่อกฎแห่งกรรม เล่มที่12)

*ไปที่โบสถ์ กราบ3ครั้ง ตั้งนะโมฯ 3 จบ สมาทานศีล5 บูชาพระแล้วอธิฐานจากนั้นกลับบ้านอุทิศบุญทั้งหมดอีกรอบบ่อยๆจะกี่รอบก็ทำได้ครับ วิธีทุกอย่างคือการอธิฐานจิตทุกครั้งที่ทำบุญนะครับ

สำหรับ ผู้ที่ทำธุรกิจเงินไม่เหลือเก็บ,ทำดีไม่ขึ้นกับบริวารลูกน้องไม่ดี (อ.หม่อม)

หากข้าพเจ้า เคยมีกรรมกับค่าจ้างแรงงาน และมีกรรมกับทาสบริวารไพร่ในอดีตชาติ ทำให้เกิดทุกข์กับท่านเหล่านั้นทั้งร่างกายจิตใจและมีทุกข์กับเงินทอง ข้าพเจ้าขออโหสิกรรม ขอให้ดวงจิตของท่านเหล่านั้นจงได้รับบุญกุศลทานกุศลจากข้าพเจ้าทันทีและอโหสิกรรมให้กับข้าพเจ้าด้วย และข้าพเจ้าขอปลดปล่อยดวงจิตดวงวิญญาณของทาสบริวารเหล่านั้นของข้าพเจ้าในอดีตที่เกิดมาแล้วก็ดี ยังไม่เกิดก็ดี ขอจงเป็นอิสระไม่ตกเป็นทาสของใครอีกต่อไป

ใครที่เคยเป็นหนี้กรรมหมดตัวหรือเป็นทายาทกรรมจากบรรพบุรุษ

(จุดรูป 9 ดอกลงดินกลางแจ้ง)

“หากครอบครัว ตระกูลปู่ ย่า ตา ยาย ทั้งหมดของข้าพเจ้า มีกรรมกับทรัพย์สินเงินทอง ที่ดินที่ทางของใครก็แล้วแต่ ขอให้

พระแม่ธรณีเป็น ทิพยานว่า ข้าพเจ้าเป็นลูกหลานมาขออโหสิกรรม ถ้าหากทรัพย์ใด โภคทรัพย์ใด อำนาจวาสนาบุญบารมีใดที่เป็นของข้าพเจ้าโดยชอบธรรมแล้วตั้งแต่อดีตชาติจนถึงปัจจุบันชาติ

ข้าพเจ้าขอใช้บุญนั้นวันนี้เดี๋ยวนี้ด้วยเทอญ...”

แก้กรรมสัมมาอาชีพหรืออุทิศบุญไปให้สัมมาอาชีพ

*****สำคัญ*****

“ข้าพเจ้าขอตั้งจิตอธิฐาน ที่ข้าพเจ้ามีกินมีใช้มีปัจจัย 4 บริบูรณ์จาก...(อาชีพ)... ขอบุญกุศลที่ข้าพเจ้าสร้างบุญใดสำเร็จแล้วเกิดประโยชน์แล้ว ขอบุญนั้นจงส่งผลให้ ...(อาชีพ)...ได้รับในอานิสงค์ผลบุญของข้าพเจ้าในกาลบัดนี้เทอญ”

(ใครทำแบบนี้แล้วจะเจริญในอาชีพแบบไม่น่าเชื่อเลย)

การแก้ธรรมติดหนี้กรรมในธรณีสงฆ์ การแก้ไขเบื้องต้น

ไปอธิฐานจิตในโบสถ์อธิฐานว่า
“....ถ้าข้าพเจ้า...(ชื่อ-นามสกุล)...เคยมีกรรมกับผ้าเหลืองและสิ่งของในวัดในพื้นที่ธรณีสงฆ์ และมีกรรมติดหนี้สงฆ์มาขอให้ การทำบุญและการถวายจีวรแด่พระประธานในครั้งนี้จงส่งผลให้เป็นอโหสิกรรม”

และหลังจากนั้นก็ขอพร เพื่อให้ประสบผลสำเร็จในหน้าที่การงาน

ขายของไม่ดีเลยหรือใครที่เป็นเซลล์ขายของ

อะไรก็ตามแต่ให้สวดมนต์บทพระธรรมจักรฯ อาร ธนาศีส 5 อธิฐานว่า (แม่ชีบอกว่า อานุภาพบทนี้ใครพูดอะไรให้คนซื้อคนเชื่อหมด) และอธิษฐานว่า

“ขอบุญจากการสวดมนต์ในครั้งนี้ ขอจงส่งผลให้สัมมาอาชีพและปัจจัย 4 ของข้าพเจ้าเจริญรุ่งเรือง”

เข้าโบสถ์อย่าขี้เกียจ สมาทานศีล 5 บูชาพระ

อุทิศบุญให้ท่านและเทวดาที่รักษาเขตวัดก่อนและท่านถึงช่วยเรา

ใครที่มีกรรมการเงินและครอบครัวหรือใครที่มีเสียเงินเหมือนกับถูกหลอกโดนโกง

ให้อธิษฐานว่า...
“หากข้าพเจ้าเคยมีปัญญาในอดีตชาติ และใช้ปัญญาหาเงินที่ได้มาจากความไม่ถูกต้องทำให้ผู้หนึ่งผู้ใดและครอบครัวต้องเดือดร้อน..ข้าพเจ้าขอให้พระแม่ธรณีเป็นทิพยานข้าพเจ้าขออโหสิกรรม”

(ให้อธิฐานจิตทุกครั้งหลังจากที่ทำบุญทุกรูปแบบ อดทนต่อสิ่งที่เข้ามาในปัจจุบันกรรมถึงจะเบาบาง)

วิธีอธิฐานหลังจากนั่งสมาธิเสร็จแล้วเพื่อให้มีคนเกื้อกูลด้านการเงินและครอบครัว

(แม่ชีทศพรจดมาโดยตรง) ****สำคัญมากนะครับให้อธิฐานตลอด****

“บุญใดที่ข้าพเจ้าสะสมไว้ตั้งแต่อเนกชาติที่เป็นบุญกุศลโดยชอบธรรมทั้งหมดข้าพเจ้าขอใช้บุญนั้นวันนี้เดี๋ยวนี้ขอจงส่งผลให้ครอบครัว บริวาร จงรักใคร่สามัครคีอย่าแตกแยกกันและขอให้ข้าพเจ้าพบเจอกัลยาณมิตรที่ชี้ขุมทรัพย์ให้แก่ข้าพเจ้าวันนี้เดี๋ยวนี้ และขอให้มีสติปัญญาและรักษาทรัพย์นั้นไว้ได้ด้วยเทอญ”

ใครทุกข์ใจเรื่องลูกวิธีแก้ไขให้ปฏิบัติกรรมฐาน

โดยอธิษฐานว่า...

“ขอบุญจากการเจริญกรรมฐานในครั้งนี้ จงส่งผลให้บุตรหลานบริวาร เป็นคนกตัญญูรู้คุณ มีปัญญาหลุดพ้นจากอบายภูมิ..”

เท่านี้เองครับ

ใครทุกข์เรื่องผู้หญิงหรือผู้ชาย

ข้อมูลนี้ได้จดมาจากหลายอาจารย์จึงขอเขียนไว้เป็นแนวทางทั้งหมดเอาไปใช้ดูนะว่าอันไหนเหมาะสมนะครับ

“ขอบุญกุศลผลบุญทุกอย่างที่ข้าพเจ้าได้กระทำแล้วในครั้งนี้จงสำเร็จกับดวงจิตดวงวิญญาณ กับหญิงและชายที่เคยได้รับวิบากให้ทุกข์ใจจากการกระทำจากข้าพเจ้ามา ขอให้พระแม่ธรณีจงเป็นทิพยานว่าเข้าพเจ้าขออโหสิกรรม”

ใครที่ตรวจกรรมแล้ว...มีสัญญากรรมความรัก

โดยอธิษฐานว่า...
“หากข้าพเจ้าเคยมีสัญญากรรมกับผู้หญิง(หรือผู้ชายก็ได้) ข้าพเจ้าขอโหสิกรรม ขอให้ดวงจิตดวงวิญญาณของผู้หญิง (ผู้ชาย)เหล่านั้นจงปลดปล่อยกรรม ปลดปล่อยสัญญากรรม จากแรงสาปแช่งจากข้าพเจ้า ณ.กาลบัดนี้เทอญ”

สำหรับคนที่มีกรรมกับความรัก

โดยอธิษฐานว่า...
“หากข้าพเจ้าเคยมีสัญญากรรมในเรื่องของความรักที่ไม่ดี กับ...(ชื่อ-นามสกุล)...ข้าพเจ้าขอตัดสัญญากรรมนี้ด้วย บุญที่ข้าพเจ้าได้กระทำแล้วในวันนี้ ขอให้ความรักสมหวัง คิดสิ่งใดสมปรารถนาเจอคู่บุญบารมีที่เคยเกื้อกูลกันมาวันนี้ เดี๋ยวนี้และเวลานี้ด้วยเทอญ”

อธิฐานจิตหลังกรวดน้ำ แผ่ให้คนที่เรารักและเทวดาที่ รักษาตัวเค้า อธิฐานให้เค้าอยู่ในกรอบศีลธรรม

กรรมกับความรักครอบครัว

โดยอธิษฐานว่า...
“หากในอดีตข้าพเจ้า มีกรรมกับการมีครอบครัว การมี ความรัก ทำให้ท่านหนึ่งท่านใดทั้งหญิงชายต้องพรัดพราก จากกันทุกข์ใจในคำพูดและการกระทำของข้าพเจ้าในชาติ

นี้และในอดีตชาติ ข้าพเจ้าได้รับผลของกรรมนี้แล้วในปัจจุบัน ที่ผ่านมาข้าพเจ้าขออโหสิกรรม ขออุทิศบุญกุศลทานกุศลที่ได้กระทำในครั้งนี้ให้กับดวงจิตดวงวิญญาณของหญิงชายที่เคยถูกข้าพเจ้าแย่งชิงความรักมาขอท่านทั้งหลายให้อโหสิกรรมให้กับข้าพเจ้าด้วย ณ.บัดเดี๋ยวนี้เทอญ”

มีกรรมกับสัตว์โรคภัย-โรคร้าย

โดยอธิษฐานว่า...
“หากกรรมที่เคยเป็นโรคร้ายกับข้าพเจ้า และกรรมที่เคยมีกับปู่ย่า ตายาย ตลอดจนบรรพบุรุษที่เคยมีโรคร้ายเป็นเผ่าพันธุ์ ขอให้สิ้นสุดอย่าเกิด อย่ามีแก่ข้าพเจ้าและลูกหลานอีกต่อไป”

ถวายไถ่ชีวิตโคกระบือปล่อยปลา ในช่วงที่ดวงตกจะช่วยทำให้โรคภัยและอุบัติเหตุเล็กๆ น้อยๆ เราควรสร้างเหตุให้ตรง

การเบิกบุญ

****สำคัญควรทำทุกวันมีแต่ได้ไม่มีเสีย****

โดยอธิษฐานว่า...
“ขออำนาจคุณพระพุทธ คุณพระธรรม คุณพระสงฆ์ บิดามารดา ครูบาอาจารย์ทุกท่าน ช่วยดลบันดาลให้บุญกุศลของข้าพเจ้าที่ทำมาแล้ว...แต่อดีตชาติจนถึงปัจจุบันชาติ

ข้าพเจ้าขออุทิศบุญนี้ให้กับตัวข้าพเจ้าและเทวดาที่รักษากายสังขารของข้าพเจ้า ขอให้ดวงจิตดวงวิญญาณ...กายทิพย์ของข้าพเจ้าที่ได้ตกอยู่ในภพภูมิที่ลำบาก ไม่ว่าจะเป็นการเงิน การงาน ความรัก ชีวิตครอบครัว สุขภาพร่างกายที่ได้รับความเจ็บป่วย...

ขออำนาจบุญกุศลเหล่านั้น ส่งผลให้ดวงจิตดวงวิญญาณกายทิพย์การสังขารของข้าพเจ้า จงหลุดพ้นจากวิบากกรรมเหล่านั้นด้วยกุศลนี้ด้วยเทอญ!!! "

(ลองดูสิครับ หลังจากทำเสร็จแล้วคุณจะโล่งสบายแบบบอกไม่ถูก ให้ทำทุกวันลองดูครับ ทำบ่อยๆชีวิตจะดีขึ้น)

การตั้งจิตแผ่เมตตาให้กับสัมมาอาชีพ สำหรับหัวหน้าครอบครัว

(อ.หม่อม คนเปิดกรรม)
โดยอธิษฐานว่า...

"ข้าพเจ้าชื่อ..นามสกุล...ขอระลึกถึงคุณพระพุทธคุณพระธรรมคุณพระสงฆ์ และขออันเชิญพระแม่ธรณี เทพเทวาทุกท่านทุกพระองค์เป็นทิพย์พยานร่วมอนุโมทนาบุญกับข้าพเจ้าในครั้งนี้ บุญกุศลใดๆ ที่ข้าพเจ้าได้สร้างมาปฏิบัติดีปฏิบัติชอบมาตั้งแต่อดีตชาติปัจจุบันชาติและในครั้งคราวนี้พร้อมทั้งอานิสงค์จากการสมาทานศีล 5 ขอจงส่งผลสำเร็จในคราวนี้ ข้าพเจ้าขออุทิศบุญกุศลนำส่งให้สำเร็จกับสัมมาอาชีพของข้าพเจ้าที่ได้หล่อเลี้ยงชีวิตทุกคนในครอบครัวข้าพเจ้าขอให้ข้าพเจ้าและครอบครัวมีความสุข มีความเจริญ

ก้าวหน้ารุ่งเรืองในการประกอบอาชีพและได้รับความเมตตาจากคนที่มาช่วยเหลือกิจการงานของข้าพเจ้าขอให้ข้าพเจ้าจงเป็นผู้รุ่งเรืองในปัจจัย 4 มีเงินมีทองรุ่งเรืองสมปราถนานับแต่บัดนี้เป็นต้นไป ขอบารมีพระพุทธพระธรรมพระสงฆ์ พระแม่ธรณีเทพเทวาจงดลบันดาลให้คำอธิฐานของข้าพเจ้าทุกถ้อยคำที่กล่าวมาแล้วจงเป็นจริงประสบผลสำเร็จทันที ณ เวลานี้ด้วยเถิด สาธุ สาธุ สาธุ”

อาจารย์หม่อมจะสอนว่า

ทุกท่านที่ประกอบสัมมาอาชีพอะไรหมั่นแผ่เมตตาให้สัมมาอาชีพนั้นที่เปรียบเสมือนผู้มีพระคุณครับการอุทิศให้สัมมาอาชีพไม่เสียหายอะไรเลย แถมยังช่วยให้หน้าที่การงานของท่านเจริญรุ่งเรือง **และที่สำคัญในเวลาที่ท่านประสบกับความทุกข์จากหน้าที่การงาน มันจะช่วยบรรเทาให้หนักเป็นเบาและผ่านพ้นปัญหาไปได้ด้วยดีครับ

ทูลกระหม่อมสมเด็จพ่อปิยมหาราช : รัชกาลที่๕

ขอพูดเฉพาะที่ อ.หม่อม มณทล สายทัศน์ คนเปิดกรรมสอนนะครับเพราะอะไรที่ดีผมเอาหมดเอาล่ะมาเริ่มกันเลยที่ผมจดเอา

ไว้ใช้งานโดยตรงฉันอยากให้เธอไปที่ลานพระบรมรูปทรงม้า

เตรียม..

- ธูปเทียนแพ(ร้านสังฆภัณฑ์มีขาย)พร้อมพานรอง 2 พาน
- ดอกบัว 3 ดอก
- กุหลาบสีชมพู 9 ดอก
- นำหมากพูล พร้อมกับ ขนมชั้น(ขนมไทย)ไปที่นั้น
- จุดธูป 19 ดอก ตั้งนะโม 3 จบจากนั้นท่องคาถาบูชาทูลกระหม่อมฯ 3 จบ

ต่อจากคำพูดของอ.หม่อมนะครับ(จดเอาไว้เยอะครับคัดเนื้อๆนะ)

เพราะพระองค์ท่านทรงมีพระมหากรุณาธิคุณกับปวงชนชาวไทยมาก ท่านมีบารมีมาก ท่านโปรดให้มีการเลิกทาสกับชาวต่างชาติทุกศาสนาทั้งจีน ศริสต์ อิสลาม

ฉะนั้นเวลาไปกราบท่านให้สมาทานศีล 5 ก่อนนำธูปเทียนดอกไม้ไปอธิฐานจิตด้วยถ้อยคำ

ที่ฉันบอกนอกจากมีปัญหาเรื่องงานแล้วยังมีปัญหาที่อยู่อาศัยมาตลอดแล้วด้วย การที่ผมแนะนำให้ไปกราบพระองค์ท่านก็เพราะสมัยของท่านนั้นได้พระราชทานที่ดินให้ชาวต่างชาติเยอะแล้ว นอกจากบารมีพระองค์ท่านจะช่วยให้ดวงจิตฟื้นขึ้นเป็นไทยแล้ว บารมีของท่านยังจะส่งผลให้เธอมีที่

อยู่อาศัยเป็นของตนเองอีกด้วยแต่จะช้าหรือเร็วขึ้นอยู่กับคุณความดีที่เธอได้ทำมาในอดีตและชีวิตปัจจุบันด้วยนะครับ

หลังจากที่ได้เปิดกรรมกับอ.หม่อมที่รายการ S channel ก็ได้จดวิธีการนี้เอาไว้ในใจคิดว่าถึงไม่เกี่ยวกับเราเพราะกรรมนี้เป็นของท่านอื่น

ผมทำการจดเอาไว้และก็ได้ใช้งานจริงๆแต่ด้วยความที่เราเบื่อหน่ายจากการทำงานเรือขนส่งสินค้าระหว่างประเทศผมก็เค่อยากให้ตัวผมเอง เป็นเจ้าของกิจการในแผ่นดินไทยมีลูกน้องมีบริวารมีรถมีบ้านหลังใหม่ๆแบบใหญ่กว่าเดิมในอนาคตก็ไม่รอช้าพอหลังจากกลับมาประเทศไทย ทันทีที่เหยียบแผ่นดินไทย (จดไว้ปี52-53) ก็ไปสักการะทูลกระหม่อมสมเด็จพ่อปิยมหาราชทันที!!

รีบบอกที่บ้านไปแบบไม่รอช้าเลยแต่ก็นะไปทำบุญหลายๆวัดก่อนบางทีก็หล่อพระบ้างเขียนชื่อพระองค์ท่านให้พระองค์ท่านโมทนาและอื่นๆ

พอสมควรเพื่อให้มีบุญสัมพันธ์กับพระองค์ท่านพอซื้อเครื่องสักการะเสร็จไป ก็ทำตามนั้นแต่ที่เพิ่มก็แค่สมาทานศีล 5 และอาราธนาขอบารมีพระทั้งหมดให้ส่งคำอธิฐานไปถึงพระองค์ท่าน.....จากนั้นไม่มีอะไรครับพอกลับมาเสร็จก็ไปทำงานต่อแล้วก็กลับมาไทย

แต่ช่วงเวลาที่ผมอยู่เรือต่างประเทศก็สวดมนต์ตามปกติแหละจากนั้นพอกลับมาไทย เพื่อเคลียร์ปัญหาที่ไทย กับ

แฟนเก่าเมื่อปี 54 และไปสอบทำการเลื่อนตำแหน่งกินเวลานานและก็เวลาว่างครับก็ไปสักการะอีก อธิฐานไปมา พร้อมไปทำบุญบ่อยๆต่อเนื่องตลอดจนมาถึงวาระดวงเปิด

พอไปหาอาจารย์เปิดกรรมจาก 1 อาจารย์เป็น 2 - 3....20 และอาจารย์บอกว่าพี่จะมีธุรกิจ..มีที่ที่ดิน มีบริวารลูกน้อง นะครับแต่ละอาจารย์

บอกเวลาปีหรือ พ.ศ.ได้หมดว่าเวลานั้นจะถึงเมื่อไหร่ เรียกว่าตรงทุกอาจารย์ งง ไหมล่ะครับเหมือนนัดแนะกันโดยไม่ได้นัดหมายตรงทุกอาจารย์ไม่มียกเว้นครับ

พ่อของผมเกาหัวทุกครั้ง ที่ไปเปิดกรรมกับอาจารย์ที่มีญาณสุดท้ายก็ให้ อ.หม่อม ช่วยตรวจกรรมบอกย้ำในวันที่ 7 มีนา 2555 จนในที่สุดพ่อผมบอกมันท้าทายมากเกินไปคนมีญาณบอกได้ตรงกันหมด แต่เป็นสิ่งดีให้ทำบุญให้ท่านบ่อยๆ นะถึงตอนนี้อนาคตในเมื่อผมรู้แล้ว ผมไม่ประมาทและพยายามสร้างธุรกิจที่เราฝันไว้ให้มันเป็นจริงและเตรียมแผนสำรองเอาไว้

ถึงตอนนี้แล้วเพื่อนที่อ่านไม่สนใจบูชาพระองค์ท่าน แบบหมดหัวใจแบบผมหรอครับ

รวมคำสอนต่างๆสมัยเปิดกรรม ยุคแรกๆ

แก้กรรมเรื่องคู่

- กรณีเลิกกันบางคนก็ไปแต่งงานใหม่และบางคนก็ได้ดี

กว่าคนเก่า บางคนไม่มีบุญไม่สร้างบุญยังมีเศษกรรมติดตัวเองอีกก็จะเจอเหมือนเดิมบางครั้งเราอาจจะเจอคู่ใหม่อีกก็ได้ แต่ขณะที่จิตวิญญาณล้มเหลวไม่ต้องไปถามหาคู่ใหม่เพื่อเอามาลดความเหงา เศร้า นะเพราะถ้ายังไม่หมดกรรมตัวนี้ก็ต้องโดนอีกนะ ฉะนั้นเมื่อไม่มีคู่ก็อย่าพึ่งไปมีคู่ใหม่แก้กรรมเก่าให้หมดก่อนไม่งั้นจะต้องซ้ำอีกไปเป็นแน่

วิธีแก้ ถวายเทียนคู่ สังฆทานคู่ ฯลฯ รักษาศีล5,8 และปฏิบัติวิปัสนากรรมฐานและอธิฐานให้เป็น!!!

การอธิฐาน: *“ข้าพเจ้า...ขออานิสงค์ผลบุญในครั้งนี้ ขอให้ชีวิตคู่ของข้าพเจ้า ครอบครัวของข้าพเจ้า นาย..และนางสาวอะไรก็ว่าไป.....ขอให้มีชีวิตคู่ที่มั่นคงยืนยาว ขอให้สิ่งดีๆเข้ามาในชีวิตคู่ หากมีสัญญากรรมเรื่องของความรักที่ไม่ดีต่อกันมาในอดีตและในปัจุบันขอให้สัญญากรรมที่ไม่ดีนั้นขาดจากกัน ณ บัดนี้เทอญ”* และกล่าวอโหสิกรรมซะ

กรรมการเงิน การงาน ปัญหาที่รุมเร้า

คำถามที่ยอดฮิตที่อาจารย์ทุกท่านต้องเจอคนถามคือ เมื่อไหร่จะรวย

ท่านจะตอบว่าต้องมาดูศีลบารมี ทานบารมีว่าแต่ละคนที่ตรวจกรรมมีมากน้อยเพียงใด หรือไม่มีแล้วอยากรวยเมื่อกำหนด จิตจะพบว่าพวกที่ไม่ร่ำรวยหรอมีเงินน้อยนั้น

ทานบารมีเริ่มหมดเพราะบางคนมีมากก็ใช้หมดและไม่ได้ไปต่อยอดการเงิน ของตัวเอง บางคนทานบารมีน้อยและไม่สร้างทานของตัวเอง บุญนั้นมันก็ไม่พอที่จะช่วยให้ได้สิ่งที่อยากจะได้สมความปราถนา เช่นอยากได้ของราคา 100 บาทแต่ตัวเองมีบุญ 10 บาท ยังต้องหาอีก 90 บาท เห็นมั้ยต้องสร้างทานบารมีอีก ตั้ง 90% อาจารย์แนะนำว่าถ้าไม่สร้างบุญแล้วจะรุ่งเรืองได้อย่างไรกัน

ฉะนั้นต้องทำบุญค่าน้ำไฟวัด ทำกฐินผ้าป่า หรือถวายค่าก่อสร้างวิหารทาน ค่าอาหารพระ ค่าธรรมะทาน บริจาคทาน

ไม่ว่าจะเป็นวัดและสถานที่อื่นๆ ถวายข้าวสารบ่อยๆและที่สำคัญ สวดมนต์-นั่งสมาธิเยอะๆ อุทิศบุญบ่อยๆ

ขอให้คุณตั้งใจทำและหมั่นทำเป็นประจำเพราะก่อนชีวิตจะรุ่งเรื่องมารมันจะมาสกัดทุกรูปแบบที่จะให้เลิกทำแม้คุณจะถูกกดดันด้วยเรื่องการเงินอย่างไรก็ขอให้อดทนอย่าท้อถ้าทำงานมีธุรกิจก็แผ่ให้ธุรกิจ บริวาร ลูกค้า ที่มาติดต่อแผ่ไปเลยให้ครอบคลุมบริษัทเราให้เพื่อนร่วมงานด้วย ให้เจ้านาย ฯลฯ ทุกวันเป็นประจำ ถ้าแผ่เมตตาด้วยพลังงานจิตที่ดี ทำทุกอย่างที่เป็นบุญถึงจะทำให้ชีวิตรุ่งเรืองเร็ว...และถึงขอพรให้ตัวเอง สาธุครับ

กรณีครอบครัวแตกแยกถูกแย่งคนรักหรือธุรกิจพัง!!!

(อ.เอ๋ สแกนกรรม สอนมา)

ให้คุณมีสติและเข้มแข็งทางจิตสวดมนต์ด้วย บทอิติปิโส พาหุงฯ และ ชินบัญชร 50 จบ หรือให้สวด พระธรรมจักร 3 จบและตั้งจิตรอบอาณาเขตบ้านตัวเองหรือที่ทำงาน กรวดน้ำ ให้ตั้งจิต รอบอาณาเขตของตัวเองที่ต้องการและ ทำบุญสังฆทานผ้าไตร 3 ผืนพร้อมพระปางชนะมาร 9 นิ้วขึ้นไปและอาหารคาวหวาน แต่สวดมนต์!! ต้องสวดจนกว่า ชีวิตเราจะดีขึ้น คือต้องขยันสวดมนต์ เพราะบางครั้งแรงกรรมมีมากจึงต้องทำอย่างน้อย 7 เดือนขึ้นไปให้รักษาศีลสงบปากสงบคำกายใจไม่ไปสร้างกรรมทางไหนกับใครอีก !!! แล้วอธิฐานให้เป็นแล้วจะเจริญรุ่งเรือง เป็นไงครับไม่ต้องไปเปิดกรรมเลย เพียงคุณทำแค่นี้ชีวิตคุณก็รุ่งเรืองแล้ว

(แต่ อ.เอ๋ ก็รู้แนวผม ท่านบอกว่า อย่างน้อยก็ให้ได้ 9 จบ นะ ฮาๆๆท่านรู้ว่าผมขี้เกียจน่ะครับ)

ขอขอบคุณ อ.เอ๋ กฤษณา สุยะมงคล สแกนกรรม ครับ

ท่านเป็นครูอาจารย์คนแรกที่ผมนับถือและช่วยผมครับ

การเงิน และ โชคลาภ มีวิธีแก้เคล็ดให้เก็บเงินอยู่

โดยการนำเงินหรือธนบัตรใส่พาน ตั้งบนหิ้งพระให้กราบเงินทุกครั้งหลังจากสวดมนต์ไหว้พระเสร็จและอุทิศบุญ ให้สัมมาอาชีพที่เราทำอยู่ในอดีตและปัจจุบันโดยเฉพาะปัจจุบัน จะทำให้เก็บเงินได้มากขึ้นและทำให้เงินไหล

ออกน้อยกว่าอดีตที่ผ่านมา

คำอธิฐานหลังทำบุญของข้าพเจ้า

“ผลบุญใดที่ข้าพเจ้าได้บำเพ็ญมาแล้ว ณ โอกาสนี้ นับตั้งแต่ตอนนี้เป็นต้นไป และจะเกิดใหม่อีกกี่ชาติก็ตามหากยังไม่ถึงซึ่งพระนิพพานเพียงใด ขอคำว่า ***“ไม่มี ไม่ได้ ไม่สำเร็จ”*** *จงอย่าปรากฏแก่ข้าพเจ้า ตั้งแต่วันนี้จนกว่าจะเข้าพระนิพพานเทอญ”*

(เวลาอธิฐานแบบนี้ต่อไปถ้าบุญเราถึงแล้วต้องการอะไรก็จะมีตลอด)

หากมีกรรมกับพ่อแม่ในอดีตชาติ (เฉพาะคนไปเปิดกรรมมา)

ไม่ได้โดยการทุบตี หรือด่าทอรุนแรงแต่ทำให้ท่านขัดใจหรือมีอคติและเสียใจ ทั้งกาย วาจาและใจเช่นการสั่งบังคับในสิ่งที่ท่านไม่ประสงค์ เช่นบังคับให้กินยา แต่ท่านไม่อยากกิน แค่นี้ก็ติดกรรมกับพ่อแม่แล้วครับกรรมที่เกิดขึ้นจะส่งผลถึง การเงิน การงาน มีเงินก็เก็บเงินไม่อยู่ มีงานก็จะมีอุปสรรคและความเหนื่อยยากลำบาก ขัดขวางโชคลาภด้วยครับ

ให้กราบขอขมาและอโหสิ ต่อหน้าพระประธานในโบสถ์ มีพวงมาลัย 1 พวงและจุดธูป 3 ดอกบอกต่อหน้าพระ

ประธานและขออโหสิกรรมต่อพ่อแม่ในอดีตชาติ ว่าสำนึกถึงผลกรรมแล้ว และขอให้ท่านอโหสิกรรมให้ส่วนพ่อแม่ในปัจจุบันแต่ถ้าหลังขอขมาแล้วทำอีก ก็ต้องขอขมากันบ่อยๆ ทุกวันพ่อแม่เปรียบดังพระอรหันต์ วิบากต่างๆ ก็จะค่อยๆ ทุเลา และคลี่คลาย ไม่ขวางกั้นการเงิน การงาน ความรักอีกต่อไป

เวลากรวดน้ำสุดท้ายจริงๆของการกรวดน้ำทุกครั้ง

ปกติก็ทำตลอด แต่อยากเอามาแชร์ อันนี้สำคัญมาก!!ทำมาตลอดครับเลยมาแชร์บอกอีกรอบ

“ด้วยบุญกุศลที่ทำมาวันนี้ขอฝากพระแม่ธรณี พระแม่คงคา จงนำกุศลผลบุญที่ข้าพเจ้าได้ตั้งใจกระทำในวันนี้ ขอให้ท่านนำส่งผลบุญนี้ให้กับข้าพเจ้าในภพนี้ชาตินี้ และขอให้ท่านเป็นทิพยานด้วยเทอญ”

อ.บอกว่า บุญจะถึงไว เร็วติดเทอร์โบเหมือนติดจรวจเลย

สวดบทมหาเมตตาใหญ่

สิ่งที่ได้หลักคือสมาธิเป็นร่มใหญ่ ภายในย่อมร่มเย็น และคนจะมาเกื้อกูลคุณแบบมหาศาลเลยครับ

กรรมพลัดพรากความรัก วิธีแก้ไข อ.หม่อม

บางคนสมัยอดีตมีอำนาจใช้อำนาจนั้น พรากความรักของหญิงคนนึงที่เป็นบริวาร ที่เป็นเมียอีกคนนึงของสามี!! ถวายผ้าไตร(พระพุทธ 5 นิ้วขึ้นไป) อาหารคาวหวาน เลี้ยงพระ ช่วงเวลาที่พระให้พรกรวดน้ำ ตั้งจิตนึกถึงบุคคลที่กระทำมาในอดีต กล่าวคำอโหสิกรรมอุทิศบุญให้ดวงจิตวิญญาณนั้น และไปถือศีล 8 ที่วัด หมั่นสวดมนต์ สมาทานศีล 5 ก่อนทำบุญก่อนสวดมนต์ ลืมอดีตทั้งหมดให้อยู่กับปัจจุบัน

Ps.ผมรู้เสมอนะว่า ฝึกจิตให้สูงด้วยการปฏิบัติธรรม จะเมื่อกฏแห่งกรรมคลายแล้วก็จะไปเจอคนใจสูงเช่นกัน!!

เรื่องของความรัก ใครไม่รู้จะเริ่มต้นยังไง ถ้าอนาคตจะเจอใครอีกถูกต้องใช่มั้ยครับ วิธีนึงที่น่าสนใจก็ปฏิบัติทาน-ศีล-ภาวนาเป็นปกติแล้ว เราก็ขอบารมี พระ หรือ เทพที่นับถือให้ท่านนำทางให้สิครับไม่กระทำการใดที่เป็นเรื่องเล็กน้อย!!

พุทธานุภาพและอานุภาพแห่งพระคาถาเงินล้าน

ผู้เขียนมั่นใจว่าของจริงครับ ขอเล่าเประวัติ

หลวงพ่อฤาษีลิงดำ วัดท่าซุง จ.อุทัยธานี
(แปลกคาถานี้หาคนทำยากจริงๆ)

ไม่เขียนก็คงไม่ได้ครับเพราะจดเอาไว้สมัยโน้นเลยทำมาตั้งแต่ปี2536 พอเริ่มต้นวัยรุ่นก็ชอบดูหมอดูปกติแทบทุกหมอดู เค้าบอกว่า ไม่รวยนะ ชีวิตทั้งชีวิตลำบากแม้แต่มอไซด์ก็ซื้อยากเลยนะครับนะค่ะน้อง (สมัยนั้นเรียนมัธยมกับช่างกลแล้ว) คุณดูเอาละกันใครไปดูหมอดูสัตตะเลข 7 ฐานหรืออะไรก็ตามแต่ครับแต่ก็ไม่ได้ลบหลู่ เพียงแต่ว่าทำไมดวงผมเป็นแบบนี้ เค้าบอกผมมาหลายคนเลยแบบนี้ ผมก็ร้อนรนเลย อะไรกันชีวิตเราทำไมมันแย่แบบนี้ แต่ก็ยังสวดมนต์ปฏิบัติตลอด แต่ก็จะ ขี้เกียจ ซะส่วนใหญ่!! เพราะยังเด็กจนกระทั้งมาบวชที่วัดอัมพวัน จ.สิงห์บุรี

เราก็บอกหลวงพ่อจรัญว่า

อธิฐานจิตว่า หลวงพ่อครับผมอยากรวยเป็นเศรษฐี หลวงพ่อจรัญก็มองหน้าผมเลยที่โบสถ์วัดอัมพวันแต่ท่านไม่พูดอะไร จนมาฝัน ท่านให้ไป วัดท่าซุง และไปดูหนังสือที่กุฏิส่วนรวมก็เจอคาถานี้จนสมัยนั้นก็ทำตามปกติ ผมจะมีกระปุกใส่ปัจจัยหลายอันและ เขียนว่าถวายค่าอาหารพระ/ค่าน้ำไฟ/ค่าก่อสร้างค่าสร้างพระค่าหนังสือธรรมะค่ากฐินและอื่นๆใส่ไปท่องคาถาเงินล้าน+

ปฏิบัติวิปัสนากรรมฐานทุกวันจนเมื่อปี2549-2550กว่าๆถึงจุดสะดุดของชีวิต ได้เงินมาหลักหลายๆล้าน

จากที่ตัวเองยังโหนรถเมล์ไปทำบุญและจีบสาวอยู่!!จนกระทั้งกินบุญคาถาเงินล้านส่งผลให้มีบ้านใหม่และรถBENZ C220

ประกอบนอกในปีนั้นเอง ***ส่วนอภินิหารคาถานี้ลองเองครับผมบอกไม่ได้กลัวจนครับ!!!

Ps. ที่เล่ามาไม่ได้อวด แต่อยากให้ตะลึงบ้างว่า อำนาจพระรัตนตรัยพลิกชีวิตได้ จริงๆเส้นลายมือก็เปลี่ยนไปด้วยดวงมันพลิกไปหมดและยังไม่พออาจารย์มีญาณหลายท่านก็ยืนยันว่า จะมีอะไรดีๆทางธุรกิตที่จะเกิดขึ้นอีกไม่กี่ปีข้างหน้าและตอนอายุ40ปี วัยนั้นกำลังดีไม่แก่เกินกาลกำลังอบอุ่น!!

[ช่วงนี้ตรวจกรรมก็เลยรู้ว่า ผมเคยเนื่องกับหลวงพ่อปานวัดบางนมโค และท่านปู่ท้าวมหาพรหม!! จึงหมดสงสัยว่าทำไมหลวงพ่อท่านช่วย]

จากเด็กจนๆไม่มีเงิน ขอเงินจากญาติๆมาช่วยตัวเอง ขอพ่อก็ไม่พอในบางครั้ง

ใครไม่เคยลำบากไม่รู้ครับจริงๆชีวิตลำบากมาก จนกินบุญหลายสิบปีถึงจุดสะดุดก็พอที่มีหน้าตากับ Option ตัวแรกใจชีวิตจนเพื่อนตกใจมาก

หลายคนตามไม่ทัน!!! เพราะซื้อบ้าน รถ ที่ดิน และทะเบียนเลขตอง ทุกอย่างด้วยเงินสด แบบเบาหวิว !!

วิธีปฏิบัตินี้ - ใครปฏิบัติวิธีนี้ทุกวัน เสียเวลาวันละ 30-40 นาที บูชาพระ สมาทานศีล 5 ก่อนปฏิบัติ ทำด้วยความเคารพเจ้าของคาถา แล้วไม่ เกิดความคล่องตัวมาเหยียบผมได้เลย ขอยืนยัน!!! ผมเชื่อครับ ผมทำมาแล้วทำให้มันจริงทุกวันอย่าขาดอย่างเดียว ชีวิตพลิกแน่นอน!!! ผมมั่นใจว่าการเงินดีขึ้นชัวร์ 100%

๑. ทุกเช้าเย็น ท่านสวดมนต์และว่าคาถานี้ต่อหน้าพระพุทธรูปคราวละ ๙ จบทุกเช้าเย็น

๒. เมื่อสวดคาถานี้แล้ว ท่านนั่งภาวนาคาถานี้จนสบายใจ

ทุกวัน คือตั้งเวลาไว้ประมาณครึ่งชั่วโมง ทำจนจิตเป็นสมาธิ พอสบายใจแล้วก็ไปทำงานตอนเช้า หรือพักผ่อนในตอนค่ำ

๓. ใส่บาตรทุกเช้า ก่อนใส่บาตรท่านว่าคาถานี้ ๙ จบ ก่อนใส่บาตร ถ้าวันใดไม่มีพระมาบิณฑบาต ท่านใช้เก็บเงินไว้แทนการใส่บาตร ตามแบบที่หลวงพ่อปานสอน ท่านให้เก็บข้าวสารหรือเงินก็ได้เอาไว้แทนการใส่บาตร ก่อนเก็บว่าคาถานี้ ๙ จบ เหมือนก่อนใส่บาตรวันต่อไปให้เอาไปถวายพระเป็นค่าภัตตาหาร

๔. ก่อนเอาเงินเก็บตอนเย็น หรือก่อนเอาเงินออกใช้ตอนเช้า ท่านว่าคาถานี้ ๙ จบคือขณะที่เก็บเงินนั้น ให้จุดธูปเทียนบูชาพระรัตนตรัยแล้วว่าคาถา ๙ จบ จึงเอาเงินเก็บในที่เก็บตอนเช้าก่อนเอาเงินออกใช้ เมื่อจับเงินแล้วยังไม่นำออก ว่าคาถานี้ ๙ จบ แล้วนำเงินออก

ท่านบอกว่า ท่านทำอย่างนี้เป็นปกติ จนกลายเป็นคนมีเงินมีทองมากมาย ทำบุญด้วยจำนวนเงินหลายสิบล้าน หายากนักที่จะมีผู้ศรัทธาเสมอท่าน คาถานี้ว่าดังนี้ควรบูชาพระคำข้าวที่ทันหลวงพ่อแล้วว่าคาถาร่วมครับ!!พยายามกรวดน้ำอุทิศบุญไปยังเจ้าของคาถานี้ทุกวัน ด้วยนะครับ

คาถาเงินล้าน
(เป็นคาถาของพระราชพรหมยาน หรือ ฤาษีลิงดำ วัดท่าซุง)

*** ตั้ง นะโม ๓ จบ ***

นาสังสิโม

พรหมา จะ มหาเทวา สัพเพยักขา ปะรายันติ (คาถาปัดอุปสรรค)

พรหมา จะ มหาเทวา อภิลาภา ภะวันตุ เม (คาถาเงินแสน)

มหาปุญโญ มหาลาโภ ภะวันต ตุเม (คาถาลาภไม่ขาดสาย)

มิเตภาหุหะติ (คาถาเงินล้าน)

พุทธะมะอะอุ นะโมพุทธายะ วิระทะโย วิระโคนายัง วิระหิงสา

วิระทาสี วิระทาสา วิระอิทถิโย พุทธัสสะ มานีมามะ พุทธัสสะ สวาโหม (คาถาพระปัจเจกพุทธเจ้า)

สัมปะติจฉามิ (คาถาเร่งลาภให้ได้เร็วขึ้น)

เพ็ง ๆ พา ๆ หา ๆ ฤา ๆ

(บูชา ๙ จบ ตัวคาถาต้องว่าทั้งหมด)

ในวงเล็บไม่ต้องท่องนะครับ

คำอธิบาย-

หลวงพ่อได้คาถาบทเหล่านี้โดยตรงจากองค์สมเด็จฯ(องค์ปฐม)ตั้งแต่ปี 2517 เป็นเวลา 4 ปี จึงจะได้ครบถ้วน ท่านบอกว่า คาถาที่ได้จากกรรมฐาน เขาจะไม่บอกใคร เมื่อวันที่ 31 ธันวาคม 2527 เวลา 23.59 น. องค์สมเด็จฯ ได้อนุญาตให้ลูกหลาน และพุทธบริษัทใช้ได้เป็นสาธารณะ เพื่อช่วยบรรเทาสภาวะเศรษฐกิจที่ย่ำแย่ อีกทั้งการก่อสร้างของวัดท่าซุง จะต้องเร่งรัดให้เสร็จทันฉลองวัดในปี 2532 จึงจำเป็นที่จะต้องใช้คาถาเหล่านี้ช่วย เพื่อพุทธบริษัท และลูกหลานของหลวงพ่อ มีความคล่องตัวยิ่งขึ้น

คาถา"นาสังสิโม" หลวงพ่อให้ท่องเพิ่มเติมเมื่อปี 2532 คาถา"เพ็งๆพาๆหาๆฤาๆ" พระปัจเจกพุทธเจ้ามาบอกหลวงพ่อ เมื่อ พฤศจิกายน 2533 เป็นภาษาโบราณ แต่เทียบกับภาษาไทยอ่านได้อย่างนี้ เป็น"คาถามหาลาภ" มีผลยิ่งใหญ่มาก.....

สร้างบุญให้เป็น...อธิฐานให้เป็น...ขออโหสิกรรมให้เป็นเท่านี้เอง!!

อ.ที่มีญาณหลายท่าน จะเน้นเรื่องทานศีลภาวนาเป็น

หลักใหญ่ในการพ้นวิบากกรรม

เวลาไปวัด..ไม่ใช่ไปถึงจุดธูปไหว้ อธิฐานขอพระแล้วจะได้พรนั้นเลย ไม่ใช่นะครับ

คนที่ได้นั้นส่วนใหญ่จะมีบุญเก่ากับบุญในปัจจุบันเกื้อหนุนกันถึงขอให้สัมฤทธิ์ผล!!เอาล่ะครับแต่จะเน้นให้เราขอขมากรรมสำนักผิดในกรรมในวิบากที่เราเป็นอยู่ เพื่อแก้วิบากให้เจาะจงที่เราประสบอยู่แล้วก็จะสอนอธิฐานให้เป็น!!

ซึ่งในส่วนของทานบารมีอะไรก็ตามแต่ที่เป็นทานส่วนที่จะได้พรนั้นมาต้องมีบุญเก่าและบุญใหม่มีเกื้อกูลกันทำบุญกับอธิฐานให้เป็นครับแต่การถวายขอให้เน้นสละทานนั้นลดความตระหนี่!! เป็นทานแห่งความเกื้อกูลศาสนาค่อยๆฝึกไปเช่นการถวาย.....

พระพุทธรูป5นิ้วขึ้นไป - ไตรจีวร - อาหารคาวหวาน อุทิศเจาะจงลงไปให้ส่งผลอโหสิกรรม แล้วอธิฐานในสิ่งที่ชอบธรรมตามกำลังบุญที่เราสร้างไว้(แนะนำขั้นต้นนะครับ ถ้าขั้นสูงต้องถาม อ.มีญาณนะครับ)

และในส่วนที่ให้ทำเรื่อยๆนอกจะนี้แล้วก็จะมีสังฆทาน-วิหารทาน-ธรรมะทานหนังสือธรรมะเพื่อให้เป็นบุญใหญ่และหล่อพระร่วม-ฝั่งลูกนิมิตร ฯลฯ เพื่อหนุนดวงชะตาของผู้ที่มาเปิดกรรม

ศีลไม่ว่าจะเป็น5 หรือศีล8ก็เน้นที่จะให้สมาทานก่อนทำบุญทุกครั้งและอธิฐานจิตทุกครั้ง และน้อมนำบุญนั้นมา

อโหสิกรรมเจาะจงให้เจ้ากรรมนายเวร และให้ฝึกภาวนาให้เป็นบุญใหญ่ เพื่อลดวิบากกรรมให้ลดลง อโหสิกรรมก่อนแล้วแผ่เมตตาอุทิศส่วนกุศลเป็นหลักใหญ่ เพื่อให้เรามีชีวิตที่ดีขึ้น ผมขอให้ท่านทำตามนี้นะครับแล้วชีวิตจะพ้นวิบาก.....ไปถึงรุ่งเรือง ร่ำรวย ครอบครัว หมดโรคภัย จนถึงชีวิตรักเป็นสุขครับ เห็นมั้ยครับหลักการแก้มีเท่านี้เอง...^___^

.....
.....

ผมเผยแพร่เรื่องที่ประสบมาจากที่ไปหาไปจดจากสื่อทั้งหมดไปตรวจกรรมเป็นวิทยาทานเพื่อต้องการลดกรรมในอดีตชาติทุกด้านโดยเฉพาะด้านสัมมาอาชีพและการเงินทุกประเภท ขอให้วิบากนี้คลายให้ขาดจากตัวผมและจิตวิญาณกายสังขารนี้ด้วยเทอญ

(เมื่อกรรมนี้บรรเทาแล้วผมจะร่วมแรงสร้างและบรูณะวัดและเกื้อกูลช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ เต็มกำลังบุญเต็มอัตราครับ)

ขอบคุณเพื่อนๆสมาชิกที่ให้กำลังใจครับ

จัดทำโดย กอล์ฟ คัมภีร์ญาณเทพ

https://www.facebook.com/Golfyantep/

บทสวดมนต์

บทสวดมนต์ไหว้พระประจำวัน

บูชาพระรัตนตรัย

อิมินา สักกาเรนะ พุทธัง อะภิปูชะยามิ
อิมินา สักกาเรนะ ธัมมัง อะภิปูชะยามิ
อิมินา สักกาเรนะ สังฆัง อะภิปูชะยามิ

บทกราบพระรัตนตรัย

อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ ภะคะวา พุทธัง ภะคะวันตัง อะภิวาเทมิ (กราบ)

สวากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม ธัมมัง นะมัสสามิ (กราบ)

สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ สังฆังนะมามิ (กราบ)

<u>คำแปล</u>

พระผู้มีพระภาคเจ้า เป็นพระอรหันต์ ดับเพลิงกิเลสเพลิงทุกข์สิ้นเชิง ตรัสรู้โดยชอบได้โดยพระองค์เอง ข้าพเจ้าอภิวาทพระผู้มีพระภาคเจ้า ผู้รู้ผู้ตื่น ผู้เบิกบาน

พระธรรม เป็นธรรมที่พระผู้มีพระภาคเจ้า ตรัสไว้ดีแล้ว

ข้าพเจ้าขอนมัสการพระธรรม

พระสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า ปฏิบัติดีแล้ว ข้าพเจ้าขอนอบน้อมพระสงฆ์

คำขอขมาพระรัตนตรัย

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ
(ว่า 3 จบ)

สัพพัง อะปะราธัง ขะมะถะ เม ภันเต อุกาสะ ทวารัตตะเยนะ กะตัง

สัพพัง อะปะราธัง ขะมะถะ เม ภันเต้ อุกาสะ ขะมามิ ภันเตฯ

หากข้าพระพุทธเจ้า ได้เคยประมาทพลาดพลั้งล่วงเกินต่อพระรัตนตรัย อันมีพระพุทธเจ้าทุกๆ พระองค์ พระปัจเจกพุทธเจ้าทุกๆ พระองค์ พระธรรม และพระอริยสงฆ์ทั้งหลาย ในชาติก่อนก็ดี ชาตินี้ก็ดี ด้วยกายก็ดี วาจาก็ดี ด้วยใจก็ดี ด้วยเจตนาก็ดี ไม่เจตนาก็ดี ด้วยความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ก็ดี

ขอองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทุกๆ พระองค์ พระปัจเจกพุทธเจ้าทุกๆ พระองค์ พระธรรม พระอริยสงฆ์ทั้งหลาย และผู้มีพระคุณทุกท่าน ได้โปรดอดโทษให้แก่ข้าพระพุทธเจ้า ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป ตราบเท่าเข้าสู่พระนิพพานด้วยเทอญ

คำอาราธนาศีล ๕

มะยังภันเต วิสุง วิสุง รักขะนัตถายะ ติสะระเณนะ สะหะ ปัญจะศีลานิยาจามะ

ทุติยัมปิ มะยังภันเต วิสุง วิสุง รักขะนัตถายะ ติสะระเณนะสะหะ ปัญจะศีลานิยาจามะ

ตะติยัมปิ มะยังภันเต วิสุง วิสุง รักขะนัตถายะ ติสะระเณนะสะหะ ปัญจะศีลานิยาจามะ

*ข้อห้ามศีลทั้ง 5 ข้อนั้น ถ้าวันนี้เราทำได้เพียง 2 , 3 ,4 ข้อก็ไม่เป็นไร เพราะเราได้สวดคำว่า วิสุง วิสุง ซึ่งแปลว่า ข้อใดข้อหนึ่ง

คำนมัสการไตรสรณคมน์

พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ ธัมมัง สะระณัง คัจฉามิ สังฆัง สะระณัง คัจฉามิ

ทุติยัมปิ พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ ทุติยัมปิ ธัมมัง สะระณัง คัจฉามิ ทุติยัมปิ สังฆัง สะระณัง คัจฉามิ

ตะติยัมปิ พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ ตะติยัมปิ ธัมมัง สะระณัง คัจฉามิ ตะติยัมปิ สังฆัง สะระณัง คัจฉามิ

(คำสมาทาน ศีล ๕)

๑. ปาณาติปาตา เวระมะณี สิกขาปะทังสะมาทิยามิ (*เว้นจากการฆ่าสัตว์ , ไม่ทำให้พ่อแม่เป็นทุกข์กาย ทุกข์ใจ (ตายทั้งเป็น) , ไม่ทำให้ผู้อื่นเกิดความทุกข์กายทุกข์ใจ เหมือนตกนรกทั้งเป็น*)

๒. อะทินนาทานา เวระมณี สิกขาปะทังสะมาทิยามิ (*เว้นจากการลักทรัพย์ ,ไม่ขโมยเวลา เข้างานสายกลับก่อน , ไม่เขียนเบิกสิ่งของ หรือ เงินทอง เกินความเป็นจริง , ไม่เอาของที่ทำงานกลับบ้านใช้*)

๓. กาเมสุมิจฉาจารา เวระมณี สิกขาปะทังสะมาทิยามิ (*เว้นจากการประพฤติผิดในกาม , มีชู้ , มีกิ๊ก ตอนแต่งงาน พ่อแม่ทั้ง ฝ่ายหญิงและชาย จะต้องเห็นดีด้วยกันทั้ง 2 ฝ่ายถึง เรียกว่าไม่ผิดศีล*)

๔. มุสาวาทา เวระมะณี สิกขาปะทังสะมาทิยามิ (*เว้น จากการพูดปด / พูดใส่ร้าย / คำพูดล่อลวงอำพรางผู้อื่น*)

๕. สุราเมระยะมัจฉะปะมาทะถานา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ (*เว้นจากการดื่มสุราเมรัยเครื่องดองของเมา ที่ทำให้ใจคลั่งไคล้มัวเมาต่าง ๆ จนทำให้มัวเมาตัวเอง , มัวเมา อำนาจ , ลาภยศ , เงินทอง และอบายมุข*)

ถวายพรพระ

อิติปิ โส ภะคะวา อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ วิชชาจะระณะสัม ปันโน สุคะโต โลกะวิทู อะนุตตะโร

ปุริสะทัมมะสาระถิ สัตถา เทวะมะนุสสานัง พุทโธ ภะคะวาติ (พุทธคุณ)

พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น เป็นผู้ไกลจากกิเลส เป็นผู้ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง

เป็นผู้ถึงพร้อมด้วยวิชชาและจรณะ (ความรู้ และความประพฤติ) เป็นผู้เสด็จไปดีแล้ว

(คือ ไปที่ใดยังประโยชน์ให้ที่นั้น) เป็นผู้รู้โลกอย่างแจ่มแจ้ง เป็นผู้สามารถฝึกบุรุษที่สมควรฝึกได้อย่างไม่มีใครยิ่งไปกว่า

เป็นครูผู้สอนของเทวดาและมนุษย์ทั้งหลาย เป็นผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบานด้วยธรรม เป็นผู้มีความจำเริญ จำแนกธรรมสั่งสอนสัตว์

สะวากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม สันทิฏฐิโก อะกาลิโก เอหิปัสสิโก โอปะนะยิโก ปัจจัตตัง เวทิตัพโพ วิญญูหีติ (ออกเสียงว่า วิญญูฮีติ) (ธรรมคุณ)

พระธรรมเป็นสิ่งที่พระผู้มีพระภาคเจ้า ได้ตรัสไว้ดีแล้ว เป็นสิ่งที่ผู้ศึกษาและปฏิบัติ พึงเห็นได้ด้วยตนเอง

เป็น สิ่งที่ปฏิบัติได้ และให้ผลไม่จำกัดกาล เป็นสิ่งที่ควรกล่าวกับผู้อื่นว่า ท่านจงมาดูเถิด เป็นสิ่งที่ควรน้อมเข้ามาใส่ตัว เป็นสิ่งที่ผู้รู้ก็รู้ได้เฉพาะตน

สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ อุชุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ ญายะปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ

สามีจิปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ ยะทิทัง จัตตาริ ปุริสะยุคานิ อัฏฐะ ปุริสะปุคคะลา เอสะ ภะคะวะโต

สาวะกะสังโฆ อาหุเนยโย* ปาหุเนยโย** ทักขิเณยโย*** อัญชะลีกะระณีโย อะนุตตะรัง ปุญญักเขตตัง โลกัสสาติ (สังฆคุณ)

(* ออกเสียงว่า อาหุไนโย ** ออกเสียงว่า ปาหุไนโย *** ออกเสียงว่า ทักขิไนโย)

สงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้าหมู่ใด ปฏิบัติดีแล้ว สงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้าหมู่ใด ปฏิบัติตรงแล้ว

สงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้าหมู่ใด ปฏิบัติเพื่อรู้ธรรมเป็นเครื่องออกจากทุกข์แล้ว สงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้าหมู่ใด

ปฏิบัติสมควรแล้ว ได้แก่บุคคลเหล่านี้คือ คู่แห่งบุรุษ ๔ คู่ นับเรียงตัวบุรุษได้ ๘ บุรุษ (คือพระอริยบุคคล ๘)

นั่นแหละ สงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า เป็นผู้ควรแก่สักการะที่เขานำมาบูชา เป็นผู้ควรแก่การต้อนรับ เป็นผู้ควรแก่ทักษิณา

เป็นผู้ควรแก่การทำอัญชลี เป็นเนื้อนาบุญของโลก ไม่มีนาบุญอื่นยิ่งกว่า

พุทธชัยมงคลคาถา (พาหุงฯ)

พาหุงสะหัส สะมะภินิมมิตะสาวุธันตัง
ครีเมขะลัง อุทิตะโฆระสะเสนะมารัง
ทานาทิธัมมะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เม* ชะยะมังคะลานิ

มาราติเรกะมะภิยุชฌิตะสัพพะรัตติง
โฆรัมปะนาฬะวะกะมักขะมะถัทธะยักขัง
ขันตีสุทันตะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เม* ชะยะมังคะลานิ

นาฬาคิริง คะชะวะรัง อะติมัตตะภูตัง
ทาวัคคิจักกะมะสะนีวะ สุทารุณันตัง
เมตตัมพุเสกะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เม* ชะยะมังคะลานิ

อุกขิตตะขัคคะมะติหัตถะสุทารุณันตัง
ธาวันติโยชะนะปะถังคุลิมาละวันตัง
อิทธีภิสังขะตะมะโน ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เม* ชะยะมังคะลานิ

กัตตะวานะ กัฏฐะมุทะรัง อิวะ คัพภินียา
จิญจายะ ทุฏฐะวะจะนัง ชะนะกายะมัชเฌ
สันเตนะ โสมะวิธินา ชิตะวา มุนินโท

ตันเตชะสา ภะวะตุ เม* ชะยะมังคะลานิ

สัจจัง วิหายะ มะติสัจจะกะวาทะเกตุง
วาทาภิโรปิตะมะนัง อะติอันธะภูตัง
ปัญญาประทีปะชะลิโต ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เม* ชะยะมังคะลานิ

นันโทปะนันทะภุชะคัง วิพุธัง มะหิทธิง
ปุตเตนะ เถระภุชะเคนะ ทะมาปะยันโต
อิทธูปะเทสะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เม* ชะยะมังคะลานิ

ทุคคาหะทิฏฐิภุชะเคนะ สุทัฏฐะหัตถัง
พรัหมัง**วิสุทธิชุติมิทธิพะกาภาธานัง
ญาณาคะเทนะ วิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เม* ชะยะมังคะลานิ

เอตาปิ พุทธะชะยะมังคะละ อัฏฐะคาถาโย
วาจะโน ทินะทิเน สะระเต มะตันที
หิตวานะเนกะวิวิธานิ จุปัททะวานิ
โมกขัง สุขัง อะธิคะเมยยะ นะโร สะปัญโญ

มะหาการุณิโก นาโถ หิตายะ สัพพะปาณินัง ปูเรตวา ปาระมี
สัพพา ปัตโต สัมโพธิมุตตะมัง เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ โหตุ
เต ชะยะมังคะลังฯ

ชะยันโต โพธิยา มูเล สักยานัง นันทิวัฑฒะโน เอวัง ตวัง วิชะโย โหหิ ชะยัสสุ ชะยะมังคะเล อะปะราชิตะปัลลังเก สีเส ปะฐะวิโปกขะเร อะภิเสเก สัพพะ พุทธานัง อัคคัปปัตโต ปะโมทะติฯ สุนักขัตตัง สุมังคะลัง สุปะภาตัง สุหุฏฐิตัง สุขะโณ สุมุหุตโต จะ สุยิฏฐัง พรัมหมะจาริสุ ปะทักขิณัง กายะกัมมัง วาจากัมมัง ปะทักขิณัง ปะทักขิณัง มะโนกัมมัง ปะณิธีเต ปะทักขิณา ปะทักขิณานิ กัตวานะ ละภันตัตเถ ปะทักขิเณฯ

ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง รักขันตุ สัพพะเทวะตา สัพพะพุทธานุภาเวนะ สะทา โสตถี ภะวันตุ เตฯ

ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง รักขันตุ สัพพะเทวะตา สัพพะธัมมานุภาเวนะ สะทา โสตถี ภะวันตุ เตฯ

ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง รักขันตุ สัพพะเทวะตา สัพพะสังฆานุภาเวนะ สะทา โสตถี ภะวันตุ เต

พระคาถาชินบัญชร

ในการสวด คาถาชินบัญชร เพื่อให้เกิดอานุภาพยิ่งๆ ขึ้น ก่อนจะเจริญภาวนา

จึงขอให้ตั้งนะโม 3 จบ และน้อมจิตระลึกถึงคุณพระคุณสมเด็จโต ด้วยคำบูชาดังนี้

ปุตตะกาโมละเภปุตตัง

อัตถิกาเยกายะ ญายะ

อิติปิโสภะคะวา ยะมะราชาโน

มรณังสุขัง อะระหังสุคะโต

ธะนะกาโมละเภธะนัง

เทวานังปิยะตังสุตตะวา

ท้าวเวสสุวัณโณ

นะโมพุทธายะ

๑.

ชะยา สะนา กะตา พุทธา

จะตุ สัจจา สะภัง ระสัง

เชตะวา มารัง สะวา หะนัง

เย ปิวิงสุ นะรา สะภา

พระพุทธเจ้าและพระนราสภาทั้งหลาย ผู้ประทับนั่งแล้วบนชัยบัลลังก์ ทรงพิชิตพระยามาราธิราชผู้พรั่งพร้อมด้วยเสนาราช พาหนะแล้ว เสวยอมตรสคือ อริยสัจธรรมทั้งสี่ประการ เป็นผู้นำสรรพสัตว์ให้ข้ามพ้นจากกิเลสและกองทุกข์

๒.

ตัณหังกะราทะโย พุทธา

สัพเพ ปะติฏฐิตา มัยหัง

อัฏฐะวีสะติ นา ยะกา

มัตถะเก เต มุนิส สะรา

มี ๒๘ พระองค์ คือ พระผู้ทรงนามว่า ตันหังกร เป็นอาทิ พระพุทธเจ้าจอมมุนีทั้งหมดนั้น

๓.

สีเส ปะติฏฐิโต มัยหัง

สังโฆ ปะติฏฐิโต มัยหัง

พุทโธ ธัมโม ทะวิโล จะเน

อุเร สัพพะคุณา กะโร

ข้าพระพุทธเจ้าขออัญเชิญมาประดิษฐานเหนือเศียรเกล้า องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าประดิษฐานอยู่บนศรีษะ พระธรรมอยู่ที่ดวงตาทั้งสอง พระสงฆ์ผู้เป็นอากรบ่อเกิดแห่งสรรพคุณอยู่ที่อก

๔.

หะทะเย เม อะนุรุทโธ

โกณฑัญโญ ปิฏฐิภา คัสสะมิง

สารีปุตโต จะ ทักขิเณ

โมคคัลลาโน จะวา มะเก

พระอนุรุทธะอยู่ที่ใจ พระสารีบุตรอยู่เบื้องขวา พระโมคคัลลาน์อยู่เบื้องซ้าย พระอัญญาโกณฑัญญะอยู่เบื้องหลัง

๕.

ทักขิเณ สะวะเน มัยหัง
กัสสะโป จะมะหา นาโม
อาสุง อานันทะราหุโล
อุภาสุง วามะโส ตะเก

พระอานนท์กับพระราหุลอยู่หูขวา พระกัสสปะกับพระมหานามะอยู่ที่หูซ้าย

๖.

เกสะโต ปิฏฐิภา คัสสะมิง
นิสินโน สิริสัม ปันโน
สุริโย วะ ปะภัง กะโร
โสภีโต มุนิปุง คะโว

มุนีผู้ประเสริฐ คือ พระโสภิตะผู้สมบูรณ์ด้วยสิริดังพระอาทิตย์ส่องแสง อยู่ที่ทุกเส้นขน ตลอดร่างทั้งข้างหน้าและข้างหลัง

๗.

กุมาระกัสสะโป เถโร

โส มัยหัง วะทะเน นิจจัง

มะเหสี จิตตะวา ทะโก

ปะติฏฐาสิ คุณา กะโร

พระเถระกุมาระกัสสปะผู้แสวงบุญทรงคุณอันวิเศษ มีวาทะอันวิจิตรไพเราะอยู่ปากประจำ

๘.

ปุณโณ อังคุลิมาโร จะ

เถรา ปัญจะอิเม ชาตา

อุปาลี นันทะสี วะลี

นะลาเต ติละกา มะมะ

พระปุณณะ พระอังคุลิมาล พระอุบาลี พระนันทะ และพระสีวลี พระเถระทั้ง ๕ นี้ จงปรากฏเกิดเป็นกระแจะจุณเจิมที่หน้าผาก

๙.

เสสา สีติ มะหาเถรา

เอเตสีติ มะหาเถรา

ชะลันตา สีละเต เชนะ

วิชิตา ชินะสา วะกา

ชิตะวันโต ชิโน ระสา

อังคะมังเค สุสัณ ฐิตา

ส่วนพระอสีติมหาเถระที่เหลือ ผู้มีชัยและเป็นพระโอรสเป็นพระสาวกของพระพุทธเจ้าผู้ทรงชัย แต่ละองค์ล้วนรุ่งโรจน์ด้วยเดชแห่งศีลให้ดำรงอยู่ทั่วอวัยวะน้อยใหญ่

๑๐.

ระตะนัง ปุระโต อาสิ

ธะชัคคัง ปัจฉะโต อาสิ

ทักขิเณ เมตตะสุต ตะกัง

วาเม อังคุลิมา ละกัง

พระรัตนสูตรอยู่เบื้องหน้า พระเมตตาสูตรอยู่เบื้องขวา พระอังคุลิมาลปริตรอยู่เบื้องซ้าย พระธชัคคสูตรอยู่เบื้องหลัง

๑๑.

ขันธะโม ระปะริตัญ จะ

อากาเส ฉะทะนัง อาสิ

อาฏานาฏิยะสุต ตะกัง

เสสา ปาการะ สัณฐิตา

พระขันธปริตร พระโมรปริตร และพระอาฏานาฏิยสูตรเป็นเครื่องกางกั้นดุจหลังคาอยู่บนนภากาศ

๑๒.

ชินานา วะระสังยุตตา

วาตะปิตตาทิสัญ ชาตา

สัตตัปปาการะลัง กะตา

พาหิรัช ฌัตตุปัท ทะวา

อนึ่งพระชินเจ้าทั้งหลาย นอกจากที่ได้กล่าวมาแล้วนี้ ผู้ประกอบพร้อมด้วยกำลังนานาชนิด มีศีลาทิคุณอันมั่นคง คือสัตตะปราการเป็นอาภรณ์มาตั้งล้อมเป็นกำแพงคุ้มครองเจ็ดชั้น

๑๓.

อะเสสา วินะยัง ยันตุ

วะสะโต เม สะกิจเจ นะ

อะนันตะ ชินะเต ชะสา

สะทา สัมพุทธะปัญชะเร

ด้วยเดชานุภาพแห่งพระอนันตชินเจ้า ไม่ว่าจะทำกิจการใดๆ เมื่อข้าพระพุทธเจ้าเข้าอาศัยอยู่ในพระบัญชรแวดวงกรงล้อม แห่งพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ขอโรคอุปัทวทุกข์ทั้งภายนอกและ ภายใน อันเกิดแต่โรคร้าย คือ โรคลมและโรคดีเป็นต้น เป็น สมุฏฐาน จงกำจัดให้พินาศอย่าให้เหลือ

๑๔.

ชินะ ปัญชะระ มัชฌัมหิ

สะทา ปาเลนตุมัง สัพเพ

วิหะรันตัง มะหี ตะเล

เต มะหาปุริสา สะภา

ขอพระมหาบุรุษ ผู้ทรงพระคุณอันล้ำเลิศทั้งปวงนั้น จงอภิบาล ข้าพระพุทธเจ้า ผู้อยู่ในภาคพื้น ท่ามกลางพระชินบัญชร ข้า พระพุทธเจ้าได้รับการคุ้มครองปกปักรักษาภายในเป็นอันดี ฉะนี้แล

๑๕.

อิจเจวะมันโต สุคุตโต สุรักโข

ธัมมานุภาเวนะ ชิตา ริสังโฆ

สัทธัมมานุภาวะ ปาลิโต

ชินานุภาเวนะ ชิตุปัททะโว

สังฆานุภาเวนะ ชิตันตะ ราโย

จะรามิ ชินะ ปัญชะเรติ ฯ

ข้าพระพุทธเจ้าได้รับการอภิบาลด้วยคุณานุภาพแห่งสัทธรรม จึงชนะเสียได้ซึ่งอุปัทวอันตรายใดๆ ด้วยอานุภาพแห่งพระชินะพุทธเจ้า ชนะข้าศึกศัตรูด้วยอานุภาพแห่งพระธรรม ชนะอันตรายทั้งปวงด้วยอานุภาพแห่งพระสงฆ์ ขอข้าพระพุทธเจ้าจงได้ปฏิบัติ และรักษาดำเนินไปโดยสวัสดีเป็นนิจนิรันดรเทอญฯ

บทสวดกรณียเมตตสูตร พร้อมคำแปล

บทขัดกะระณียะเมตตะสุตตัง

ยัสสานุภาวะโต ยักขา ยัมหิ เจวานุยุญชันโต

สุขัง สุปะติ สุตโต จะ เอวะมาทิคุณเปตัง

เนวะ ทัสเสนติ ภิงสะนัง รัตตันทิวะมะตันทิโต

ปาปัง กิญจิ นะ ปัสสะติ ปะริตตันตัมภะณามะ เห ฯ

แปลบทขัดกะระณียะเมตตะสุตตัง

เหล่าเทพยาทั้งหลาย ย่อมไม่แสดงอาการอันน่าสะพรึงกลัว เพราะอานุภาพแห่งพระปริตรนี้ อนึ่งบุคคลไม่เกียจคร้าน สาธยายอยู่เนือง ๆ ซึ่งพระปริตรนี้ ทั้งในกลางวันและกลางคืนย่อมหลับเป็นสุข ขณะหลับย่อมไม่ฝันร้าย ท่านผู้เจริญทั้งหลาย จงสวดพระปริตร อันประกอบไปด้วยคุณดังกล่าวมาดังนี้เทอญ

บทกะระณียะเมตตะสุตตัง

ทำให้หลับเป็นสุข ตื่นเป็นสุข ไม่ฝันร้าย เป็นที่รักของมนุษย์และอมนุษย์ทั้งหลาย เทพพิทักษ์รักษา ไม่มีภยันตราย จิตเป็นสมาธิง่าย ใบหน้าผ่องใส มีสิริมงคล ไม่หลงสติในเวลาเสียชีวิต และเป็นพรหมเมื่อบรรลุเมตตาฌาน

๑. กะระณียะมัตถะกุสะเลนะ ยันตัง สันตัง ปะทัง อะภิสะเมจจะ

สักโก อุชู จะ สุหุชู จะ สุวะโจ จัสสะ มุทุ อะนะติมานี

กิจที่คนฉลาดในสิ่งที่มีประโยชน์ และมุ่งหมายจะบรรลุทางสงบจะพึงทำ ก็คือ เป็นคนกล้า, เป็นคนซื่อ, เป็นคนตรง, ว่าง่าย, อ่อนโยน, ไม่เย่อหยิ่ง

๒. สันตุสสะโก จะ สุภะโร จะ อัปปะกิจโจ จะ สัลละหุกะวุตติ

สันตินท์ริโย จะ นิปะโก จะ อัปปะคัพโภ กุเลสุ อะนะนุคิทโธ

เป็นผู้สันโดษ, เลี้ยงง่าย, มีภาระกิจน้อย, คล่องตัว, ระมัดระวังการแสดงออก, รู้ตัว, ไม่คะนอง, ไม่คลุกคลีในตระกูลทั้งหลาย

๓. นะ จะ ขุททัง สะมาจะเร กิญจิ เยนะ วิญญู ปะเร อุปะวะเทยยุง

สุขิโน วา เขมิโน โหนตุ สัพเพ สัตตา ภะวันตุ สุขิตัตตา

ไม่ประพฤติสิ่งที่วิญญูชนตำหนิติเตียนได้, พึงแผ่เมตตาจิตว่า ขอสัตว์ทั้งปวง จงมีความสุขกายสบายใจ มีความเกษมสำราญเถิด

๔. เย เกจิ ปาณะภูตัตถิ ตะสา วา ถาวะรา วา อะนะวะเสสา

ทีฆา วา เย มะหันตา วา มัชฌิมา รัสสะกา อะณุกะถูลา

ขอสัตว์ทั้งหลายบรรดามี ที่เป็นสัตว์ตัวอ่อน หรือตัวแข็งก็ตาม เป็นสัตว์-มีลำตัวยาวหรือ ลำตัวใหญ่ก็ตาม มีลำตัวปานกลาง หรือตัวสั้นก็ตาม ตัวเล็กหรือตัวโตก็ตาม

๕. ทิฏฐา วา เย จะ อะทิฏฐา เย จะ ทูเร วะสันติ อะวิทูเร

ภูตา วา สัมภะเวสี วา สัพเพ สัตตา ภะวันตุ สุขิตัตตา

ที่มองเห็นหรือมองไม่เห็นก็ตาม ที่อยู่ไกลหรืออยู่ใกล้ก็ตาม ที่เกิดแล้ว หรือ กำลังหาที่เกิดอยู่ก็ตาม ขอสัตว์ทั้งหลายทั้งปวงนั้นจงสุขกายสบายใจเถิด

๖. นะ ปะโร ปะรัง นิกุพเพถะ นาติมัญเญถะ กัตถะจิ นัง กิญจิ

พ์ยาโรสะนา ปะฏิฆะสัญญา นาญญะมัญญัสสะ ทุกขะมิจเฉยยะ

บุคคลไม่พึงหลอกลวงผู้อื่น ไม่ควรดูหมิ่นเหยียดหยามใคร ๆ ไม่ควรมุ่งร้าย ต่อกันและกัน เพราะมีความขุ่นเคืองโกรธแค้นกัน

๗. มาตา ยะถา นิยัง ปุตตัง อายุสา เอกะปุตตะมะนุรักเข

เอวัมปิ สัพพะภูเตสุ มานะสัมภาวะเย อะปะริมาณัง

คนเราพึงแผ่ความรักความเมตตา ไปยังสัตว์ทั้งหลายหาประมาณมิได้ ดุจดังมารดาถนอม และปกป้องบุตรสุดที่รักคนเดียวด้วยชีวิต ฉันนั้น

๘. เมตตัญจะ สัพพะโลกัส์มิง มานะสัมภาวะเย อะปะริมาณัง

อุทธัง อะโธ จะ ติริยัญจะ อะสัมพาธัง อะเวรัง อะสะปัตตัง

พึงแผ่เมตตาจิต ไม่มีขอบเขต ไม่คิดผูกเวร ไม่เป็นศัตรู อันหาประมาณไม่ได้ ไปยังสัตว์โลกทั้งปวงทั่วทุกสารทิศ

๙. ติฏฐัญจะรัง นิสินโน วา สะยาโน วา ยาวะตัสสะ วิคะตะมิทโธ

เอตัง สะติง อะธิฏเฐยยะ พรัหมะเมตัง วิหารัง อิธะมาหุ

ผู้เจริญเมตตาจิตนั้น จะยืน จะเดิน จะนั่ง จะนอน ตลอดเวลาที่ตนยังตื่นอยู่ พึงตั้งสติ อันประกอบด้วยเมตตานี้ให้มั่นไว้ บัณฑิตทั้งหลายกล่าวว่า การอยู่ด้วยเมตตานี้ เป็นพรหมวิหาร (การอยู่อย่างประเสริฐ)

๑๐. ทิฏฐิญจะ อะนุปะคัมมะ สีละวา ทัสสะเนนะ สัมปันโน

กาเมสุ วิเนยยะ เคธัง นะ หิ ชาตุ คัพภะเสยยัง ปุนะเรตีติ

ท่านผู้เจริญเมตตาจิต ที่ละความเห็นผิดแล้ว มีศีล มีความเห็นชอบ ขจัดความใคร่ ในกามได้ ก็จะไม่กลับมาเกิดอีกเป็นแน่แท้

บทสวดระตะนะสุตตัง (รัตนสูตร) พร้อมคำแปล

ขัดระตะนะสุตตัง

ราชะโต วา โจระโต วา มะนุสสะโต วา อะมะนุสสะโต วา อัคคิโต วา อุทะกะโต วา ปิสาจะโต วา ขาณุกะโต วา กัณฏะกะโต วา นักขัตตะโต วา ชะนะปะทะโรคะโต วา อะสัทธัมมะโต วา อะสันทิฏฐิโต วา อะสัปปุริสะโต วา จัณฑะหัตถิอัสสะมิคะโคณะกุกกุระอะหิวิจฉิกะมะนิสัปปะทีปิอัจฉะตะรัจฉะสุกะระมะหิสะ ยักขะรักขะสาทีหิ นานาภะยะโต วา นานาโรคะโต วา นานาอุปัททะวะโต วา อารักขังคัณหันตุ ฯ

- ขอเหล่าเทพดาจงคุ้มครองให้พ้นจากราชภัย โจรภัย มนุสสภัย อมนุสสภัย อัคคีภัย อุทกภัย ภัยจากปีศาจ ภัยจากเคราะห์ร้ายยามร้าย จากโรคภัยไข้เจ็บ จากอสัทธรรม จากมิจฉาทิฏฐิ คือความเห็นผิด จากคนชั่ว จากภัยต่างๆ อันเกิดแต่สัตว์

ร้ายนานาชนิด และจากอมนุษย์ มียักษ์และนางผีเสื้อน้ำ เป็นต้น จากโรคต่างๆ จากอุปัททวะต่างๆ

ปะณิธานะโต ปัฏฐายะ ตะถาคะตัสสะ ทะสะ ปาระมิโย ทะสะ อุปะปาระมิโย ทะสะ ปะระมัตถะปาระมิโย ปัญจะ มะหาปะริจจาเค ติสโส จะริยา ปัจฉิมัพภะเว คัพภาวักกันติง ชาติง อะภินิกขะมะนัง ปะธานะจะริยัง โพธิปัลลังเก มาระวิชะยัง สัพพัญญุตะญาณัปปะฏิเวธัง นะวะ โลกุตตะระธัมเมติ สัพเพปิเม พุทธะคุเณ อาวัชชิตวา เวสาลิยา ตีสุ ปาการันตะเรสุ ติยามะรัตติง ปะริตตัง กะโรนโต อายัสมา อานันทัตเถโรวิยะ การุญญะจิตตัง อุปัฏฐะเปตวา ฯ

- เราทั้งหลาย จงตั้งจิตอันประกอบไปด้วยความกรุณาในสัตว์ทั้งหลาย ดังพระอานนทเถระผู้มีอายุ นึกถึงพระพุทธคุณทั้งหลายแม้ทั้งปวงของพระตถาคตเจ้า จำเดิมแต่ปรารถนาพุทธภูมิมา คือบารมี ๑๐ อุปบารมี ๑๐ ปรมัตถบารมี ๑๐ มหาบริจาค ๕ จริยา ๓ เสด็จลงสู่คัพโภทร ในภพมีในที่สุดประสูติ เสด็จออกอภิเนษกรมณ์ บำเพ็ญทุกขกิริยาชนะมารตรัสรู้พระสัพพัญญุตญาณ ณ โพธิบัลลังก์นวโลกุตรธรรม ๙ ดังนี้แล้วกระทำพระปริตรตลอดราตรีทั้ง ๓ ยาม ในภายในกำแพง ๓ ชั้น ในเมืองเวสาลี

โกฏิสะตะสะหัสเสสุ จักกะวาเฬสุ เทวะตา ยัสสาณัมปะฏิคคัณหันติ ยัญจะ เวสาลิยัมปุเร

โรคามะนุสสะทุพภิกขะสัมภูตันติวิธัมภะยัง ขิปปะมันตะระธาเปสิ ปะริตตันตัมภะณามะ เห ฯ

- เทวดาทั้งหลายในแสนโกฏิจักรวาล ย่อมรับเอาแม้ซึ่งอาชญาแห่งพระปริตรอันใด อนึ่ง พระปริตรอันใด ยังภัย ๓ ประการอันเกิดจากโรค อมนุษย์ และข้าวแพงในเมืองเวสาลี ให้อันตรธานไปโดยเร็วพลัน เราทั้งหลาย จงสวดพระปริตรอันนั้นเทอญ.

บทระตะนะสุตตัง

ยานีธะ ภูตานิ สะมาคะตานิ ภุมมานิ วา ยานิวะ อันตะลิกเข

สัพเพ วะ ภูตา สุมะนา ภะวันตุ อะโถปิ สักกัจจะ สุณันตุ ภาสิตัง

ตัสมา หิ ภูตา นิสาเมถะ สัพเพ เมตตัง กะโรถะ มานุสิยา ปะชายะ

ทิวา จะ รัตโต จะ หะรันติ เย พะลิง ตัสมา หิ เน รักขะถะ อัปปะมัตตา ฯ

- หมู่ภูตประจำถิ่นเหล่าใด ประชุมกันแล้วในนครนี้ก็ดี เหล่าใดประชุมกันแล้วในอากาศก็ดี ขอหมู่ภูตทั้งปวงจงเป็นผู้ดีใจและจงฟังภาษิตโดยเคารพ เพราะเหตุนั้นแล ท่านภูตทั้งปวงจงตั้งใจฟัง กระทำไมตรีจิต ในหมู่มนุษยชาติ ประชุมชนมนุษย์เหล่าใด ย่อมสังเวยทั้งกลางวันกลางคืน เพราะเหตุนั้นแล ท่านทั้งหลาย จงเป็นผู้ไม่ประมาท รักษาหมู่มนุษย์เหล่านั้น

ยังกิญจิ วิตตัง อิธะ วา หุรัง วา สัคเคสุ วา ยัง ระตะนัง ปะณีตัง

นะ โน สะมัง อัตถิ ตะถาคะเตนะ อิทัมปิ พุทเธ ระตะนัง ปะณีตัง

เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ ฯ

- ทรัพย์เครื่องปลื้มใจ อันใดอันหนึ่ง ในโลกนี้หรือโลกอื่น หรือรัตนะอันใด อันประณีตในสวรรค์ รัตนะอันนั้นเสมอด้วยพระตถาคตเจ้าไม่มีเลย แม้อันนี้ เป็นรัตนะ อันประณีตในพระพุทธเจ้า ด้วยคำสัตย์นี้ ขอความสวัสดีจงมี

ขะยัง วิราคัง อะมะตัง ปะณีตัง ยะทัชฌะคา สักยะมุนี สะมาหิโต

นะ เตนะ ธัมเมนะ สะมัตถิ กิญจิ อิทัมปิ ธัมเม ระตะนัง ปะณีตัง

เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ ฯ

- พระศากยมุนีเจ้า มีพระหฤทัยดำรงมั่น ได้บรรลุธรรมอันใด เป็นที่สิ้นกิเลส เป็นที่สิ้นราคะ เป็นอมฤตธรรมอันประณีต สิ่งไรๆ เสมอด้วยพระธรรมนั้นย่อมไม่มี แม้อันนี้เป็นรัตนะอันประณีตในพระธรรม ด้วยคำสัตย์นี้ ขอความสวัสดีจงมี

ยัมพุทธะเสฏโฐ ปะริวัณณะยี สุจิง สะมาธิมานันตะริกัญญะมาหุ

สะมาธินา เตนะ สะโม นะ วิชชะติ อิทัมปิ ธัมเม ระตะนัง ปะณีตัง

เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ ฯ

- พระพุทธเจ้าผู้ประเสริฐสุด ทรงสรรเสริญแล้วซึ่งสมาธิอันใด ว่าเป็นธรรมอันสะอาด บัณฑิตทั้งหลายกล่าวซึ่งสมาธิอันใดว่าให้ผลโดยลำดับ สมาธิอื่นเสมอด้วยสมาธินั้นย่อมไม่มี แม้อันนี้ เป็นรัตนะอันประณีตในพระธรรม ด้วยคำสัตย์นี้ ขอความสวัสดีจงมี

เย ปุคคะลา อัฏฐะ สะตัง ปะสัฏฐา จัตตาริ เอตานิ ยุคานิ โหนติ

เต ทักขิเณยยา สุคะตัสสะ สาวะกา เอเตสุ ทินนานิ มะหัปผะลานิ

อิทัมปิ สังเฆ ระตะนัง ปะณีตัง เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ ฯ

- บุคคลเหล่าใด ๘ จำพวก ๔ คู่ อันสัตบุรุษทั้งหลายสรรเสริญแล้ว บุคคลเหล่านั้นเป็นสาวกของพระสุคต ควรแก่ทักษิณาทาน ทานทั้งหลาย อันบุคคลถวายในท่านเหล่านั้น ย่อมมีผลมาก แม้อันนี้ เป็นรัตนะอันประณีตในพระสงฆ์ ด้วยคำสัตย์นี้ ขอความสวัสดีจงมี

เย สุปปะยุตตา มะนะสา ทัฬเหนะ นิกกามิโน โคตะมะสาสะนัมหิ

เต ปัตติปัตตา อะมะตัง วิคัยหะ ลัทธา มุธา นิพพุติง ภุญชะมานา

อิทัมปิ สังเฆ ระตะนัง ปะณีตัง เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ ฯ

- พระอริยบุคคลทั้งหลายเหล่าใด ในศาสนาพระโคดมเจ้าประกอบดีแล้ว มีใจมั่นคง มีความใคร่ ออกไปแล้ว พระอริยบุคคลทั้งหลายเหล่านั้น ถึงพระอรหัตผลที่ควรถึงหยั่งเข้าสู่พระนิพพาน ได้ซึ่งความดับกิเลส โดยเปล่าๆ แล้วเสวยผลอยู่ แม้อันนี้ เป็นรัตนะอันประณีตในพระสงฆ์ ด้วยคำสัตย์นี้ ขอความสวัสดีจงมี

ยะถินทะขีโล ปะฐะวิง สิโต สิยา จะตุพภิ วาเตภิ อะสัมปะกัมปิโย

ตะถูปะมัง สัปปุริสัง วะทามิ โย อะริยะสัจจานิ อะเวจจะปัสสะติ

อิทัมปิ สังเฆ ระตะนัง ปะณีตัง เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ ฯ

- เสาเขื่อนที่ลงดินแล้ว ไม่หวั่นไหวด้วยพายุ ๘ ทิศ ฉันใด ผู้ใด เล็งเห็นอริยสัจทั้งหลาย เราเรียกผู้นั้นว่า เป็นสัตบุรุษผู้ไม่หวั่นไหวด้วยโลกธรรม อุปมาฉันนั้น แม้อันนี้เป็นรัตนะอันประณีตในพระสงฆ์ ด้วยคำสัตย์นี้ ขอความสวัสดีจงมี

เย อะริยะสัจจานิ วิภาวะยันติ คัมภีระปัญเญนะ สุเทสิตานิ

กิญจาปิ เต โหนติ ภุสัปปะมัตตา นะ เต ภะวัง อัฏฐะมะมาทิยันติ

อิทัมปิ สังเฆ ระตะนัง ปะณีตัง เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ ฯ

- พระโสดาบันจำพวกใด กระทำให้แจ้งอยู่ ซึ่งอริยสัจทั้งหลายอันพระศาสดาผู้มีปัญญาอันลึกซึ้งแสดงดีแล้ว พระโสดาบันจำพวกนั้น ยังเป็นผู้ประมาทก็ดี ถึงกระนั้น ท่านย่อมไม่ถือเอา

ภพที่ ๘ (คือเกิดอีกอย่างมาก ๗ ชาติ) แม้อันนี้ เป็นรัตนะอันประณีตในพระสงฆ์ ด้วยคำสัตย์นี้ ขอความสวัสดีจงมี

สะหาวัสสะ ทัสสะนะสัมปะทายะ ตะยัสสุ ธัมมา ชะหิตา ภะวันติ

สักกายะทิฏฐิ วิจิกิจฉิตัญจะ สีลัพพะตัง วาปิ ยะทัตถิ กิญจิ

จะตูหะปาเยหิ จะ วิปปะมุตโต ฉะ จาภิฐานานิ อะภัพโพ กาตุง

อิทัมปิ สังเฆ ระตะนัง ปะณีตัง เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ ฯ

- สักกายทิฏฐิ วิจิกิจฉา สีลัพพตปรามาส อันใดอันหนึ่งยังมีอยู่ ธรรมเหล่านั้น อันพระโสดาบัน ละได้แล้ว พร้อมด้วยทัสสนะสมบัติ (คือโสดาปัตติมรรค) ทีเดียว อนึ่งพระโสดาบันเป็นผู้พ้นแล้ว จากอบายทั้ง ๔ ไม่อาจเพื่อจะกระทำอภิฐานทั้ง ๖ (คืออนันตริยกรรม ๕ และการเข้ารีต) แม้อันนี้ เป็นรัตนะอันประณีตในพระสงฆ์ ด้วยคำสัตย์นี้ ขอความสวัสดีจงมี

กิญจาปิ โส กัมมัง กะโรติ ปาปะกัง กาเยนะ วาจายุทะ เจตะสา วา

อะภัพโพ โส ตัสสะ ปะฏิจฉะทายะ อะภัพพะตา ทิฏฐะปะทัสสะ วุตตา

อิทัมปิ สังเฆ ระตะนัง ปะณีตัง เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ ฯ

- พระโสดาบันนั้น ยังกระทำบาปกรรม ด้วยกายหรือวาจา หรือใจได้บ้าง (เพราะความพลั้งพลาด) ถึงกระนั้นท่านไม่ควรเพื่อจะปกปิดบาปกรรมอันนั้น ความเป็นผู้มีทางพระนิพพานอันเห็นแล้ว ไม่ควรปกปิดบาปกรรมนั้น อันพระผู้มีพระภาคเจ้าตรัสแล้ว แม้อันนี้ เป็นรัตนะอันประณีตในพระสงฆ์ ด้วยคำสัตย์นี้ ขอความสวัสดีจงมี

วะนัปปะคุมเพ ยะถา ผุสสิตัคเค คิมหานะมาเส ปะฐะมัสมิง คิมเห

ตะถูปะมัง ธัมมะวะรัง อะเทสะยิ นิพพานะคามิง ปะระมัง หิตายะ

อิทัมปิ พุทเธ ระตะนัง ปะณีตัง เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ ฯ

- พุ่มไม้ในป่า มียอดอันบานแล้ว ในเดือนต้นคิมหะแห่งคิมหฤดูฉันใด พระผู้มีพระภาคเจ้าได้ทรงแสดงพระธรรมให้ถึงพระนิพพาน เพื่อประโยชน์แก่สัตว์ทั้งหลาย มีอุปมาฉันนั้น แม้อันนี้เป็นรัตนะอันประณีตในพระพุทธเจ้า ด้วยคำสัตย์นี้ ขอความสวัสดีจงมี

วะโร วะรัญญู วะระโท วะราหะโร อะนุตตะโร ธัมมะวะรัง อะเทสะยิ

อิทัมปิ พุทเธ ระตะนัง ปะณีตัง เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ ฯ

- พระพุทธเจ้าผู้ประเสริฐทรงทราบธรรมอันประเสริฐ ทรงประทานธรรมอันประเสริฐ ทรงนำมาซึ่งธรรมอันประเสริฐ ไม่มีผู้ยิ่งไปกว่า

ได้ทรงแสดงธรรมอันประเสริฐ พุทธรัตนะแม้นี้เป็นรัตนะอันประณีต ด้วยสัจจวาจานี้ ขอความสวัสดีจงมีแก่สัตว์เหล่านี้

ขีณัง ปุราณัง นะวัง นัตถิ สัมภะวัง วิรัตตะจิตตายะติเก ภะวัสมิง

เต ขีณะพีชา อะวิรุฬหิฉันทา นิพพันติ ธีรา ยะถายัมปะทีโป

อิทัมปิ สังเฆ ระตะนัง ปะณีตัง เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ ฯ

- กรรมเก่าของพระอริยบุคคลเหล่าใดสิ้นแล้ว กรรมสมภพใหม่ย่อมไม่มี พระอริยบุคคลเหล่าใด มีจิตอันหน่ายแล้วในภพต่อไป พระอริยบุคคลเหล่านั้น มีพืชสิ้นไปแล้ว มีความพอใจ

งอกไม่ได้แล้ว เป็นผู้มีปัญญา ย่อมปรินิพพานเหมือนประทีปอันดับไป ฉะนั้น แม้อันนี้ เป็นรัตนะอันประณีตในพระสงฆ์ ด้วยคำสัตย์นี้ ขอความสวัสดีจงมี

ยานีธะ ภูตานิ สะมาคะตานิ ภุมมานิ วา ยานิวะ อันตะลิกเข ตะถาคะตัง เทวะมะนุสสะปูชิตัง พุทธัง นะมัสสามะ สุวัตถิ โหตุ ฯ

- ภูตประจำถิ่นเหล่าใด ประชุมกันแล้วในพระนครก็ดี เหล่าใดประชุมกันแล้วในอากาศก็ดี เราทั้งหลาย จงนมัสการพระพุทธเจ้าผู้มาแล้วอย่างนั้น ผู้อันเทพดาและมนุษย์บูชาแล้ว ขอความสวัสดีจงมี

ยานีธะ ภูตานิ สะมาคะตานิ ภุมมานิ วา ยานิวะ อันตะลิกเข ตะถาคะตัง เทวะมะนุสสะปูชิตัง ธัมมัง นะมัสสามะ สุวัตถิ โหตุ ฯ

- ภูตประจำถิ่นเหล่าใด ประชุมกันแล้วในพระนครนี้ก็ดี เหล่าใดประชุมกันแล้วในอากาศก็ดี เราทั้งหลาย จงนมัสการพระธรรมอันมาแล้วอย่างนั้น อันเทพดาและมนุษย์บูชาแล้ว ขอความสวัสดีจงมี

ยานีธะ ภูตานิ สะมาคะตานิ ภุมมานิ วา ยานิวะ อันตะลิกเข

ตะถาคะตัง เทวะมะนุสสะปูชิตัง สังฆัง นะมัสสามะ สุวัตถิ โหตุ ฯ

- ภูตประจำถิ่นเหล่าใด ประชุมกันแล้วในพระนครนี้ก็ดี เหล่าใดประชุมกันแล้วในอากาศก็ดี เราทั้งหลาย จงนมัสการพระสงฆ์ผู้มาแล้วอย่างนั้น ผู้อันเทพดาและมนุษย์บูชาแล้ว ขอความสวัสดีจงมี.

บทธัมมจักกัปปวัตตนสูตร

เอวัมเม สุตัง เอกัง สะมะยัง ภะคะวา พาราณะสิยัง วิหะระติ อิสิปะตะเน มิคะทาเยฯ

ข้าพเจ้าได้ฟังจากพระผู้มีพระภาคเจ้าอย่างนี้ว่า ในสมัยหนึ่ง พระผู้มีพระภาคเจ้าเสด็จประทับยับยั้งอยู่ที่ป่าอิสิปตนมฤคทายวันใกล้เมืองพาราณสี ฯ

ตัตระ โข ภะคะวา ปัญจะวัคคิเย ภิกขู อามันเตสิ ฯ

ในกาลครั้งนั้นแล พระผู้มีพระภาคเจ้าได้ตรัสเตือนสติเหล่าภิกษุปัญจวัคคีย์ให้ตั้งใจฟัง และพิจารณาตามพระดำรัสของพระองค์อย่างนี้ว่า ฯ

เทวเม ภิกขะเว อันตา ปัพพะชิเตนะ นะ เสวิตัพพา

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย บรรพชิตไม่ควรปฏิบัติให้หนักไปในส่วนที่สุด ๒ อย่าง คือ

โย จายัง กาเมสุ กามะสุขัลลิกานุโยโค *โน (ถ้ามีการตรวจคำหยาบ..ตรงนี้ให้ออกเสียงว่า ฮีโน..นะครับ) คัมโม โปถุชชะนิโก อะนะริโย อะนัตถะสัญหิโต

การประพฤติปฏิบัติตนเพื่อแสวงหาความสุขอยู่ใน รูป เสียง กลิ่น รส สัมผัสที่น่ารักน่าปรารถนา ซึ่งเป็นธรรมอันเลว เป็นเหตุให้ต้องมีบ้านเรือน เป็นธรรมของคนผู้ครองเรือนผู้หนาไปด้วยกิเลส ไม่ใธรรมอันจะนำจิตใจออกจากกิเลส ไม่เป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติเพื่อให้จิตหลุดพ้นจากกิเลสเครื่องรัดรึงใจทั้งหลาย นี่อย่างหนึ่ง

โย จายัง อัตตะกิละมะถานุโยโค ทุกโข อะนะริโย อะนัตถะสัญหิโต ฯ

และอีกอย่างหนึ่ง คือ การประพฤติปฏิบัติด้วยการทรมานร่างกายให้ได้รับความลำบาก ซึ่งมีแต่ทำให้ใจเป็นทุกข์ทรมานอย่างเดียว ไม่เป็นทางนำจิตใจออกจากกิเลส และไม่เป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติเพื่อให้จิตหลุดพ้นจากกิเลสเครื่องรัดรึงใจท้งหลาย ฯ (หรืออีกนัยหนึ่งคือ เร่งหักโหมปฏิบัติธรรมจนเกินกำลัง เพื่อหวังจะได้บรรลุมรรคผลเร็ว ๆ)

เอเต เต ภิกขะเว อุโภ อันเต อะนะปะคัมมะ มัชฌิมา ปะฏิปะทา ตะถาคะเตนะ อะภิสัมพุทธา

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย ตถาคตได้รู้ข้อปฏิบัติอันเป็นทางสายกลาง โดยไม่เข้าไปใกล้ส่วนที่สุด ๒ อย่างนั้นแล้ว ด้วยปัญญาอันยิ่ง

จักขุกะระณี ญาณะกะระณี อุปะสะมายะ อะภิญญายะ สัมโพธายะ นิพพานายะ สังวัตตะติฯ

ข้อปฏิบัติอันเป็นทางสายกลางนั้น สามารถทำดวงตาคือ ปัญญาทำญาณเครื่องรู้ ให้เป็นไปเพื่อใจสงบระงับจากกิเลส เพื่อความรู้ยิ่ง เพื่อความรู้ดี และเพื่อทำให้กิเลสดับไปจากจิตคือเข้าสู่พระนิพพาน ฯ

กะตะมา จะ สา ภิกขะเว มัชฌิมา ปะฏิปะทา ตะถาคะเตนะ อะภิสัมพุทธา จักขุกะระณี ญาณะกะระณี อุปะสะมายะ อะภิญญายะ สัมโพธายะ นิพพานายะ สังวัตตะติ ฯ

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย ข้อปฏิบัติอันเป็นทางสายกลาง ซึ่งสามารถทำดวงตาคือ ปัญญา ทำญาณเครื่องรู้ ให้เป็นไปเพื่อใจสงบระงับจากกิเลส เพื่อความรู้ยิ่ง เพื่อความรู้ดี และเพื่อให้กิเลสดับไปจากจิตคือเข้าสู่พระนิพพาน ที่ตถาคตรู้แล้วด้วยปัญญาอันยิ่งนั้น คือการปฏิบัติอย่างไร?

อะยะเมวะ อะริโย อัฏฐังคิโก มัคโค ฯ

ข้อปฏิบัติอันเป็นทางสายกลางนี้ คือ ทางนำไปสู่ความไกลจากกิเลสเครื่องรัดรึงใจทั้งหลาย มี ๘ อย่าง ฯ

เสยยะถีทัง

ข้อปฏิบัติเหล่านี้คือ

- สัมมาทิฏฐิ

ปัญญาอันเห็นชอบ (คือ เห็นอริยสัจ)

- สัมมาสังกัปโป

ความดำริชอบ (คิดจะออกจากกาม ไม่คิดอาฆาตพยาบาท ไม่คิดเบียดเบียน)

- สัมมาวาจา

วาจาชอบ (ไม่พูดโกหก ไม่พูดคำหยาบ ไม่พูดคำส่อเสียด ไม่พูดเพ้อเจ้อเหลวไหล)

- สัมมากัมมันโต

การงานชอบ (เว้นจากการทุจริต เช่น โกงแรงงานเขา เป็นต้น และทำการงานที่ไม่มีโทษ)

- สัมมาอาชีโว

การเลี้ยงชีวิตชอบ (หากินโดยไม่ผิดกฎหมาย ไม่ผิดศีล ไม่ผิดธรรม ไม่ผิดประเพณี)

- สัมมาวายาโม

ความเพียรชอบ (เพียรละชั่ว ประพฤติดีเพื่อให้มีคุณธรรมประจำใจ และเพื่อให้ได้คุณธรรมสูงยิ่ง ๆ ขึ้นไป)

- สัมมาสะติ

การระลึกชอบ (ระลึกนึกถึง อนุสสติ ๑๐ ประการ มีพระนิพพานเป็นที่สุด และระลึกในมหาสติปัฏฐาน ๔)

- สัมมาสะมาธิ ฯ

การตั้งจิตไว้ชอบ (การทำสมาธิให้อารมณ์ตั้งมั่นในอนุสสติ ๑๐ ประการนั้น) ฯ

(หรือกล่าวโดยย่อ มรรค ๘ ประการนี้ก็คือ ศีล สมาธิ ปัญญา)

อะยัง โข สา ภิกขะเว มัชฌิมา ปะฏิปะทา ตะถาคะเตนะ อะภิสัมพุทธา จักขุกะระณี ญาณะกะระณี อุปะสะมายะ อะภิญญายะ สัมโพธายะ นิพพานายะ สังวัตตะติ ฯ

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย ทางเหล่านี้แล คือ ข้อปฏิบัติอันเป็นทางสายกลาง ซึ่งสามารถทำดวงตาคือ ปัญญา ทำญาณเครื่องรู้ให้เป็นไปเพื่อใจสงบระงับจากกิเลส เพื่อความรู้ยิ่ง เพื่อความรู้ดี และเพื่อทำให้กิเลสดับไปจากจิตคือเข้าสู่พระนิพพานที่ตถาคตรู้แล้วด้วยปัญญาอันยิ่ง ฯ

อิทัง โข ปะนะ ภิกขะเว ทุกขัง อะริยะสัจจัง

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย สภาวะเหล่านี้แลเป็นตัวทุกข์อย่างแท้จริง คือ

- ชาติปิ ทุกขา

ความเกิดก็เป็นทุกข์

- ชะราปิ ทุกขา

เมื่อความแก่เข้ามาถึง ก็เป็นทุกข์

- มะระณัมปิ ทุกขัง

เมื่อความตายเข้ามาถึง ก็เป็นทุกข์

- โสกะปริเทวะทุกขะโทมะนัสสุกปายาสาปิ ทุกขา

เมื่อความเศร้าโศก ความร่ำไรรำพัน ความเสียใจ และความคับแค้นใจเกิดขึ้นมา ก็เป็นทุกข์

- อัปปิเยหิ สัมปะโยโค ทุกโข

เมื่อประสบพบกับสิ่งที่ไม่ชอบใจ ก็เป็นทุกข์

- ปิเยหิ วิปปะโยโค ทุกโข

เมื่อพลัดพรากจากสิ่งอันเป็นที่รักที่ชอบใจก็เป็นทุกข์

- ยัมปิจฉัง นะ ละภะติ ตัมปิ ทุกขัง

และแม้คิดปรารถนาอยากได้สิ่งใด แต่ไม่ได้สิ่งนั้นสมปรารถนาก็เป็นทุกข์

- สังขิตเตนะ ปัญจุปาทานักขันธา ทุกขา ฯ

กล่าวโดยย่อแล้วก็คือ การหลงคิดว่าร่างกายเป็นของเราของเขานั่นแล เป็นตัวทำให้ใจเกิดทุกข์อย่างแท้จริง ฯ

อิทัง โข ปะนะ ภิกขะเว ทุกขะสะมุทะโย อะริยะสัจจัง ยา ยัง ตัณหา

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย ก็ตัณหาคือความอยากไม่มีสิ้นสุดที่มีอยู่ในใจนี้แลเป็นต้นเหตุทำให้ใจเกิดทุกข์อย่างแท้จริง

โปโนพภะวิกา นันทิราคะสะหะคะตา ตัตระ ตัตราภินันทินี เสยยะถีทัง กามะตัณหา

คือ มีความอยากเวียนว่ายตายเกิดอยู่ร่ำไป และมีความกำหนัดยินดีในรูป เสียง กลิ่น รส สัมผัสที่น่าปรารถนา ก็เป็นเหตุให้ใจเกิดทุกข์

ภะวะตัณหา

สิ่งใดที่ยังไม่มี ก็คิดอยากจะให้มีขึ้นมา อย่างนี้ก็ทำให้ใจเกิดทุกข์

วิภะวะตัณหา

และเมื่อมีทุกอย่างสมปรารถนาแล้ว ก็อยากจะให้ทุกอย่างคงทนอยู่ตลอดไป เมื่อมันจะต้องสลายหายไป ก็ร้อนใจไม่อยากให้เป็นเช่นนั้น อย่างนี้ก็ยิ่งทำให้ใจเกิดทุกข์หนักขึ้นอีก ฯ

อิทัง โข ปะนะ ภิกขะเว ทุกขะนิโรโธ อะริยะสัจจัง โย ตัส สาเยวะ ตัณหายะ อะเสสะวิราคะนิโรโธ จาโค ปะฏินิสสัค โค มุตติ อะนาละโย ฯ

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย การดับตัณหาความอยากให้หมดไปจากใจ ด้วยการ ละ วาง ปล่อย และไม่คิดยินดีพัวพันอยู่กับตัณหา ความอยากนั้นอีกเด็ดขาด คือ การดับทุกข์ให้หมดไปจากใจได้ อย่างแท้จริง ฯ

อิทัง โข ปะนะ ภิกขะเว ทุกขะนิโรธะคามินี ปะฏิปะทา อะริ ยะสัจจัง อะยะเมวะ อะริโย อัฏฐังคิโก มัคโค เสยยะถีทัง สัมมาทิฏฐิ สัมมาสังกัปโป สัมมาวาจา สัมมากัมมันโต สัมมา อาชีโว สัมมาวายาโม สัมมาสะติ สัมมาสะมาธิ ฯ

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย ข้อปฏิบัติเพื่อนำกิเลสให้หมดไปจากใจนี้ มี ๘ อย่าง คือ ปัญญาเห็นชอบ ความดำริชอบ วาจาชอบ การ งานชอบ การเลี้ยงชีวิตชอบ ความเพียรชอบ การระลึกชอบ และการตั้งจิตไว้ชอบ คือ ข้อปฏิบัติเพื่อนำใจให้หมดจากกิเลส และดับความทุกข์ได้อย่งแท้จริง ฯ

อิทัง ทุกขัง อะริยะสัจจันติ เม ภิกขะเว ปุพเพ อะนะนุสสุเต สุ ธัมเมสุ จักขุง อุทะปาทิ ญาณัง อุทะปาทิ ปัญญา อุทะปาทิ วิชชา อุทะปาทิ อาโลโก อุทะปาทิ ฯ

ดูก่อน ภิกษุทั้งหลาย ดวงตาคือ ปัญญาเห็นธรรม และการ กำหนดรู้ความหยั่งรู้เหตุผล ตลอดถึงความรู้แจ้ง และความมี

ใจสว่าง ในธรรมทั้งหลายที่ไม่เคยรู้มาก่อน ได้เกิดขึ้นในปัญญาของเราอย่างนี้ว่า "ความเกิด แก่ เจ็บ ตาย ความเศร้าโศก ความร่ำไรรำพัน ความเสียใจ และความคับแค้นใจ เป็นตัวทุกข์อย่างแท้จริง" ฯ

ตัง โข ปะนิทัง ทุกขัง อะริยะสัจจัง ปะริญเญยยันติ เม ภิกขะเว ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ธัมเมสุ จักขุง อุทะปาทิ ญาณัง อุทะปาทิ ปัญญา อุทะปาทิ วิชชา อุทะปาทิ อาโลโก อุทะปาทิ ฯ

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย ก็ดวงตาคือปัญญาเห็นธรรมและการกำหนดรู้ ความหยั่งรู้เหตุผล ตลอดถึงความรู้แจ้ง และความมีใจสว่าง ในธรรมทั้งหลายที่ไม่เคยรู้มาก่อน ได้เกิดขึ้นในปัญญาของเราแล้วว่า "ความเกิด แก่ เจ็บ ตาย เหล่านี้เป็นต้นอันเป็นตัวทุกข์อย่างแท้จริงนั้นแล เป็นสิ่งที่ควรกำหนดรู้ตลอดเวลา" ฯ

ตัง โข ปะนิทัง ทุกขัง อะริยะสัจจัง ปะริญญาตันติ เม ภิกขะเว ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ธัมเมสุ จักขุง อุทะปาทิ ญาณัง อุทะปาทิ ปัญญา อุทะปาทิ วิชชา อุทะปาทิ อาโลโก อุทะปาทิ ฯ

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย ก็ดวงตาคือ ปัญญาเห็นธรรม และการกำหนดรู้ ความหยั่งรู้เหตุผล ตลอดถึงความรู้แจ้งและความมีใจสว่าง ในธรรมทั้งหลายที่ไม่เคยรู้มาก่อน ได้เกิดขึ้นใน

ปัญญาของเราแล้วว่า "ความเกิด แก่ เจ็บ ตาย เหล่านี้ เป็นต้น อันเป็นตัวทุกข์อย่างแท้จริงนี้นั้นแล เราได้หยั่งรู้ด้วย ปัญญาโดยตลอดแล้ว" ฯ

อิทัง ทุกขะสุมุทะโย อะริยะสัจจันติ เม ภิกขะเว ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ธัมเมสุ จักขุง อุทะปาทิ ญาณัง อุทะปาทิ ปัญญา อุทะปาทิ วิชชา อุทะปาทิ อาโลโก อุทะปาทิ ฯ

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย ดวงตาคือปัญญาเห็นธรรม และการกำหนดรู้ความหยั่งรู้เหตุผล ตลอดถึงความรู้แจ้ง และความมีใจสว่างในธรรมทั้งหลายที่ไม่เคยรู้มาก่อน ได้เกิดขึ้นในปัญญาของเราแล้วอย่างนี้ว่า "ตัณหาคือความอยากไม่มีสิ้นสุดที่มีอยู่ในใจนี้ เป็นเหตุทำให้ใจเกิดทุกข์อย่างแท้จริง" ฯ

ตัง โข ปะนิทัง ทุกขะสะมุทะโย อะริยะสัจจัง ปะหาตัพพันติ เม ภิกขะเว ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ธัมเมสุ จักขุง อุทะปาทิ ญาณัง อุทะปาทิ ปัญญา อุทะปาทิ วิชชา อุทะปาทิ อาโลโก อุทะปาทิ ฯ

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย ก็ดวงตาคือปัญญาเห็นธรรมและการกำหนดรู้ ความหยั่งรู้เหตุผล ตลอดถึงความรู้แจ้ง และความมีใจสว่าง ในธรรมทั้งหลายที่ไม่เคยรู้มาก่อน ได้เกิดขึ้นในปัญญาของเราแล้วว่า "ตัณหาคือความอยากไม่มีสิ้นสุดที่มีอยู่ในใจอันเป็นเหตุทำให้ใจเกิดทุกข์อย่างแท้จริงนี้นั้นแล เป็นสิ่งที่ต้องละให้ขาด" ฯ

ตัง โข ปะนิทัง ทุกขะสะมุทะโย อะริยะสัจจัง ปะ*นันติ (ให้อ่านว่า ปะฮีนันติ..) เม ภิกขะเว ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ธัมเมสุ จักขุง อุทะปาทิ ญาณัง อุทะปาทิ ปัญญา อุทะปาทิ อุทะปาทิ วิชชา อุทะปาทิ อาโลโก อุทะปาทิ ฯ

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย ก็ดวงตาคือปัญญาเห็นธรรมและการกำหนดรู้ ความหยั่งรู้เหตุผล ตลอดถึงความรู้แจ้ง และความมีใจสว่าง ในธรรมทั้งหลายที่ไม่เคยรู้มาก่อน ได้เกิดขึ้นในปัญญาของเราแล้วว่า "ตัณหาคือความอยากไม่มีสิ้นสุดที่มีอยู่ในใจอันเป็นเหตุทำให้ใจเกิดทุกข์อย่างแท้จริงนี้นั้นแล เราได้ละขาดไปจากใจแล้ว" ฯ

อิทัง ทุกขะนิโรโธ อะริยะสัจจันติ เม ภิกขะเว ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ธัมเมสุ จักขุง อุทะปาทิ ญาณัง อุทะปาทิ ปัญญา อุทะปาทิ วิชชา อุทะปาทิ อาโลโก อุทะปาทิ ฯ

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย ก็ดวงตาคือปัญญาเห็นธรรมและการกำหนดรู้ ความหยั่งรู้เหตุผล ตลอดถึงความรู้แจ้ง และความมีใจสว่าง ในธรรมทั้งหลายที่ไม่เคยรู้มาก่อน ได้เกิดขึ้นในปัญญาของเราแล้วอย่างนี้ว่า "การดับตัณหาคือความอยากไม่มีสิ้นสุดนี้ให้หมดไปจากใจ คือ การดับทุกข์ได้อย่างแท้จริง" ฯ

ตัง โข ปะนิทัง ทุกขะนิโรโธ อะริยะสัจจัง สัจฉิกาตัพพันติ เม ภิกขะเว ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ธัมเมสุ จักขุง อุทะปาทิ

ญาณัง อุทะปาทิ ปัญญา อุทะปาทิ วิชชา อุทะปาทิ อาโลโก อุทะปาทิ ฯ

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย ก็ดวงตาคือปัญญาเห็นธรรมและการกำหนดรู้ ความหยั่งรู้เหตุผล ตลอดถึงความรู้แจ้ง และความมีใจสว่าง ในธรรมทั้งหลายที่ไม่เคยรู้มาก่อน ได้เกิดขึ้นในปัญญาของเราแล้วว่า "การดับตัณหาคือความอยากไม่มีสิ้นสุดนี้ให้หมดไปจากใจ คือ การดับทุกข์ได้อย่างแท้จริงนี้นั้นแล เป็นสิ่งที่ต้องทำให้แจ้งในใจตลอดเวลา" ฯ

ตัง โข ปะนิทัง ทุกขะนิโรโธ อะริยะสัจจัง สัจฉิกะตันติ เม ภิกขะเว ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ธัมเมสุ จักขุง อุทะปาทิ ญาณัง อุทะปาทิ ปัญญา อุทะปาทิ วิชชา อุทะปาทิ อาโลโก อุทะปาทิ ฯ

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย ก็ดวงตาคือปัญญาเห็นธรรมและการกำหนดรู้ ความหยั่งรู้เหตุผล ตลอดถึงความรู้แจ้ง และความมีใจสว่าง ในธรรมทั้งหลายที่ไม่เคยรู้มาก่อน ได้เกิดขึ้นในปัญญาของเราแล้วว่า "การดับตัณหาคือความอยากไม่มีสิ้นสุดนี้ให้หมดไปจากใจ คือ การดับทุกข์ได้อย่างแท้จริงนี้นั้นแล เราได้ทำให้แจ้งในใจอยู่ตลอดเวลาแล้ว" ฯ

อิทัง ทุกขะนิโรธคามินี ปะฏิปะทา อะริยะสัจจันติ เม ภิกขะเว ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ธัมเมสุ จักขุง อุทะปาทิ ญาณั

ง อุทะปาทิ ปัญญา อุทะปาทิ วิชชา อุทะปาทิ อาโลโก อุทะปาทิ ฯ

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย ก็ดวงตาคือปัญญาเห็นธรรมและการกำหนดรู้ ความหยั่งรู้เหตุผล ตลอดถึงความรู้แจ้ง และความมีใจสว่าง ในธรรมทั้งหลายที่ไม่เคยรู้มาก่อน ได้เกิดขึ้นในปัญญาของเราแล้วอย่างนี้ว่า "มรรคคือทาง ๘ ประการ เป็นข้อปฏิบัติให้ทุกข์ดับไปจากใจได้อย่างแท้จริง" ฯ

ตัง โข ปะนิทัง ทุกขะนิโรธะคามินี ปะฏิปะทา อะริยะสัจจัง ภาเวตัพพันติ เม ภิกขะเว ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ธัมเมสุ จักขุง อุทะปาทิ ญาณัง อุทะปาทิ ปัญญา อุทะปาทิ วิชชา อุทะปาทิ อาโลโก อุทะปาทิ ฯ

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย ก็ดวงตาคือปัญญาเห็นธรรมและการกำหนดรู้ ความหยั่งรู้เหตุผล ตลอดถึงความรู้แจ้ง และความมีใจสว่าง ในธรรมทั้งหลายที่ไม่เคยรู้มาก่อน ได้เกิดขึ้นในปัญญาของเราแล้วอย่างนี้ว่า "มรรคคือทาง ๘ ประการ อันเป็นข้อปฏิบัติให้ทุกข์ดับไปจากใจได้อย่างแท้จริงนี้นั้นแล เป็นธรรมที่ต้องทำให้มีในใจไว้ตลอดเวลา" ฯ

ตัง โข ปะนิทัง ทุกขะนิโรธะคามินี ปะฏิปะทา อะริยะสัจจัง ภาวิตันติ เม ภิกขะเว ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ธัมเมสุ จักขุง อุทะาทิ ญาณัง อุทะปาทิ ปัญญา อุทะปาทิ วิชชา อุทะปาทิ อาโลโก อุทะปาทิ ฯ

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย ก็ดวงตาคือปัญญาเห็นธรรมและการกำหนดรู้ ความหยั่งรู้เหตุผล ตลอดถึงความรู้แจ้ง และความมีใจสว่าง ในธรรมทั้งหลายที่ไม่เคยรู้มาก่อน ได้เกิดขึ้นในปัญญาของเราแล้วอย่างนี้ว่า "มรรคคือทาง ๘ ประการ อันเป็นข้อปฏิบัติให้ทุกข์ดับไปจากใจได้อย่างแท้จริงนี้นั้นแล เราได้ทำให้มีในใจไว้ตลอดเวลาแล้ว" ฯ

ยาวะกีวัญจะ เม ภิกขะเว อิเมสุ จะตูสุ อะริยะสัจเจสุ เอวันติปะริวัฏฏัง ทวาทะสาการัง ยะถาภูตัง ญาณะทัสสะนัง นะสุวิสุทธัง อะโหสิ ฯ

*ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย ความจริง ๔ อย่าง อันทำให้ใจ*งไกลจากกิเลสนี้ ถ้าหากเรายังไม่รู้เห็นตามความเป็นจริง โดยอาการหมุนเวียนแห่งปัญญาญาณ ครบ ๓ รอบทั้ง ๔ อย่าง รวมเป็นอาการ ๑๒ รอบ*

(อาการ ๑๒ รอบนี้ เรียกว่า ญาณ ๓ คือ

1. สัจจญาณ : การหยั่งรู้ให้ทราบชัดในความจริงแต่ละอย่างในความเกิด แก่ เจ็บ ตาย ว่าเป็นทุกข์แท้จริง , ตัณหาคือเหตุเกิดทุกข์แท้จริง , การดับตัณหาคือการดับทุกข์ได้แท้จริง , มรรคคือ ทาง ๘ ประการเป็นข้อปฏิบัติให้ทุกข์ดับไปจากใจได้อย่างแท้จริง

2. กิจจญาณ : การหยั่งรู้ให้ทราบชัดว่า จะต้องทำอย่างไรกับความจริงแต่ละอย่างนั้น ว่า ตัวทุกข์ควรต้องกำหนดรู้ตลอดเวลา , ตัณหาต้องละให้ขาด , การดับตัณหาเป็นสิ่งที่ต้องทำให้แจ้งในใจตลอดเวลา , มรรค ๘ เป็นธรรมที่ต้องทำให้มีในใจไว้ตลอดเวลา และ

3. กตญาณ : การหยั่งรู้ว่าได้ทำหน้าที่ทุกอย่างในความจริงแต่ละอย่างนั้นได้โดยบริบูรณ์แล้ว คือ ทุกข์รู้ด้วยปัญญาโดยตลอดแล้ว , ตัณหาได้ละขาดไปจากใจแล้ว , การดับตัณหาได้ทำให้แจ้งในใจตลอดเวลาแล้ว , มรรค ๘ ได้ทำให้มีในใจไว้ตลอดเวลาแล้ว)

เนวะ ตาวาหัง ภิกขะเว สะเทวะเก โลเก สะมาระเก สะพรัหมะเก สัสสะมะณะพราหมะณิยา ปะชายะ สะเทวะมะนุสสายะ อะนุตตะรัง สัมมาสัมโพธิง อะภิสัมพุทโธ ปัจจัญญาสิง ฯ

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย เราไม่กล้าประกาศยืนยันแก่มนุษยโลกตลอดถึงเทวโลก มารโลก พรหมโลก รวมทั้งหมู่สัตว์ พร้อมทั้งสมณพราหมณ์ พร้อมทั้งเทวดาและมนุษย์ ให้ได้รู้เพียงนั้นว่าเราได้ตรัสรู้พร้อมยิ่งซึ่งปัญญาเครื่องตรัสรู้โดยชอบอันยอดเยี่ยม ซึ่งไม่มีความตรัสรู้อื่นในโลกใด ๆ หรือ ของใคร ๆ จะเทียบได้ ฯ

ยะโต จะ โข เม ภิกขะเว อิเมสุ จะตูสุ อะริยะสัจเจสุ เอวันติปะริวัฏฏัง ทวาทะสาการัง ยะถาภูตัง ญาณะทัสสะนัง สุวิสุทธัง อะโหสิ ฯ

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย ก็เมื่อใดแล ความจริง ๔ อย่าง อันทำให้ใจห่างไกลจากกิเลสนี้ เราได้รู้เห็นตามความเป็นจริง โดยอาการหมุนเวียนแห่งปัญญาญาณ ครบ ๓ รอบทั้ง ๔ อย่าง รวมเป็นอาการ ๑๒ รอบ ด้วยปัญญาอันบริสุทธิ์หมดจดแล้ว ฯ

อะถาหัง ภิกขะเว สะเทวะเก โลเก สะมาระเก สะพรัหมะเก สัสสะมะณะพราหมะณิยา ปะชายะ สะเทวะมะนุสสายะ อะนุตตะรัง สัมมาสัมโพธิง อะภิสัมพุทโธ ปัจจัญญาสิง ฯ

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย เมื่อนั้น เราจึงกล้าประกาศยืนยันแก่มนุษยโลก ตลอดถึงเทวโลก มารโลก พรหมโลก รวมทั้งหมู่สัตว์ พร้อมทั้งสมณพราหมณ์พร้อมทั้งเทวดาและมนุษย์ ให้ได้รู้เฉพาะว่า เราได้ตรัสรู้พร้อมยิ่งซึ่งปัญญาเครื่องตรัสรู้โดยชอบอันยอดเยี่ยม ซึ่งไม่มีความตรัสรู้อื่นในโลกใด ๆ หรือของใคร ๆ จะเทียบได้ ฯ

ญาณัญจะ ปะนะ เม ทัสสะนัง อุทะปาทิ อะกุปปา เม วิมุตติ อะยะมันติมา ชาติ นัตถิทานิ ปุนัพภะโวติ ฯ

ก็แล ปัญญาอันรู้เห็นได้เกิดขึ้นแก่เราแล้วว่า "กิเลสเครื่องรัดรึงใจทั้งหลายไม่สามารถจะกำเริบขึ้นมาได้อีกแล้ว จิตของเราได้หลุดพ้นจากกิเลสโดยวิเศษแล้ว ชาตินี้เป็นชาติสุดท้ายของเราแล้ว บัดนี้ไม่มีภพเป็นที่เกิดสำหรับเราอีกแล้ว" ฯ

อิทะมะโวจะ ภะคะวา ฯ

*ครั้นเมื่อพระผู้มีพระภาคเจ้า ทรงแสดงความจริง ๔ อย่างอันประเสริฐ อันทำให้ใจ*งไกลจากกิเลสอย่างนี้แล้ว ฯ*

อัตตะมะนา ปัญจะวัคคิยา ภิกขู ภะคะวะโต ภาสิตัง อะภินันทุง ฯ

พระภิกษุปัจจวัคคีย์เหล่านั้น ก็มีความเพลิดเพลินยินดีในธรรมที่พระพุทธองค์ทรงตรัสแล้วนั้น ฯ

อิมัสมิญจะ ปะนะ เวยยากะระณัสมิง ภัญญะมาเน

ก็ในเมื่อขณะที่พระผู้มีพระภาคเจ้า ทรงกล่าวแสดงความละเอียดพิศดารแห่งความจริงอันประเสริฐ ๔ ประการอยู่นั่นแล

อายัสมะโต โกณทัญญัสสะ วิระชัง วีตะมะลัง ธัมมะจักขุง อุทะปาทิ "ยังกิญจิ สะมุทะยะธัมมัง สัพพันตัง นิโรธะธัมมันติ" ฯ

ดวงตาคือ ปัญญาอันเห็นธรรม ซึ่งปราศจากธุลี ปราศจากมลทิน ได้เกิดแล้วแก่ท่านโกณทัญญะ ผู้มีอายุอย่างนี้ว่า "สิ่งใดสิ่งหนึ่งมีความเกิดขึ้นเป็นธรรมดาแล้ว สิ่งนั้น ๆ ทั้งปวง ก็ต้องดับสลายไปเป็นธรรมดา" ฯ

ปะวัตติเต จะ ภะคะวะตา ธัมมะจักเก

ก็เมื่อพระผู้มีพระภาคเจ้า ได้ทรงประกาศวงล้อแห่งธรรมให้เป็นไปแล้วนั่นแล

ภุมมา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง

ภูมิเทวดาทั้งหลาย ก็ส่งเสียงให้บันลือลั่นขึ้นว่า

"เอตัมภะคะวะตา พาราณะสิยัง อิสิปะตะเน มิคะทาเย อะนุตตรัง ธัมมะจักกัง ปะวัตติตัง อัปปะฏิวัตติยัง สะมะเณนะ วา พราหมะเณนะ วา เทเวนะ วา มาเรนะ วา พรัหมุนา วา เกนะจิ วา โลกัสมินติ" ฯ

"นั่นคือ วงล้อแห่งธรรมอันยอดเยี่ยม ไม่มีอะไรเทียบได้ อันพระผู้มีพระภาคเจ้าได้ทรงประกาศให้เป็นไปแล้ว ที่ป่าอิสิปตนมฤคทายวัน ใกล้เมืองพาราณสี ซึ่งวงล้อแห่งธรรมอย่างนี้ อัน

สมณพราหมณ์ ตลอดถึงเทวดา มาร พรหม และใคร ๆ ในโลก ไม่สามารถให้เป็นไปได้"

ภุมมานัง เทวานัง สัททัง สุตวา จาตุมมะหาราชิกา เทวดา สัททะมะนุสสาเวสุง ฯ

เทพเจ้าเหล่าชั้นจาตุมหาราช ได้ฟังเสียงของเทพเจ้าเหล่าภูมิเทวดาแล้ว ก็ส่งเสียงให้บันลือลั่นขึ้น ฯ

จาตุมมะหาราชิกานัง เทวานัง สัททัง สุตวา ตาวะติงสา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง ฯ

เทพเจ้าเหล่าชั้นดาวดึงส์ ได้ฟังเสียงของเทพเจ้าเหล่าชั้นจาตุมหาราชแล้ว ก็ส่งเสียงให้บันลือลั่นขึ้น ฯ

ตาวะติงสานัง เทวานัง สัททัง สุตวา ยามา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง ฯ

เทพเจ้าเหล่าชั้นยามา ได้ฟังเสียงของเทพเจ้าเหล่าชั้นดาวดึงส์แล้ว ก็ส่งเสียงให้บันลือลั่นขึ้น ฯ

ยามานัง เทวานัง สัททัง สุตวา ตุสิตา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง ฯ

เทพเจ้าเหล่าชั้นดุสิตได้ฟังเสียงของเทพเจ้าเหล่าชั้นยามาแล้ว ก็ส่งเสียงให้บันลือลั่นขึ้น ฯ

ตุสิตานัง เทวานัง สัททัง สุตวา นิมมานะระตี เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง ฯ

เทพเจ้าเหล่าชั้นนิมมานรดี ได้ฟังเสียงของเทพเจ้าเหล่าชั้นดุสิตแล้ว ก็ส่งเสียงให้บันลือลั่นขึ้น ฯ

นิมมานะระตีนัง เทวานัง สัททัง สุตวา ปะระนิมมิตะวะสะวัตตี เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง ฯ

เทพเจ้าเหล่าชั้นปรนิมมิตวสวัตตี ได้ฟังเสียงของเทพเจ้าเหล่าชั้นนิมมานรดีแล้ว ก็ส่งเสียงให้บันลือลั่นขึ้น ฯ

ปะระนิมมิตะวะสะวัตตีนัง เทวานัง สังททัง สุตวา พรัหมะกายิกา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง

เทพเจ้าเหล่าที่เกิดในหมู่พรหม ได้ฟังเสียงของเทพเจ้าเหล่าชั้นปรนิมมิตวสวัตตีแล้ว ก็ส่งเสียงให้บันลือลั่นขึ้นว่า

"เอตัมภะคะวะตา พาราณะสิยัง อิสิปะตะเน มิคะทาเย อะนุตตะรัง ธัมมะจักกัง ปะวัตติตัง อัปปะฏิวัตติยัง สะมะเณนะ

วา พราหมะเณนะ วา เทเวนะ วา มาเรนะ วา พรัหมุนา วา เกนะจิ วา โลกัสมินติ" ฯ

"นั่นคือ วงล้อแห่งธรรมอันยอดเยี่ยม ไม่มีอะไรเทียบได้ อันพระผู้มีพระภาคเจ้าได้ทรงประกาศให้เป็นไปแล้ว ที่ป่าอิสิปตนมฤคทายวัน ใกล้เมืองพาราณสี ซึ่งวงล้อแห่งธรรมอย่างนี้ อันสมณพราหมณ์ ตลอดถึง เทวดา มาร พรหม และใคร ๆ ในโลก ไม่สามารถให้เป็นไปได้" ฯ

อิติหะ เตนะ ขะเณนะ เตนะ มุหุตเตนะ ยาวะ พรัหมะโลกา สัทโท อัพภุคคัจฉิ ฯ

และโดยขณะเดียวเท่านั้น เสียงก็ดังขึ้นไปถึงพรหมโลกด้วยอาการอย่างนี้ ฯ

อะยัญจะ ทะสะสะหัสสี โลกะธาตุ สังกัมปิ สัมปะกัมปิ สัมปะเวธิ ฯ

และเสียงนี้ได้สะท้านสะเทือนหวั่นไหว ดังสนั่นไปตลอดทิศทั้ง ๔ ทั่วทั้งหมื่นโลกธาตุ ฯ

อัปปะมาโณ จะ โอฬาโร โอภาโส โลเก ปาตุระโหสิ อะติกกัมเมวะ เทวานัง เทวานุภาวัง ฯ

อีกทั้งแสงสว่างอันใหญ่ยิ่งไม่มีประมาณ ได้ปรากฏแล้วในโลก ล่วงเทวานุภาพของเทวดาทั้งหลายเสียหมด ฯ

อะถะ โข ภะคะวา อุทานัง อุทาเนสิ "อัญญาสิ วะตะ โภ โกณทัญโญ อัญญาสิ วะตะ โภ โกณทัญโญติ" ฯ

ในลำดับนั้นแล พระผู้มีพระภาคเจ้าได้ทรงเปล่งอุทานขึ้นว่า "โกณทัญญะผู้เจริญได้รู้แล้วหนอ โกณทัญญะผู้เจริญได้รู้แล้วหนอ" ฯ (อัญญาสิ : ได้รู้แล้ว)

อิติหิทัง อายัสมะโต โกณทัญญัสสะ "อัญญาโกณทัญโญ" เตววะ นามัง อะโหสีติ ฯ

เพราะเหตุที่พระผู้มีพระภาคเจ้าทรงเปล่งอุทานขึ้นมาอย่างนี้แล นามว่า "อัญญาโกณทัญญะ" นี้นั่นแหละ ได้มีแล้วแก่พระโกณทัญญะผู้มีอายุ ด้วยประการฉะนี้ แลฯ

คาถามงกุฎพระพุทธเจ้า พร้อมคำแปล

พระคาถา "มงกุฎพระพุทธเจ้า" เป็นพระคาถาโบราณ เก่าแก่ ไม่ทราบ แน่นอนว่า ท่านผู้ใดผูกขึ้น แต่จากคำแปล จะพบว่า มีการร้อยกรอง โยงกลับไปมา น่าพิศวง

คุณวิเศษ ของคาถานี้ จึงมิใช่เพื่อ อัญเชิญพระธาตุ หรือเสกขององกิน ให้สัตว์เชื่องเท่านั้น แต่คือการ นอบน้อมจิตใจ เข้าถึง

พระพุทธเจ้า การอธิษฐานจิตต่างๆ จึงสำเร็จผล ได้เป็นอัศจรรย์

(******* นะโมฯ ๓ จบ **********)

อิติปิโส วิเสเส อิ

แม้เพราะเหตุนี้ พระพุทธเจ้าจึงวิเศษ

อิเสเส พุทธะนาเม อิ

เพราะวิเศษ ควรนอบน้อมพระพุทธเจ้า

อิ เมนา พุทธะตังโส อิ

เพราะนอบน้อมพระพุทธเจ้า เราจะเข้าถึงพระองค์

อิ โสตัง พุทธะปิติ อิ

เพราะเราเข้าถึงพระองค์ ก็จะปีติในพระพุทธเจ้า

(********** สวด ๙ จบ**********)

หมายเหตุ : ทุกคาถา มีครู มีเจ้าของ พึงไหว้สาธุ บูชาครู ให้ถูกต้อง ก่อนเรียน ก่อนใช้ พระคาถา อย่างน้อยที่สุด ก็พึงแสดง ความเคารพ ต่อ พระสัมมาสัมพุทธเจ้า ผู้เป็นบรมครู

ด้วยการว่า นะโมฯ ๓ จบ แล้วจึงค่อยว่า ตัวพระคาถา ด้วยความเคารพเลื่อมใส และศรัทธาที่ตั้งมั่น ความปรารถนา อันเป็นฝ่ายกุศล ไม่เบียดเบียนใคร ของเรา ก็จักพึงสำเร็จผลเป็นอัศจรรย์

คาถาเงินล้าน

*********(ตั้งนะโม 3 จบ)**********

สัมปะจิตฉามิ นาสังสิโม

พรหมา จะ มหาเทวา สัพเพยักขา ปะรายันติ (คาถาปัดอุปสรรค)

พรหมา จะ มหาเทวา อภิลาภา ภะวันตุ เม (คาถาเงินแสน)

มหาปุญโญ มหาลาโภ ภะวันตุ เม (คาถาลาภไม่ขาดสาย)

มิเตพาหุหะติ (คาถาเงินล้าน)

พุทธะมะอะอุ นะโมพุทธายะ วิระทะโย วิระโคนายัง

วิระหิงสา วิระทาสี วิระทาสา วิระอิตถิโย พุทธัสสะ

มานีมามะ พุทธัสสะ สวาโหม(คาถาพระปัจเจกพุทธเจ้า)

สัมปะติจฉามิ(คาถาเร่งลาภให้ได้เร็วขึ้น)

เพ็งๆพาๆหาๆฤาๆ

(บูชากี่จบก็ได้ ตัวคาถาต้อว่าทั้งหมด ข้อความอธิบายในวงเล็บไม่ต้องสวด)

(พรหมา-อ่านว่า พรม-มา)(สวาโหม-อ่านว่า สะ-หวา-โหม)

พระราชพรหมยาน(หลวงพ่อฤาษีลิงดำ)

วัดท่าซุง จ.อุทัยธานี

บทสวด พระคาถาอาการะวัตตา สูตร พร้อมคำแปล

พระพุทธเจ้าทั้งหลาย ๒๘ พระองค์ที่ล่วงไปแล้วก็ดี พระพุทธเจ้าในปัจจุบันก็ดี ได้ทรงกระทำตามกันมาทุกๆ พระองค์

พระสูตรนี้เป็นพระสูตรอันใหญ่ยิ่งหาสูตรอื่นมาเปรียบมิได้ ด้วยมีทั้ง พระสูตร พระวินัย พระปรมัตถ์ พระปิฎก

ขอท่านทั้งหลายอย่าได้ทิ้งวางในที่อันไม่สมควรเลย จงทำการสักการะบูชา สวดมนต์ ภาวนา ฟัง ตามสติกำลังด้วยเทอญ

********** ตั้งนะโม 3 จบ**********

เอวัมเม สุตัง เอกัง สะมะยัง ภะคะวา ราชะคะเห วิหะระติ คิชฌะกูเฏ ปัพพะเต เตนะ โข ปะนะ สะมะเยนะ สัพพะสัตตานัง พุทธะคุโณ ธัมมะคุโณ สังฆะคุโณ อายัสมา อานันโท อะนุรุทโธ สารีปุตโต โมคคัลลาโน อะหิทธิโก มะหานุภาเวนะ สัตตานัง เอตะทะโวจะฯ

1. อิติปิโสภะคะวา อะระหัง

อิติปิโสภะคะวา สัมมาสัมพุทโธ

อิติปิโสภะคะวา วิชชาจะระณะสัมปันโน

อิติปิโสภะคะวา สุคะโต

อิติปิโสภะคะวา โลกะวิทู

อิติปิโสภะคะวา อะนุตตะโรปุริสะธัมมะสาระถิ

อิติปิโสภะคะวา สัตถาเทวะมะนุสสานัง

อิติปิโสภะคะวา พุทโธ

อิติปิโสภะคะวา ภะคะวาติ

(พุทธะคุณะวัคโค ปะฐะโม)

2. อิติปิโสภะคะวา อะภินิหาระ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิโสภะคะวา อุปาระมิสัมปันโน

อิติปิโสภะคะวา ปะนิธานะ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิโสภะคะวา มะหากะรุณา ปาระมิสัมปันโน
อิติปิโสภะคะวา ญาณะ ปาระมิสัมปันโน
อิติปิโสภะคะวา ปะโยคะ ปาระมิสัมปันโน
อิติปิโสภะคะวา ยุติ ปาระมิสัมปันโน
อิติปิโสภะคะวา ชุติ ปาระมิสัมปันโน
อิติปิโสภะคะวา คัพภะโอกกันติ ปาระมิสัมปันโน
อิติปิโสภะคะวา คัพภะฐิติ ปาระมิสัมปันโน
(อะภินิหาระวัคโค ทุติโย)

3.อิติปิโสภะคะวา คัพภะวุฏฐานะ ปาระมิสัมปันโน
อิติปิโสภะคะวา คัพภะมะละวิระหิตะ ปาระมิสัมปันโน
อิติปิโสภะคะวา อุตตะมะชาติ ปาระมิสัมปันโน
อิติปิโสภะคะวา คะติ ปาระมิสัมปันโน
อิติปิโสภะคะวา อะภิรูปะ ปาระมิสัมปันโน
อิติปิโสภะคะวา สุวัณณะ ปาระมิสัมปันโน
อิติปิโสภะคะวา มะหาสิริ ปาระมิสัมปันโน
อิติปิโสภะคะวา อาโรหะ ปาระมิสัมปันโน
อิติปิโสภะคะวา ปะรินาหะ ปาระมิสัมปันโน
อิติปิโสภะคะวา สุนิฏฐะ ปาระมิสัมปันโน

(คัพภะวุฏฐานะวัคโค ตะติโย)

4. อิติปิโสภะคะวา อะภิสัมโพธิ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิโสภะคะวา สีละขันธะ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิโสภะคะวา สะมาธิขันธะ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิโสภะคะวา ปัญญาขันธะ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิโสภะคะวา ทะวัตติงสะมะหาปุริสะลักขะณะ ปาระมิสัมปันโน

(อะภิสัมโพธิวัคโค จะตุฏโฐ)

5. อิติปิโสภะคะวา มะหาปัญญา ปาระมิสัมปันโน

อิติปิโสภะคะวา ปุถุปัญญา ปาระมิสัมปันโน

อิติปิโสภะคะวา หาสะปัญญา ปาระมิสัมปันโน

อิติปิโสภะคะวา ชะวะนะปัญญา ปาระมิสัมปันโน

อิติปิโสภะคะวา ติกขะปัญญา ปาระมิสัมปันโน

อิติปิโสภะคะวา ปัญจะจักขุ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิโสภะคะวา อัฏฐาระสะพุทธะกะระ ปาระมิสัมปันโน

(มะหาปัญญาวัคโค ปัญจะโม)

6. อิติปิโสภะคะวา ทานะ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิโสภะคะวา สีละ ปาระมิสัมปันโน
อิติปิโสภะคะวา เนกขัมมะ ปาระมิสัมปันโน
อิติปิโสภะคะวา ปัญญา ปาระมิสัมปันโน
อิติปิโสภะคะวา วิริยะ ปาระมิสัมปันโน
อิติปิโสภะคะวา ขันตี ปาระมิสัมปันโน
อิติปิโสภะคะวา สัจจะ ปาระมิสัมปันโน
อิติปิโสภะคะวา อะธิษฐานะ ปาระมิสัมปันโน
อิติปิโสภะคะวา เมตตา ปาระมิสัมปันโน
อิติปิโสภะคะวา อุเปกขา ปาระมิสัมปันโน
(ปาระมิวัคโค ฉัฏโฐ)

7. อิติปิโสภะคะวา ทะสะ ปาระมิสัมปันโน
อิติปิโสภะคะวา ทะสะอุปะ ปาระมิสัมปันโน
อิติปิโสภะคะวา ทะสะปะระมัตถะ ปาระมิสัมปันโน
อิติปิโสภะคะวา สะมะติงสะ ปาระมิสัมปันโน
อิติปิโสภะคะวา ตังตังฌานะฌานังคะ ปาระมิสัมปันโน
อิติปิโสภะคะวา อะภิญญาณะ ปาระมิสัมปันโน
อิติปิโสภะคะวา สะติ ปาระมิสัมปันโน
อิติปิโสภะคะวา สะมาธิ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิโสภะคะวา วิมุตติ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิโสภะคะวา วิมุตติญาณะ ปาระมิสัมปันโน

(ทะสะปาระมิวัคโค สัตตะโม)

8. อิติปิโสภะคะวา วิชชาจะระณะวิปัสสะนาวิชชา ปาระมิสัมปันโน

อิติปิโสภะคะวา มะโนมะยิทธิวิชชา ปาระมิสัมปันโน

อิติปิโสภะคะวา อิทธิวิทธิวิชชา ปาระมิสัมปันโน

อิติปิโสภะคะวา ทิพพะโสตะวิชชา ปาระมิสัมปันโน

อิติปิโสภะคะวา ปะระจิตตะวิชชา ปาระมิสัมปันโน

อิติปิโสภะคะวา ปุพเพนิวาสานุสสะติวิชชา ปาระมิสัมปันโน

อิติปิโสภะคะวา ทิพพะจักขุวิชชา ปาระมิสัมปันโน

อิติปิโสภะคะวา จะระณะวิชชา ปาระมิสัมปันโน

อิติปิโสภะคะวา จะระณะธัมมะวิชชา ปาระมิสัมปันโน

อิติปิโสภะคะวา อะนุปุพพะวิหาระ ปาระมิสัมปันโน

(วิชชาวัคโค อัฏฐะโม)

9. อิติปิโสภะคะวา ปะริญญา ปาระมิสัมปันโน

อิติปิโสภะคะวา ปะหานะ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิโสภะคะวา สัจฉิกิริยา ปาระมิสัมปันโน

อิติปิโสภะคะวา ภาวะนา ปาระมิสัมปันโน

อิติปิโสภะคะวา ปะริญญาปะหานะสัจฉิกิริยาภาวะนา ปาระมิสัมปันโน

อิติปิโสภะคะวา จะตุธัมมะสัจจะ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิโสภะคะวา ปะฏิสัมภิทาญาณะ ปาระมิสัมปันโน

(ปะริญญานะวัคโค นะวะโม)

10. อิติปิโสภะคะวา โพธิปักขิยะธัมมะ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิโสภะคะวา สะติปัฏฐานะปัญญา ปาระมิสัมปันโน

อิติปิโสภะคะวา สัมมัปปะทานะปัญญา ปาระมิสัมปันโน

อิติปิโสภะคะวา อิทธิปาทะปัญญา ปาระมิสัมปันโน

อิติปิโสภะคะวา อินทรียะปัญญา ปาระมิสัมปันโน

อิติปิโสภะคะวา พะละปัญญา ปาระมิสัมปันโน

อิติปิโสภะคะวา โพชฌังคะปัญญา ปาระมิสัมปันโน

อิติปิโสภะคะวา อัฏฐังคิกะมัคคะธัมมะ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิโสภะคะวา มะหาปุริสะสัจฉิกิริยา ปาระมิสัมปันโน

อิติปิโสภะคะวา อะนาวะระณะวิโมกขะ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิโสภะคะวา อะระหัตตะพะละวิมุตติ ปาระมิสัมปันโน

(โพธิปักขิยะวัคโค ทะสะโม)

11. อิติปิโสภะคะวา ทะสะพะละญาณะ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิโสภะคะวา ฐานาฐานะญาณะ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิโสภะคะวา วิปากะญาณะ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิโสภะคะวา สัพพัตถะคามินีปะฏิปะทา ปาระมิสัมปันโน

อิติปิโสภะคะวา นานาธาตุญาณะ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิโสภะคะวา นานาธิมุตติกะญาณะ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิโสภะคะวา อินทริยะปะโรปะริยัตตะญาณะ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิโสภะคะวา นิโรธะวุฏฐานะญาณะ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิโสภะคะวา ปุพเพนิวาสานุสสะติญาณะ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิโสภะคะวา จุตูปะปาตะญาณะ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิโสภะคะวา อาสะวักขะยะญาณะ ปาระมิสัมปันโน

(ทะสะพะละญาณะวัคโค ทะสะโม)

12 . อิติปิโสภะคะวา โกฏิสะหัสสานังปะกะติสะหัสสานังหัตถีนังพะละธะระ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิโสภะคะวา ปุริสะโกฏิทะสะสะหัสสานังพะละธะระ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิโสภะคะวา ปัญจะจักขุญาณะ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิโสภะคะวา ยะมักกะญาณะ ปาระมิสัมปันโน
อิติปิโสภะคะวา สีละคุณะ ปาระมิสัมปันโน
อิติปิโสภะคะวา คุณะปาระมิสะมาปัตติ ปาระมิสัมปันโน
(กายะพะละวัคโค ทะวาทะสะโม)

13. อิติปิโสภะคะวา ถามะพะละ ปาระมิสัมปันโน
อิติปิโสภะคะวา ถามะพะละญาณะ ปาระมิสัมปันโน
อิติปิโสภะคะวา พะละ ปาระมิสัมปันโน
อิติปิโสภะคะวา พะละญาณะ ปาระมิสัมปันโน
อิติปิโสภะคะวา ปุริสะ ปาระมิสัมปันโน
อิติปิโสภะคะวา อะตุละยะ ปาระมิสัมปันโน
อิติปิโสภะคะวา ญาณะ ปาระมิสัมปันโน
อิติปิโสภะคะวา อุสาหะ ปาระมิสัมปันโน
อิติปิโสภะคะวา คะเวสิญาณะ ปาระมิสัมปันโน
(ถามะพะละวัคโค เตระสะโม)

14. อิติปิโสภะคะวา จะริยา ปาระมิสัมปันโน
อิติปิโสภะคะวา จะริยาญาณะ ปาระมิสัมปันโน
อิติปิโสภะคะวา โลกัตถะจะริยา ปาระมิสัมปันโน

อิติปิโสภะคะวา โลกัตถะจะริยาญาณะ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิโสภะคะวา ญาณัตถะจะริยา ปาระมิสัมปันโน

อิติปิโสภะคะวา ญาณัตถะจะริยาญาณะ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิโสภะคะวา พุทธะจะริยา ปาระมิสัมปันโน

อิติปิโสภะคะวา พุทธะจะริยาญาณะ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิโสภะคะวา ติวิธะจะริยา ปาระมิสัมปันโน

อิติปิโสภะคะวา ปาระมิอุปะปาระมิปะระมัตถะ ปาระมิสัมปันโน

(จะริยาวัคโค จะตุระสะโม)

15. อิติปิโสภะคะวา ปัญจุปาทานักขันเธสุอะนิจจะลักขะณะ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิโสภะคะวา ปัญจุปาทานักขันเธสุทุกขะลักขะณะ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิโสภะคะวา ปัญจุปาทานักขันเธสุอะนัตตะลักขะณะ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิโสภะคะวา อายัตตะเนสุติลักขะณะญาณะ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิโสภะคะวา อัฏฐาระสะธาตุสุติลักขะณะญาณะ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิโสภะคะวา วิปะรินามะลักขะณะ ปาระมิสัมปันโน

(ลักขะณะวัคโค ปัณณะระสะโม)

16. อิติปิโสภะคะวา คะตัตถานะ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิโสภะคะวา คะตัตถานะญาณะ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิโสภะคะวา วะสิตะ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิโสภะคะวา วะสิตะญาณะ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิโสภะคะวา สิกขา ปาระมิสัมปันโน

อิติปิโสภะคะวา สิกขาญาณะ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิโสภะคะวา สังวะระ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิโสภะคะวา สังวะระญาณะ ปาระมิสัมปันโน

(คะตัตถานะวัคโค โสพะสะโม)

17. อิติปิโสภะคะวา พุทธะปะเวณี ปาระมิสัมปันโน

อิติปิโสภะคะวา พุทธะปะเวณีญาณะ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิโสภะคะวา ยะมะกะปาฏิหาริยะ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิโสภะคะวา ยะมะกะปาฏิหาริยะญาณะ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิโสภะคะวา จะตุพรหมวิหาระ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิโสภะคะวา อะนาวะระณะญาณะ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิโสภะคะวา อะปะริยันตะญาณะ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิโสภะคะวา สัพพัญญุตะญาณะ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิโสภะคะวา จะตุวีสะติโกฏิสะตะวัชชิระ ปาระมิสัมปันโน (ปะเวณีวัคโค สัตตะระสะโม)

คำแปลพระคาถาอาการะวัตตสูตร

พระคาถาอาการะวัตตาสูตร

(คำแปล) พระสูตรว่าด้วยพระอาการที่เป็นไปแห่งพระพุทธเจ้า

ณ บัดนี้จะแสดงธรรม ที่มีมาในพระอาการะวัตตาสูตร ที่องค์สมเด็จสัมมาสัมพุทธเจ้าโคดม ทรงเสด็จประดับ ณ คิชฌกูฏบรรพตคีรีวันฯได้ทรงแสดงธรรมในพระบารมี คือบารมีที่พระพุทธเจ้าทุกพระองค์ทรงตรัสรู้ อันเป็นพระบารมีอันยิ่งใหญ่ คือ คุณธรรมที่ได้ทรงบำเพ็ญเพียรตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงที่สุด ในการตรัสรู้พระสัมมาสัมโพธิญาณของพระพุทธเจ้าทุกๆพระองค์ทรงได้ปฏิบัติตามกันมาเป็นลำดับดังนี้ แก่พระสารีบุตรและพระพุทธสาวกของพระองค์ให้รู้ตาม ในคุณอันยิ่งใหญ่ที่มีมานั้นที่วงศ์สกุลแห่งพระตถาคตเจ้าทั้งหลายทรงได้ตรัสรู้แล้ว

คำแปล พระพุทธคุณวรรคที่1 แม้พระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นั้น

ทรงครอบงำความทุกข์ได้ ทรงไม่มีความลับ ทรงบริสุทธิ์หมดจดดี เป็นผู้ไกลจากกิเลส ทรงฝึกฝนจิตจนถึงแก่น

ทรงฝึกฝนจิตจนรู้ชอบ ทรงปฏิบัติจิตจนเห็นแจ้งด้วยตนเอง ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง

ทรงสมบูรณ์พร้อมด้วยวิชชา การแสดงคุณค่าของจิตให้ปรากฏ จรณะ เครื่องอาศัยให้วิชชาได้ปรากฏ

ถึงพร้อมด้วยวิชชาและจรณะ ทรงดำเนินไปในทางดี คือ อริยมรรค-ปฏิปทา เป็นผู้ไปแล้วด้วยดี ทรงรู้แจ้งโลก

เป็นผู้รู้โลกอย่างแจ่มแจ้ง ทรงบังคับยานขึ้นจากหล่มได้อย่างยอดเยี่ยม

เป็นผู้ฝึกบุรุษที่สมควรฝึกได้อย่างไม่มีใครยิ่งกว่า ทรงนำเวไนยนิกร ออกจากแดนมนุษย์และแดนเทพ

เป็นครูผู้สอนของเทวดาและมนุษย์ทั้งหลาย ทรงฝึกฝนจิตจนถึงแก่น ทรงปฏิบัติจิตจนรู้แจ้งจิต

ทรงพลังการฝึกปรืออันถูกชอบเป็นผู้รู้ผู้ตื่นผู้เบิกบานด้วยธรรม

พระผู้ทรงธรรมเป็นผู้จำเริญจำแนกธรรมสั่งสอนสัตว์

คำแปลอภินิหารวรรคที่2 แม้พระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นั้น

ทรงเพียบพร้อมด้วยพระบารมีคือ พระบารมีเกี่ยวกับอภินิหาร พระบารมีเกี่ยวกับอัชฌาสัยอันโอฬาร

พระบารมีเกี่ยวกับพระปณิธาน พระบารมีเกี่ยวกับพระมหากรุณา พระบารมีเกี่ยวกับพระญาณ

พระบารมีเกี่ยวกับการประกอบความเพียร พระบารมีเกี่ยวกับข้อยุติของข้องใจ พระบารมีเกี่ยวกับจิตใจ

โชติช่วงชัชวาลย์ พระบารมีลงสู่พระครรภ์ พระบารมีดำรงอยู่ในพระครรภ์

คำแปล คัพภวุฏฐานวรรคที่3 แม้พระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นั้น

ทรงเพียบพร้อมด้วยพระบารมี คือ พระบารมีอยู่รอดจากพระครรภ์ พระบารมีปราศจากมลทินในการคลอด พระบารมี

มีพระชาติอันอุดม พระบารมีที่ทรงดำเนินไป พระบารมีทรงพระรูปอันยิ่งใหญ่ พระบารมีทรงมีผิวพรรณงาม

พระบารมีทรงมิ่งขวัญอันยิ่งใหญ่หลวง พระบารมีเจริญวัยขึ้น พระบารมีผันแปร พระบารมีในการคลอดสำเร็จ

คำแปล อภิสัมโพธิวรรคที่4 แม้พระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นั้น

ทรงเพียบพร้อมด้วยพระบารมี คือ พระบารมีในการตรัสรู้เองยิ่ง พระบารมีในกองศีล พระบารมีในกองสมาธิ

พระบารมีในกองปัญญา พระบารมีในมหาปุริสลักขณะสามสิบสอง

คำแปล มะหาปัญญาวรรคที่5 แม้พระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นั้น

ทรงเพียบพร้อมด้วยพระบารมี คือ พระบารมีในมหาปัญญา พระบารมีในปัญญาอันหนาแน่น พระบารมีในปัญญาอันร่าเริง

พระบารมีในปัญญาอันแล่นเร็ว พระบารมีในปัญญาอันกล้าแข็ง พระบารมีในดวงตาทั้งห้า คือ ตาเนื้อ ทิพพจักษุ

ปัญญาจักษุ ธรรมจักษุ พระบารมีในการทำพุทธอัฏฐารส

คำแปล ปาระมิวรรคที่6 แม้พระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นั้น

ทรงเพียบพร้อมด้วยพระบารมี คือ พระบารมีในการให้ปัน พระบารมีในการรักษากาย วาจา ใจ ให้เป็นปกติ

พระบารมีในการเว้น ขาดจากความประพฤติแบบประชาชนผู้ครองเรือน พระบารมีกำกับศรัทธาคือปัญญา

พระบารมีในความกล้าผจญทุกสิ่งด้วยความมีสติความพากเพียร พระบารมีในความต้องการเป็นพุทธะด้วยความมีสัจจะ

ความจริงใจต่อตนเองและผู้อื่น พระบารมีในการตั้งจิตไว้ในฐานอันยิ่ง พระบารมีในความเมตตา

พระบารมีในความอดทน พระบารมีในความวางใจตนได้

คำแปล ทสบารมีวรรคที่7 แม้พระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นั้น

ทรงเพียบพร้อมด้วยพระบารมี คือ พระบารมีสิบขั้นต้นบำเพ็ญด้วยวัตถุสิ่งของ

พระบารมีสิบขั้นกลางบำเพ็ญด้วยอวัยวะร่างกาย พระบารมีปรมัตถ์สิบขั้นสูงบำเพ็ญด้วยชีวิต

พระบารมีสามสิบทัศสมบูรณ์ พระบารมีในฌาน และองค์ฌานนั้นๆ พระบารมีทรงญาณอภิญญายิ่ง พระบารมี

มีสติรักษาจิต พระบารมีทรงสมาธิมั่นคง พระบารมีในวิมุตติความหลุดพ้น

พระบารมีที่รู้เห็นความหลุดพ้นของจิต

คำแปล วิชชาวรรคที่8 แม้พระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นั้น

ทรงเพียบพร้อมด้วยพระบารมี คือ พระบารมีในวิปัสสนาวิชชาในวิชชา 3 และจระณะ 15 พระบารมีในวิชชามโนมยิทธิ

พระบารมีในอิทธิวิชชา พระบารมีในทิพพโสตวิชชา พระบารมีในปรจิตตวิชชา พระบารมีในปุพพนิวาสานุสสติวิชชา

พระบารมีในทิพพจักขุวิชชา พระบารมีในจรณวิชชา พระบารมีในวิชชาจรณธรรมวิชชา พระบารมีในอนุปุพพวิหารเก้า

คำแปล ปริญญาณวรรคที่9 แม้พระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นั้น

ทรงเพียบพร้อมในพระบารมี คือ พระบารมีกำหนดรู้ทุกข์ พระบารมีละเหตุให้เกิดทุกข์ คือ ตัณหา

พระบารมีทำจิตให้แจ่มแจ้ง คือ นิโรธ พระบารมีอันเป็นมรรคภาวนา

พระบารมีในการกำหนดรู้การละการทำให้แจ้งและการอบรมให้มีให้เป็น พระบารมีในธรรมสัจจะทั้งสี่

พระบารมีในปฏิสัมภิทาญาณ

คำแปล โพธิปักขิยะวรรคที่10 แม้พระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นั้น

ทรงเพียบพร้อมด้วยพระบารมี คือ พระบารมีในโพธิปักขิยธรรม พระบารมี มีพระปัญญาในสติปัฏ-ฐาน พระบารมี

มีพระปัญญาในสัมมัปปธาน พระบารมี มีพระปัญญาในอิทธิบาท พระบารมี มีพระปัญญาในอินทรีย์หก พระบารมี

มีพระปัญญาในพละห้า พระบารมี มีพระปัญญาในโพชฌงค์เจ็ด พระบารมี มีพระปัญญาในมรรคแปด

พระบารมีในการทำแจ้งในมหาบุรุษ พระบารมีในอนาวรณวิโมกข์ พระบารมีในวิมุตติอรหัตตผล

คำแปล ทศพลญาณวรรคที่11 แม้พระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นั้น

ทรงเพียบพร้อมด้วยพระบารมี คือ พระทศพลญาณบารมีอันได้แก่ พระบารมีรู้ฐานะและอฐานะ

พระบารมีรู้วิบากโดยฐานะโดยเหตุ พระบารมีรู้ปฏิปทายังสัตว์ไปสู่ภูมิทั้งปวง

รู้โลกมีธาตุอย่างเดียวและมากอย่าง พระบารมีรู้อธิมุตของสัตว์ทั้งหลาย

พระบารมีรู้อินทรีย์ยิ่งและหย่อนของสัตว์ พระบารมีรู้ความเศร้าหมองและความผ่องแผ้วเป็นต้น

แห่งธรรมมีฌานเป็นต้น พระบารมีรู้ระลึกชาติได้ พระบารมีรู้จุติและอุบัติของสัตว์

พระบารมีรู้การกระทำให้แจ้งเจโตวิมุตติปัญญาวิมุตติอันหาอาสวะมิได้

คำแปล กายพลวรรคที่12 แม้พระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นั้น

ทรงเพียบพร้อมด้วยพระบารมี คือ พระบารมีทรงกำลังช้างทั้งหลายตั้งพันโกฏิพันปโกฏิ

พระบารมีทรงพลังแห่งบุรุษตั้งหมื่นคน พระบารมีหยั่งรู้จักขุห้า คือ ตาเนื้อ ตาทิพย์ ตาญาณ ตาปัญญา

ตาธรรม พระบารมีรู้การทำยมกปาฏิหาริย์ พระบารมีในสีลคุณ พระบารมีแห่งคุณค่าและสมาบัติ

คำแปล ถามพลวรรคที่13 แม้พระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นั้น

ทรงเพียบพร้อมด้วยพระบารมี คือ พระบารมีที่เป็นกำลังเรี่ยวแรงแห่งจิต พระบารมีกำลังเรี่ยวแรง

พระบารมีที่เป็นพลังภายใน พระบารมีเรี่ยวแรงแห่งจิต พระบารมีรู้กำลังเรี่ยวแรง พระบารมีที่เป็นพลังภายใน

พระบารมีรู้กำลังภายใน พระบารมีไม่มีเครื่องชั่ง พระบารมีญาณ พระบารมีอุตสาหะ

พระบารมีการแสวงหาทางตรัสรู้

คำแปล จริยาวรรคที่14 แม้พระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นั้น

ทรงเพียบพร้อมด้วยพระบารมี คือ พระบารมีที่ทรงประพฤติ พระบารมีรู้การที่ทรงประพฤติ

พระบารมีที่ทรงประทานให้เป็นประโยชน์แก่ชาวโลก(สังคมโลก) พระบารมีรู้สิ่งที่ควรประพฤติแก่ชาวโลก

พระบารมีที่ควรประพฤติแก่ญาติวงศ์ พระบารมีรู้สิ่งที่ควรประพฤติให้เป็นประโยชน์แก่พระญาติพระวงศ์

พระบารมีที่เป็นพุทธ-จริยา พระบารมีรู้สิ่งที่ควรประพฤติโดยฐานเป็นพระพุทธเจ้า พระบารมีครบทั้งสามอย่าง

พระบารมีครบทั้งบารมีอุปบารมีและปรมัตถบารมี

คำแปล ลักขณวรรคที่15 แม้พระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นั้น

ทรงเพียบพร้อมด้วยพระบารมี คือ พระบารมีเห็นอนิจจลักขณะในการยึดติดขันธ์ห้า

พระบารมีเห็นทุกขลักขณะในการยึดติดขันธ์ห้า พระบารมีเห็นอนัตตลักขณะในการยึดติดขันธ์ห้า

พระบารมีรู้ลักษณะสามในอายตนะทั้งหลาย พระบารมีรู้ลักษณะสามในธาตุสิบแปดทั้งหลาย

พระบารมีรู้ลักษณะอันแปรปรวนไป

คำแปล คตัฏฐานวรรคที่16 แม้พระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นั้น

ทรงเพียบพร้อมด้วยพระบารมี คือ พระบารมีในสถานที่ไปแล้ว พระบารมีหยั่งรู้สถานที่ไป

พระบารมีอยู่จบพรหมจรรย์ แล้วพระบารมีหยั่งรู้ว่าอยู่จบพรหมจรรย์แล้ว พระบารมีในการตระหนัก

พระบารมีรู้ในการตระหนัก พระบารมีสำรวมระวังอินทรีย์ พระบารมีรู้ในการสำรวมระวังอินทรีย์

คำแปล ปเวณิวรรคที่17 แม้พระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นั้น

ทรงเพียบพร้อมด้วยพระบารมี คือ พระบารมีในพุทธประเวณี พระบารมีรู้ถึงพุทธประเวณี

พระบารมีในการทำยมกปาฏิหาริย์ พระบารมีรู้ในการทำยมกปาฏิหาริย์ พระบารมีการอยู่อย่างประเสริฐ

พระบารมีรู้อย่างไม่มีอะไรกั้นกาง พระบารมีรู้อย่างไม่มีขอบเขต พระบารมีรู้สรรพสิ่งทั้งปวง

พระบารมีวชิรญาณประมาณยี่สิบสี่โกฏิกัปป์หนึ่งร้อย

บทยอดพระกัณฑ์ไตรปิฎก

๑. อิติปิ โส ภะคะวา อะระหัง วัจจะ โส ภะคะวาฯ

อิติปิ โส ภะคะวา วิชชาจะระณะสัมปันโน วัจจะ โส ภะคะวาฯ

อิติปิ โส ภะคะวา โลกะวิทู วัจจะ โส ภะคะวาฯ

อิติปิ โส ภะคะวา สัมมาสัมพุทโธ วัจจะ โส ภะคะวาฯ

อิติปิ โส ภะคะวา สุคะโต วัจจะ โส ภะคะวาฯ

๑. พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น เป็นผู้ไกลจากกิเลส

พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น ทรงถึงพร้อมด้วยความรู้และความประพฤติ

พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น เป็นผู้รู้แจ้งโลก

พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น เป็นผู้ตรัสรู้เองโดยชอบ

พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น เป็นผู้เสด็จไปดีแล้ว

๒. อะระหัง ตัง สะระณัง คัจฉามิ อะระหัง ตัง สิระสา นะมามิ

สัมมาสัมพุทธัง สะระณัง คัจฉามิ สัมมาสัมพุทธัง สิระสา นะมามิ

วิชชาจะระณะ สัมปันนัง สะระณัง คัจฉามิ วิชชาจะระณะ สัมปันนัง สิระสา นะมามิ

สุคะตัง สะระณัง คัจฉามิ สุคะตัง สิระสา นะมามิ

โลกะวิทัง สะระณัง คัจฉามิ โลกะวิทัง สิระสา นะมามิ

๒. ข้าพเจ้าขอถึงพระองค์ผู้เป็นพระอรหันต์ว่า เป็นที่พึ่งกำจัดภัยได้จริง

ข้าพเจ้าขอนอบน้อมพระองค์ผู้เป็นพระอรหันต์ ด้วยเศียรเกล้า

ข้าพเจ้าขอถึงพระองค์ผู้ทรงตรัสรู้เองโดยชอบว่า เป็นที่พึ่งกำจัดภัยได้จริง

ข้าพเจ้าขอนอบน้อมพระองค์ผู้ทรงตรัสรู้เอง ด้วยเศียรเกล้า

ข้าพเจ้าขอถึงพระองค์ผู้ถึงพร้อมด้วยความรู้และความประพฤติว่าเป็นที่พึ่งกำจัดภัยได้จริง

ข้าพเจ้าขอนอบน้อมพระองค์ผู้ถึงพร้อมด้วยความรู้และความประพฤติ ด้วยเศียรเกล้า

ข้าพเจ้าขอถึงพระองค์ผู้เสด็จไปดีแล้ว ว่าเป็นที่พึ่งกำจัดภัยได้จริง

ข้าพเจ้าขอนอบน้อมพระองค์ผู้เสด็จไปดีแล้ว ด้วยเศียรเกล้า

ข้าพเจ้าขอถึงพระองค์ผู้รู้แจ้งโลก ว่าเป็นที่พึ่งกำจัดภัยได้จริง

ข้าพเจ้าขอนอบน้อมพระองค์ผู้รู้แจ้งโลก ด้วยเศียรเกล้า

๓. อิติปิ โส ภะคะวา อะนุตตะโร วัจจะ โส ภะคะวาฯ

อิติปิ โส ภะคะวา สัตถา เทวะมะนุสสานัง วัจจะ โส ภะคะวาฯ

อิติปิ โส ภะคะวา ปุริสะธัมมะสาระถิ วัจจะ โส ภะคะวาฯ

อิติปิ โส ภะคะวา พุทโธ วัจจะ โส ภะคะวาฯ

๓. พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น เป็นอนุตตะโร คือ ยอดเยี่ยม

พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น เป็นศาสดาของเทวดาและมนุษย์ทั้งหลาย

พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น เป็นนายสารถีผู้ฝึกบุรุษ

พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น เป็นผู้ตื่นจากกิเลส

๔. อะนุตตะรัง สะระณัง คัจฉามิ อะนุตตะรัง สิระสา นะมามิ

ปุริสะธัมมะสาระถิ สะระณัง คัจฉามิ ปุริสะธัมมะสาระถิ สิระสา นะมามิ

สัตถา เทวะมะนุสสานัง สะระณัง คัจฉามิ สัตถา เทวะมะนุสสานัง สิระสา นะมามิ

พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ พุทธัง สิระสา นะมามิ

อิติปิ โส ภะคะวาฯ

๔. ข้าพเจ้าขอถึงพระองค์ผู้ยอดเยี่ยม ว่าเป็นที่พึ่งกำจัดภัยได้จริง

ข้าพเจ้าขอนอบน้อมพระองค์ผู้ยอดเยี่ยม ด้วยเศียรเกล้า

ข้าพเจ้าขอถึงพระองค์ผู้เป็นนายสารถีผู้ฝึกบุรุษ ว่าเป็นที่พึ่งกำจัดภัยได้จริง

ข้าพเจ้าขอนอบน้อมพระองค์ผู้เป็นนายสารถีผู้ฝึกบุรุษ ด้วยเศียรเกล้า

ข้าพเจ้าขอถึงพระองค์ผู้เป็นศาสดาของเทวดาและมนุษย์ทั้งหลายว่าเป็นที่พึ่งกำจัดภัยได้จริง

ข้าพเจ้าขอนอบน้อมพระองค์ผู้เป็น ศาสดาของเทวดาและมนุษย์ทั้งหลาย ด้วยเศียรเกล้า

ข้าพเจ้าขอถึงพระองค์ผู้ตื่นจากกิเลส ว่าเป็นที่พึ่งกำจัดภัยได้จริง

ข้าพเจ้าขอนอบน้อมพระองค์ผู้ตื่นจากกิเลส ด้วยเศียรเกล้า

๕. อิติปิ โส ภะคะวา รูปะขันโธ อะนิจจะลักขะณะปาระมี จะ สัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา เวทะนาขันโธ อะนิจจะลักขะณะปาระมี จะ สัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา สัญญาขันโธ อะนิจจะลักขะณะปาระมี จะ สัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา สังขาระขันโธ อะนิจจะลักขะณะปาระมี จะ สัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา วิญญาณะขันโธ อะนิจจะลักขะณะปาระมี จะ สัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวาฯ

๕. พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น รูปขันธ์ เป็นอนิจจลักษณะ แต่พระบารมีถึงพร้อมแล้ว

พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น เวทนาขันธ์ เป็นอนิจจลักษณะ แต่พระบารมีถึงพร้อมแล้ว

พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น สัญญาขันธ์ เป็นอนิจจลักษณะ แต่พระบารมีถึงพร้อมแล้ว

พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น สังขารขันธ์ เป็นอนิจจลักษณะ แต่พระบารมีถึงพร้อมแล้ว

พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น วิญญาณขันธ์ เป็นอนิจจลักษณะ แต่พระบารมีถึงพร้อมแล้ว

๖. อิติปิ โส ภะคะวา ปะฐะวีจักกะวาฬะ จะตุมะหาราชิกา ตาวะติงสา ธาตุสัมมาทิยานะ สัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา เตโชจักกะวาฬะ จะตุมะหาราชิกา ตาวะติงสา ธาตุสัมมาทิยานะ สัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา วาโยจักกะวาฬะ จะตุมะหาราชิกา ตาวะติงสา ธาตุสัมมาทิยานะ สัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา อาโปจักกะวาฬะ จะตุมะหาราชิกา ตาวะติงสา ธาตุสัมมาทิยานะ สัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา อากาสะจักกะวาฬะ จะตุมะหาราชิกา ตาวะติงสา ธาตุสัมมาทิยานะ สัมปันโน

๖. พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น ทรงถึงพร้อมด้วยธรรมที่เป็นธาตุ คือ ดินจักรวาล เทวโลกชั้นจาตุมหาราชิกาและชั้นดาวดึงส์

พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น ทรงถึงพร้อมด้วยธรรมที่เป็นธาตุ คือ ไฟจักรวาล เทวโลกชั้นจาตุมหาราชิกาและชั้นดาวดึงส์

พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น ทรงถึงพร้อมด้วยธรรมที่เป็นธาตุ คือ ลมจักรวาล เทวโลกชั้นจาตุมหาราชิกาและชั้นดาวดึงส์

พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น ทรงถึงพร้อมด้วยธรรมที่เป็นธาตุ คือ น้ำจักรวาล เทวโลกชั้นจาตุมหาราชิกาและชั้นดาวดึงส์

พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น ทรงถึงพร้อมด้วยธรรมที่เป็นธาตุ คือ อากาศจักรวาล เทวโลกชั้นจาตุมหาราชิกาและชั้นดาวดึงส์

๗. อิติปิ โส ภะคะวา ยามา ธาตุสัมมาทิยานะ สัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา นิมมานะระติ ธาตุสัมมาทิยานะ สัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา รูปาวะจะระ ธาตุสัมมาทิยานะ สัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา ตุสิตา ธาตุสัมมาทิยานะ สัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา กามาวะจะระ ธาตุสัมมาทิยานะ สัมปันโน

๗. พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น ทรงถึงพร้อมด้วยธรรมที่เป็นธาตุ คือ สวรรค์ชั้นยามา

พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น ทรงถึงพร้อมด้วยธรรมที่เป็นธาตุ คือ สวรรค์ชั้นดุสิต

พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น ทรงถึงพร้อมด้วยธรรมที่เป็นธาตุ คือ สวรรค์ชั้นนิมมานรดี

พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น ทรงถึงพร้อมด้วยธรรมที่เป็นธาตุ อันเป็นไปในกามาวจรภูมิ

พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น ทรงถึงพร้อมด้วยธรรมที่เป็นธาตุ อันเป็นไปในรูปาวจรภูมิ

๘. อิติปิ โส ภะคะวา ปะฐะมะฌานะ ธาตุสัมมาทิยานะ สัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา ตะติยะฌานะ ธาตุสัมมาทิยานะ สัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา ปัญจะมะฌานะ ธาตุสัมมาทิยานะ สัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา ทุติยะฌานะ ธาตุสัมมาทิยานะ สัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา จะตุถะฌานะ ธาตุสัมมาทิยานะ สัมปันโน

๘. พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น ทรงถึงพร้อมด้วยธรรมที่เป็นธาตุ คือ ปฐมฌาน

พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น ทรงถึงพร้อมด้วยธรรมที่เป็นธาตุ คือ ทุติยฌาน

พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น ทรงถึงพร้อมด้วยธรรมที่เป็นธาตุ คือ ตติยฌาน

พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น ทรงถึงพร้อมด้วยธรรมที่เป็นธาตุ คือ จตุตถฌาน

พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น ทรงถึงพร้อมด้วยธรรมที่เป็นธาตุ คือ ปัญจมฌาน

๙. อิติปิ โส ภะคะวา อากาสานัญจายะตะนะ เนวะสัญญานาสัญญายะตะนะ อะรูปาวะจะนะ ธาตุสัมมาทิยานะ สัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา วิญญาณัญจายะตะนะ เนวะสัญญานาสัญญายะตะนะ อะรูปาวะจะนะ ธาตุสัมมาทิยานะ สัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา อากิญจัญญาจายะตะนะ เนวะสัญญานาสัญญายะตะนะ อะรูปาวะจะนะ ธาตุสัมมาทิยานะ สัมปันโน

๙. พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น ทรงถึงพร้อมด้วยธรรมที่เป็นธาตุอันเป็นไปในอรูปาวจรภูมิ คือ อากาสานัญจายตนะและเนวสัญญานาสัญญายตนะ

พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น ทรงถึงพร้อมด้วยธรรมที่เป็นธาตุ อันเป็นไปในอรูปาวจรภูมิ คือ วิญญาณัญจายตนะและเนวสัญญานาสัญญายตนะ

พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น ทรงถึงพร้อมด้วยธรรมที่เป็นธาตุ อันเป็นไปในอรูปาวจรภูมิ คือ อากิญจัญญายตนะและเนวสัญญานาสัญญายตนะ

๑๐. อิติปิ โส ภะคะวา โสตาปะฏิมัคคะ ธาตุสัมมาทิยานะ สัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา สะกิทาคาปะฏิมัคคะ ธาตุสัมมาทิยานะ สัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา อะนาคาปะฏิมัคคะ ธาตุสัมมาทิยานะ สัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา อะระหัตตะปะฏิมัคคะ ธาตุสัมมาทิยานะ สัมปันโน

๑๐. พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น ทรงถึงพร้อมด้วยธรรมที่เป็นธาตุ คือ พระโสดาปัตติมรรค

พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น ทรงถึงพร้อมด้วยธรรมที่เป็นธาตุ คือ พระสกิทาคามิมรรค

พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น ทรงถึงพร้อมด้วยธรรมที่เป็นธาตุ คือ พระอนาคามิมรรค

พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น ทรงถึงพร้อมด้วยธรรมที่เป็นธาตุ คือ พระอรหัตตมรรค

๑๑. อิติปิ โส ภะคะวา โสตาอะระหัตตะปะฏิผะละ ธาตุสัมมาทิยานะ สัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา สะกิทาคาอะระหัตตะปะฏิผะละ ธาตุสัมมาทิยานะ สัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา อะนาคาอะระหัตตะปะฏิผะละ ธาตุสัมมาทิยานะ สัมปันโน

๑๑. พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น ทรงถึงพร้อมด้วยธรรมที่เป็นธาตุ คือ พระโสดาปัตติผล และ พระอรหัตตผล

พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น ทรงถึงพร้อมด้วยธรรมที่เป็นธาตุ คือ พระสกิทาคามิผล และ พระอรหัตตผล

พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น ทรงถึงพร้อมด้วยธรรมที่เป็นธาตุ คือ พระอนาคามิผล และ พระอรหัตตผล

๑๒. กุสะลา ธัมมา อิติปิ โส ภะคะวา อะ อา ยาวะชีวัง พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ ชมภูทิปัญจะอิสสะโร

กุสะลา ธัมมา นะโม พุทธายะ นะโม ธัมมายะ นะโม สังฆา ยะ ปัญจะพุทธา นะมามิหัง

อา ปา มะ จุ ปะ ที มะ สัง อัง ขุ สัง วิ ธา ปุ กะ ยะ ปะ อุ ปะ สะ ชะ สุ เห ปา สา ยะ โส โสสะ

สะ อะ อะ อะ อะ นิ เต ชะ สุ เน มะ ภู จะ นา วิ เว อะ สัง วิ สุ โร ปุ สะ ภุ พะ อิ สะ วา สุ สุ สะ วา อิ

กุสะลา ธัมมา จิตติ วิอัตถิ

๑๒. ธรรมะฝ่ายกุศล พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น ข้าพเจ้าขอถึงพระพุทธเจ้า ว่าเป็นที่พึ่งตลอดชีวิต พระผู้มีพระภาคเจ้า ผู้เป็นอิสสระแห่งชมภูทวีป

ธรรมะฝ่ายกุศล ขอนอบน้อมแด่พระพุทธเจ้า ขอนอบน้อมแด่พระธรรมเจ้า ขอนอบน้อมแด่พระสังฆเจ้า

ข้าพเจ้าขอนอบน้อมแด่พระพุทธเจ้าห้าพระองค์ ด้วยหัวใจพระวินัยปิฎก ด้วยหัวใจพระสุตตันตปิฎก ด้วยหัวใจพระอภิธรรมปิฎก

ด้วยมนต์คาถา ด้วยหัวใจมรรคสี่ ผลสี่ และ นิพพานหนึ่ง ด้วยหัวใจพระเจ้าสิบชาติทรงแสดงการบำเพ็ญบารมีสิบ

ด้วยหัวใจพระพุทธคุณเก้า ด้วยหัวใจพระไตรรัตนคุณ ธรรมะฝ่ายกุศล มีนัยอันวิจิตรพิสดาร

๑๓. อิติปิ โส ภะคะวา อะระหัง อะอา ยาวะชีวัง พุทธัง สะระณัง คัจฉามี สาโพธิปัญจะ อิสสะโร ธัมมา

๑๓. พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น เป็นผู้ไกลจากกิเลส ข้าพเจ้าขอถึงพระพุทธเจ้า ว่าเป็นที่พึ่งตลอดชีวิต

๑๔. กุสะลา ธัมมา นันทะวิวังโก อิติ สัมมาสัมพุทโธ สุคะลา โน ยาวะชีวัง พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ

จาตุมะหาราชิกา อิสสะโร กุสะลา ธัมมา อิติ วิชชาจะระณะ สัมปันโน อุ อุ ยาวะชีวัง พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ

ตาวะติงสา อิสสะโร กุสะลา ธัมมา นันทะปัญจะ สุคะโต โลกะวิทู มะหาเอโอ ยาวะชีวัง พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ

ยามา อิสสะโร กุสะลา ธัมมา พรัหมมา สัททะปัญจะ สัตตะ สัตตาปาระมี อะนุตตะโร ยะมะกะขะ ยาวะชีวัง พุทธัง สะระณัง

คัจฉามิ

๑๔. ธรรมะฝ่ายกุศล ของผู้มีพระภาคเจ้า เป็นผู้ตรัสรู้เองโดยชอบ ข้าพเจ้าขอถึงพระพุทธเจ้า ว่าเป็นที่พึ่งตลอดชีวิต เป็นอิสสระถึงเทวโลกชั้นจาตุมหาราชิกา

ธรรมะฝ่ายกุศล พระผู้มีพระภาคเจ้า เป็นผู้ถึงพร้อมด้วยความรู้และความประพฤติ ข้าพเจ้าขอถึงพระพุทธเจ้า ว่าเป็นที่พึ่งตลอดชีวิต เป็นอิสสระถึงสวรรค์ชั้นดาวดึงส์

ธรรมะฝ่ายกุศล พระพุทธเจ้าเป็นผู้เสด็จไปดีแล้ว เป็นผู้รู้แจ้งโลก ข้าพเจ้าขอถึงพระพุทธเจ้า ว่าเป็นที่พึ่งตลอดชีวิต เป็นอิสสระถึงสวรรค์ชั้นยามา

ธรรมะฝ่ายกุศล ด้วยความศรัทธาต่อพระพรหม ด้วยพระบารมีอันยอดเยี่ยมของพระโพธิสัตว์ทั้งห้า ข้าพเจ้าขอถึงพระพุทธเจ้า ว่าเป็นที่พึ่งตลอดชีวิต

๑๕. ตุสิตา อิสสะโร กุสะลา ธัมมา ปุ กะ ยะ ปะ ปุริสะ ธัมมะสาระถิ ยาวะชีวัง พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ

๑๕. ธรรมะฝ่ายกุศล พระผู้มีพระภาคเจ้า ผู้เป็นนายสารถีผู้ฝึกบุรุษ ข้าพเจ้าขอถึงพระพุทธเจ้า ว่าเป็นที่พึ่งตลอดชีวิต เป็นอิสสระถึงสวรรค์ชั้นดุสิต

๑๖. นิมมานะระติ อิสสะโร กุสะลา ธัมมา เหตุโปวะ สัตถา เทวะมะนุสสานัง ตะถะ ยาวะชีวัง พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ

๑๖. ธรรมะฝ่ายกุศล พระผู้มีพระภาคเจ้า พระองค์ผู้เป็นศาสดาของเทวดาและมนุษย์ทั้งหลาย ข้าพเจ้าขอถึงพระพุทธเจ้า ว่าเป็นที่พึ่งตลอดชีวิต เป็นอิสสระถึงสวรรค์ชั้นนิมมานรดี

๑๗. ปาระนิมมิตะ อิสสะโร กุสะลา ธัมมา สังขาระขันโธ ทุกขัง อะนิจจัง อะนัตตา รูปะขันโธ พุทธะปะผะ ยาวะชีวัง พุทธัง สะระณังคัจฉามิ

๑๗. ธรรมฝ่ายกุศล พระผู้มีพระภาคเจ้า เป็นผู้รู้แจ้ง สังขารขันธ์ รูปขันธ์ เป็นของไม่เที่ยง เป็นความทุกข์ มิใช่เป็นตัวตนของเราจริง ข้าพเจ้าขอถึงพระพุทธเจ้า ว่าเป็นที่พึ่งตลอดชีวิต เป็นอิสสระถึงสวรรค์ชั้นปรนิมมิตตวสวัสดี

๑๘. พรัหมา อิสสะโร กุสะลา ธัมมา นัตถิปัจจะยา วินะปัญจะ ภะคะวะตายายะ นิพพานัง สะระณัง คัจฉามิ

นะโม พุทธัสสะ นะโม ธัมมัสสะ นะโม สังฆัสสะ

พุทธิ ลาโภ กะลากะระกะนา เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหนตุ หุลู หุลู หุลู สะวาหายะ

๑๘. ธรรมะฝ่ายกุศล ข้าพเจ้าขอถึงพระพุทธเจ้า ว่าเป็นที่พึ่งตลอดชีวิต เป็นอิสสระถึงสวรรค์ชั้นพรหมโลก ข้าพเจ้าขอนอบน้อมแด่พระพุทธเจ้า ขอนอบน้อมแด่พระธรรมเจ้า ขอนอบน้อมแด่พระสังฆเจ้า ด้วยคำสัตย์ปฏิญาณนี้ ขอความสุขสวัสดี จงมีแก่ข้าพเจ้าด้วยเถิด ข้าพเจ้าขอถึงพระพุทธเจ้าว่าเป็นที่พึ่งตราบเข้าสู่พระนิพพาน

๑๙. นะโม พุทธัสสะ นะโม ธัมมัสสะ นะโม สังฆัสสะ

วิตติ วิตติ วิตติ มิตติ มิตติ จิตติ จิตติ อัตติ อัตติ มะยะสุ สุวัตถิ โหนตุ หุลู หุลู หุลู สะวาหายะ

๑๙. ข้าพเจ้าขอนอบน้อมแด่พระพุทธเจ้า ขอนอบน้อมแด่พระธรรมเจ้า ขอนอบน้อมแด่พระสังฆเจ้า ด้วยการสวดมนต์พระคาถานี้ ขอความสุขสวัสดีจงมีแก่ข้าพเจ้าด้วยเถิด

๒๐. อินทะสาวัง มะหาอินทาสาวัง

จักกะวัตติสาวัง มะหาจักกะวัตติสาวัง

อิสิสาวัง มะหาอิสิสาวัง

สัปปุริสะสาวัง มะหาสัปปุริสะสาวัง

อะระหัตตะสาวัง สัพพะสิทธิ วิชชาธะรานังสาวัง

พรัหมมะสาวัง มะหาพรัหมมะสาวัง

เทวาสาวัง มะหาเทวาสาวัง

มุนีสาวัง มะหามุนีสาวัง

พุทธะสาวัง ปัจเจกะพุทธะสาวัง

สัพพะโลกา อิริยานังสาวัง เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหนตุ

๒๐. ด้วยการสวดพระคาถามหาทิพมนต์นี้ และด้วยการกล่าวคำสัตย์ปฏิญาณนี้ ขอความสุขสวัสดีจงมีแก่ข้าพเจ้าด้วยเถิด

๒๑. สาวัง คุณัง วะชะพะลัง เตชัง วิริยัง สิทธิกัมมัง นิพพานัง

ปุญญังภาคะยัง ตัปปัง สุขัง สิริรูปัง จะตุวิสะติเทสะนัง

โมกขัง คุยหะกัง ฐานัง สีลัง ปัญญานิกขัง

เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหนตุ หุลู หุลู หุลู สะวาหายะ

๒๑. ด้วยการสวดพระคาถามหาทิพมนต์นี้ และด้วยการกล่าวคำสัตย์ปฏิญาณนี้ ขอความสุขสวัสดีจงมีแก่ข้าพเจ้าด้วยเถิด

๒๒. นะโม พุทธัสสะ ทุกขัง อะนิจจัง อะนัตตา รูปะขันโธ เวทะนาขันโธ สัญญาขันโธ สังขาระขันโธ วิญญาณะขันโธ

นะโม อิติปิ โส ภะคะวาฯ

๒๒. ข้าพเจ้าขอนอบน้อมแด่พระพุทธเจ้า ผู้เข้าถึงรูปขันธ์ เวทนาขันธ์ สัญญาขันธ์ สังขารขันธ์ วิญญาณขันธ์ เป็นทุกข์ ไม่

เที่ยง มิใช่ตัวตนของเราจริง ข้าพเจ้าขอนอบน้อมพระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นั้น

๒๓. นะโม พุทธัสสะ ทุกขัง อะนิจจัง อะนัตตา รูปะขันโธ เวทะนาขันโธ สัญญาขันโธ สังขาระขันโธ วิญญาณะขันโธ
นะโม สะหวากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม

๒๓. ข้าพเจ้าขอนอบน้อมแด่พระพุทธเจ้า ผู้เข้าถึงรูปขันธ์ เวทนาขันธ์ สัญญาขันธ์ สังขารขันธ์ วิญญาณขันธ์ เป็นทุกข์ ไม่เที่ยง มิใช่ตัวตนของเราจริง ข้าพเจ้าขอนอบน้อมพระธรรมที่พระพุทธเจ้าตรัสไว้ดีแล้ว

๒๔. นะโม ธัมมัสสะ ทุกขัง อะนิจจัง อะนัตตา รูปะขันโธ เวทะนาขันโธ สัญญาขันโธ สังขาระขันโธ วิญญาณะขันโธ
นะโม สะหวากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม

๒๔. ข้าพเจ้าขอนอบน้อมแด่พระธรรมเจ้า รูปขันธ์ เวทนาขันธ์ สัญญาขันธ์ สังขารขันธ์ วิญญาณขันธ์ เป็นทุกข์ ไม่เที่ยง มิใช่ตัวตนของเราจริง ข้าพเจ้าขอนอบน้อมพระธรรมที่พระพุทธเจ้าตรัสไว้ดีแล้ว

๒๕. นะโม ธัมมัสสะ ทุกขัง อะนิจจัง อะนัตตา รูปะขันโธ เวทะนาขันโธ สัญญาขันโธ สังขาระขันโธ วิญญาณะขันโธ

นะโม สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ

๒๕. ข้าพเจ้าขอนอบน้อมแด่พระธรรมเจ้า รูปขันธ์ เวทนาขันธ์ สัญญาขันธ์ สังขารขันธ์ วิญญาณขันธ์ เป็นทุกข์ ไม่เที่ยง มิใช่ตัวตนของเราจริง ข้าพเจ้าขอนอบน้อมพระสงฆ์ สาวกของพระพุทธเจ้า ผู้ปฏิบัติดีแล้ว

๒๖. นะโม สังฆัสสะ ทุกขัง อะนิจจัง อะนัตตา รูปะขันโธ เวทะนาขันโธ สัญญาขันโธ สังขาระขันโธ วิญญาณะขันโธ

นะโม สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ วาหะปะริตตัง

๒๖. ข้าพเจ้าขอนอบน้อมแด่พระสังฆเจ้า รูปขันธ์ เวทนาขันธ์ สัญญาขันธ์ สังขารขันธ์ วิญญาณขันธ์ เป็นทุกข์ ไม่เที่ยง มิใช่ตัวตนของเราจริง ข้าพเจ้าขอนอบน้อมพระสงฆ์ สาวกของพระพุทธเจ้า ผู้ปฏิบัติดีแล้ว

๒๗. นะโม พุทธายะ มะอะอุ ทุกขัง อะนิจจัง อะนัตตา ยาวะ ตัสสะ หาโย โม นะ อุ อะ มะ ทุกขัง อะนิจจัง อะนัตตา

อุ อะ มะ อา วันทา นะโมพุทธายะ นะ อะ กะ ติ นิ สะ ระ นะ อา ระ ปะ ขุ ธัง มะ อะ อุ ทุกขัง อะนิจจัง อะนัตตา

๒๗. ข้าพเจ้าขอนอบน้อมแด่พระพุทธเจ้า ด้วยคำสอนของพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ ความไม่เที่ยง เป็นทุกข์ มิใช่ตัวตนของเราจริง ข้าพเจ้าขอกราบไหว้พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ ข้าพเจ้าขอนอบน้อมแด่พระพุทธเจ้า ด้วยพระธรรมคำสั่งสอน ความไม่เที่ยง เป็นทุกข์ มิใช่ตัวตนของเราจริง

บทสวดแผ่เมตตาให้ตนเอง

อะหัง สุขิโต โหมิ

ขอให้ข้าพเจ้ามีความสุข

อะหัง นิททุกโข โหมิ

ขอให้ข้าพเจ้าปราศจากความทุกข์

อะหัง อะเวโร โหมิ

ขอให้ข้าพเจ้าปราศจากเวร

อะหัง อัพยาปัชโฌ โหมิ

ขอให้ข้าพเจ้าปราศจากอุปสรรคอันตรายทั้งปวง

สุขี อัตตานัง ปะริหะรามิ

ขอให้ข้าพเจ้าจงมีความสุขกายสุขใจ รักษากายวาจาใจให้พ้นจากความทุกข์ภัยทั้งปวงเถิด

บทสวดแผ่ส่วนบุญส่วนกุศล

อิทัง เม มาตาปิตูนัง โหตุ สุขิตา โหนตุ มาตาปิตะโร

ขอส่วนบุญนี้จงสำเร็จแก่มารดา บิดาของข้าพเจ้า ขอให้มารดา บิดาของข้าพเจ้ามีความสุข

อิทัง เม ญาตีนัง โหตุ สุขิตา โหนตุ ญาตะโย

ขอส่วนบุญนี้จงสำเร็จแก่ญาติทั้งหลายของข้าพเจ้า ขอให้ญาติทั้งหลายของข้าพเจ้ามีความสุข

อิทัง เม คุรูปัชฌายาจริยานัง โหตุ สุขิตา โหนตุ คุรูปัชฌายาจริยา

ขอส่วนบุญนี้จงสำเร็จแก่ครูอุปัชฌาย์อาจารย์ของข้าพเจ้า ขอให้ครูอุปัชฌาย์อาจารย์ของข้าพเจ้ามีความสุข

อิทัง สัพพะเทวะตานัง โหตุ สุขิตา โหนตุ สัพเพเทวา

ขอส่วนบุญนี้จงสำเร็จแก่เทวดาทั้งหลายทั้งปวง ขอให้เทวดาทั้งหลายทั้งปวงมีความสุข

อิทัง สัพพะเปตานัง โหตุ สุขิตา โหนตุ สัพเพ เปตา

ขอส่วนบุญนี้จงสำเร็จแก่เปรตทั้งหลายทั้งปวง ขอให้เปรตทั้งหลายทั้งปวงมีความสุข

อิทัง สัพพะเวรีนัง โหตุ สุขิตา โหนตุ สัพเพเวรี

ขอส่วนบุญนี้จงสำเร็จแก่เจ้ากรรมนายเวรทั้งหลายทั้งปวง ขอให้เจ้ากรรมนายเวรทั้งหลายทั้งปวงมีความสุข

อิทัง สัพพะสัตตานัง โหตุ สุขิตา โหนตุ สัพเพ สัตตา

ขอส่วนบุญนี้จงสำเร็จแก่สัตว์ทั้งหลายทั้งปวง ขอให้สัตว์ทั้งหลายทั้งปวงมีความสุขทั่วหน้ากันเทอญ

บทขอขมากรรมและอธิษฐานจิต

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ

(3 จบ)

สัพพัง อะปะราธัง ขะมะถะเม ภันเต อุกาสะ ทะวารัตตะเยนะ กะตัง

สัพพัง อะปะราธัง ขะมะถะเม ภันเต อุกาสะ ขะมามิ ภันเต

ถ้าหากข้าพเจ้า(...ชื่อ...นามสกุล...)จงใจหรือประมาทพลาดพลั้งล่วงเกินพระพุทธ พระธรรม พระอรหันต์ทุกพระองค์

พระอริยสงฆ์เจ้า บิดา มารดา ครูบาอาจารย์ ตลอดจนสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย รวมถึงผู้มีพระคุณ และท่านเจ้ากรรมนายเวร จะด้วยกาย วาจา ใจ ก็ดี ขอได้โปรดอโหสิกรรมแก่ข้าพเจ้าด้วย หากข้าพเจ้ามีเจ้าของในตัวติดมาขออนุญาตมีคู่ มีครอบครัวได้เหมือนคนปกติทั่วไป ขอถอนคำอธิษฐาน คำสาบานที่จะติดตามคู่ในอดีต ขอให้ต่างฝ่ายต่างเป็นอิสระต่อกัน

และหากมีผู้ใดเคยสร้างเวรสร้างกรรมกับข้าพเจ้าไม่ว่าจะชาติใดภพใดก็ตาม ข้าพเจ้ายินดีอโหสิกรรมให้ ขอถอนความพยาบาท ความอาฆาต และคำสาปแช่งในทุกชาติทุกภพ ขอให้ข้าพเจ้าพ้นจากคำสาปแช่งของปวงชน ของเจ้ากรรมนายเวร ขอให้พ้นนรกภูมิ พบแสงสว่างทั้งทางโลกทางธรรม

ผลบุญใดที่ข้าพเจ้าได้บำเพ็ญแล้วนี้ จงเป็นเกราะแก้ว กำบังกายข้าพเจ้า จากทุกข์โศก โรคภัย อุปอันตายใดๆ อย่าได้แพ้วพาน แม้แต่เล็กน้อย ผู้ใดมีจิตคิดร้าย คิดมิดีต่อข้าพเจ้า ขอกลับร้ายกลายเป็นดี ถ้ามีทิฐิอันหนามิสามารถกลับจิตกลับใจได้ ขอความคิดกระทำนั้นกลับสู่ผู้คิด ผู้ทำทุกประการ ตราบใดที่ ไม่ถึงซึ่งนิพพาน ความยากจนขัดสนใดๆ ขอจงอย่าได้บังเกิดแก่ข้าพเจ้าทุกภพทุกชาติ เทอญ

บทคาถามหาเมตตาใหญ่

เอวัมเม สุตัง ฯ เอกัง สะมะยัง ภะคะวา สาวัตถิยัง วิหะระติ เชตะวะเน อะนาถะปิณฑิกัสสะ อาราเม ฯ ตัตระโข ภะคะวา ภิกขู อามันเตสิ ภิกขะโวติ ฯ ภะทันเตติ เต ภิกขู ภะคะวะโต ปัจจัสโสสุง ฯ

ภะคะวา เอตะทะโวจะ เมตตายะ ภิกขะเว เจโตวิมุตติยา อาเสวิตายะ ภาวิตายะ พะหุลีกะตายะ ยานีกะตายะ วัตถุกะตายะ อะนุฏฐิตายะ ปะริจิตายะ สุสะมารัทธายะ เอกาทะสานิสังสา

< คำแปล >

ข้าพเจ้าได้ฟังมาอย่างนี้ว่า ในสมัยหนึ่งพระผู้มีพระภาคเจ้าประทับอยู่ ณ พระเชตะวันมหาวิหาร ซึ่งเป็นอารามของท่านอนาถบิณฑิกมหาเศรษฐี ใกล้เมืองสาวัตถีฯ ณ โอกาสนั้นแล พระผู้มีพระภาคเจ้าตรัสเรียกพระภิกษุทั้งหลายว่า ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย พระภิกษุทั้งหลายเหล่านั้นได้ตอบรับพระผู้มีพระภาคเจ้า ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญฯ

พระผู้มีพระภาคเจ้าได้ประทานพระดำรัสว่า ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย (ผู้เจริญเมตตาภาวนาเป็นประจำ) หวังได้แน่นอน (ที่จะได้รับ (อานิสงส์ 11 ประการ) ของเมตตาเจโตวิมุตติที่ตนต้องเสพ (ทำให้ชำนาญ) แล้วทำให้เจริญขึ้นแล้ว ทำให้มากแล้วสั่งสม (ด้วยวสี 5 ประการ) ดีแล้ว ทำให้บังเกิดขึ้นด้วยดีแล้ว ฯ

กะตะเม เอกาทะสะ ฯ สุขัง สุปะติ, สุขัง ปะฏิพุชฌะติ นะ ปาปะกัง สุปินัง ปัสสะติ, มนุสสานัง ปิโย โหติ, อะมะนุส สานัง ปิโย โหติ, เทวะตา รักขันติ,นาสสะ อัคคิ วา วิสัง วา สัตถัง วา กะมะติ, ตุวะฏัง จิตตัง สะมาธิยะติ, มุขะวัณ โณ วิปปะสีทะติ, อะสัมมุฬโห กาลัง กะโรติ, อุตตะริง อัป ปะฏิวิชฌันโต พรหมะโลกูปะโค โหติ ฯ

เมตตายะ ภิกขะเว เจโตวิมุตติยา อาเสวิตายะ ภาวิตายะ พะหุลีกะตายะ ยานีกะตายะ วัตถุกะตายะ อะนุฏฐิตายะ ปะริ จิตายะ สุสะมารัทธายะ อิเม เอกาทะสานิสังสา ปาฏิกังขา ฯ

< คำแปล >

อานิสงส์ 11 ประการ ของเมตตาเจโตวิมุตติ คืออะไรบ้าง

อานิสงส์ 11 ประการ คือ 1) นอนหลับเป็นสุข 2) ตื่น เป็นสุข 3)ไม่ฝันร้าย 4) เป็นที่รักของมนุษย์ทั้งหลาย 5) เป็นที่รักของอมนุษย์ทั้งหลาย 6) เทวดาทั้งหลายเฝ้ารักษา 7) ไฟ ยาพิษ ศัสตรา ไม่กล้ำกลาย (ในตัว) ของเขา 8) จิตเป็นสมาธิเร็ว 9) ผิวหน้าผ่องใส 10)ไม่หลงตาย 11) ยังไม่บรรลุคุณธรรมเบื้องสูง ก็จะบังเกิดในพรหมโลกฯ

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย เมตตาเจโตวิมุตติที่บุคคลปฏิบัติดีแล้ว ปรารภเสมอดีแล้วพึงหวังได้ อานิสงส์ 11 ประการนั้น ฯ

อัตถิ อะโนธิโส ผะระณา เมตตา เจโตวิมุตติ ฯ อัตถิ โอธิโส ผะระณา เมตตาเจโตวิมุตติ ฯ อัตถิ ทิสา ผะระณา เมตตาเจโตวิมุตติ ฯ

กะตีหากาเรหิ อะโนธิโส ผะระณา เมตตาเจโตวิมุตติ ฯ กะตีหากาเรหิ โอธิโส ผะระณา เมตตาเจโตวิมุตติ ฯ กะตีหากาเรหิ ทิสา ผะระณา เมตตาเจโตวิมุตติ ฯ

ปัญจะหากาเรหิ อะโนธิโส ผะระณา เมตตา เจโตวิมุตติ ฯ สัตตะหากาเรหิ โอธิโส ผะระณา เมตตาเจโตวิมุตติ ฯ ทะสะหากาเรหิ ทิสา ผะระณา เมตตาเจโตวิมุตติ ฯ

< คำแปล >

เมตตาเจโตวิมุตติที่แผ่ไปไม่เจาะจงบุคคล มีอยู่ ฯ

เมตตาเจโตวิมุตติที่แผ่ไปเจาะจงบุคคล มีอยู่ ฯ

เมตตาเจโตวิมุตติที่แผ่ไปในทิศ มีอยู่ ฯ

เมตตาเจโตวิมุตติที่แผ่ไปโดยไม่เจาะจงบุคคล มีกี่อย่าง ?

เมตตาเจโตวิมุตติที่แผ่ไปเจาะจงบุคคล มีกี่อย่าง ?

เมตตาเจโตวิมุตติที่แผ่ไปในทิศ มีกี่อย่าง ?

เมตตาเจโตวิมุตติที่แผ่ไปโดยไม่เจาะจงบุคคล มี 5 อย่าง ฯ

เมตตาเจโตวิมุตติที่แผ่ไปเจาะจงบุคคล มี 7 อย่าง ฯ

เมตตาเจโตวิมุตติที่แผ่ไปในทิศ มี 10 อย่าง ฯ

8.1 การแผ่เมตตาโดยไม่เจาะจงผู้รับ

กะตะเหมิ ปัญจะหากาเรหิ อะโนธิโส ผะระณา เมตาเจโตวิมุตติ ฯ

1.) สัพเพ สัตตา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

2.) สัพเพ ปาณา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

3.) สัพเพ ภูตา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

4.) สัพเพ ปุคคะลา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

5.) สัพเพ อัตตะภาวปะริยาปันนา อะเวรา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

อิเมหิ ปัญจะหากาเรหิ อะโนธิโส ผะระณา เมตาเจโตวิมุตติ ฯ

< คำแปล >

เมตตาเจโตวิมุตติที่แผ่ไปโดยไม่เจาะจงบุคคล มี 5 อย่าง เป็นไฉน ฯ 5 อย่างนั้น คือ

1.) ขอสัตว์ทั้งหลายทั้งปวง จงอย่าได้มีเวรต่อกันและกัน จงอย่าเบียดเบียนกัน จงอย่ามีทุกข์ จงมีสุข รักษาตนให้พ้นจากทุกภัยทั้งสิ้นเถิด ฯ

2.) ขอปาณชาติทั้งหลายทั้งปวง จงอย่าได้มีเวรต่อกันและกัน จงอย่าเบียดเบียนกัน จงอย่ามีทุกข์ จงมีสุข รักษาตนให้พ้นจากทุกภัยทั้งสิ้นเถิด ฯ

3.) ขอภูตทั้งหลายทั้งปวง จงอย่าได้มีเวรต่อกันและกัน จงอย่าเบียดเบียนกัน จงอย่ามีทุกข์ จงมีสุข รักษาตนให้พ้นจากทุกภัยทั้งสิ้นเถิด ฯ

4.) ขอบุคคลทั้งหลายทั้งปวง จงอย่าได้มีเวรต่อกันและกัน จงอย่าเบียดเบียนกัน จงอย่ามีทุกข์ จงมีสุข รักษาตนให้พ้นจากทุกภัยทั้งสิ้นเถิด ฯ

5.) ขอผู้มีอัตภาพทั้งหลายทั้งปวง จงอย่าได้มีเวรต่อกันและกัน จงอย่าเบียดเบียนกัน จงอย่ามีทุกข์ จงมีสุข รักษาตนให้พ้นจากทุกภัยทั้งสิ้นเถิด ฯ

เมตตาเจโตวิมุตติที่แผ่ไปโดยไม่เจาะจงบุคคล มี 5 อย่าง ดังนี้

8.2 การแผ่เมตตาโดยเจาะจงผู้รับ

กะตะเมหิ สัตตะหากาเรหิ โอธิโส ผะระณา เมตตาเจโตวิมุตติ ฯ

1.) สัพเพ อิตถิโย อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

2.) สัพเพ ปุริสา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

3.) สัพเพ อะริยา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

4.) สัพเพ อะนะริยา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

5.) สัพเพ เทวา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

6.) สัพเพ มนุสสา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

7.) สัพเพ วินิปาติกา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

อิเมหิ สัตตะหากาเรหิ โอธิโส ผะระณา เมตตาเจโตวิมุตติ ฯ

< คำแปล >

มตตาเจโตวิมุตติที่แผ่ไปเจาะจงบุคคล มี 7 อย่างเป็นไฉน ? 7 อย่างนั้น คือ

1.) ขอสตรีทั้งหลายทั้งปวง จงอย่าได้มีเวรต่อกันและกัน จงอย่าเบียดเบียน จงอย่ามีทุกข์ จงมีสุข รักษาตนให้พ้นจากทุกข์ภัยทั้งสิ้นเถิด ฯ

2.) ขอบุรุษทั้งหลายทั้งปวง จงอย่าได้มีเวรต่อกันและกัน จงอย่าเบียดเบียน จงอย่ามีทุกข์ จงมีสุข รักษาตนให้พ้นจากทุกข์ภัยทั้งสิ้นเถิด ฯ

3.) ขอผู้เป็นพระอริยะทั้งหลายทั้งปวง จงอย่าได้มีเวรต่อกันและกัน จงอย่าเบียดเบียน จงอย่ามีทุกข์ จงมีสุข รักษาตนให้พ้นจากทุกข์ภัยทั้งสิ้นเถิด ฯ

4.) ขอผู้ไม่เป็นพระอริยะทั้งหลายทั้งปวง จงอย่าได้มีเวรต่อกันและกัน จงอย่าเบียดเบียน จงอย่ามีทุกข์ จงมีสุข รักษาตนให้พ้นจากทุกข์ภัยทั้งสิ้นเถิด ฯ

5.) ขอเทวดาทั้งหลายทั้งปวง จงอย่าได้มีเวรต่อกันและกัน จงอย่าเบียดเบียน จงอย่ามีทุกข์ จงมีสุข รักษาตนให้พ้นจากทุกข์ภัยทั้งสิ้นเถิด ฯ

6.) ขอมนุษย์ทั้งหลายทั้งปวง จงอย่าได้มีเวรต่อกันและกัน จงอย่าเบียดเบียน จงอย่ามีทุกข์ จงมีสุข รักษาตนให้พ้นจากทุกข์ภัยทั้งสิ้นเถิด ฯ

7.) ขอสัตว์วินิบาตทั้งหลายทั้งปวง จงอย่าได้มีเวรต่อกันและกัน จงอย่าเบียดเบียน จงอย่ามีทุกข์ จงมีสุข รักษาตนให้พ้นจากทุกข์ภัยทั้งสิ้นเถิด ฯ

เมตตาเจโตวิมุตติที่แผ่ไปเจาะจงบุคคล มี 7 ดังนี้ ฯ

8.3 การแผ่เมตตาไปใน 10 ทิศ

8.1.1 แผ่ให้สัตว์ ทั้ง 10 ทิศ

กะตะเมหิ สัตตะหากาเรหิ โอธิโส ผะระณา เมตตาเจโต วิมุตติ ฯ

1.) สัพเพ ปุรัตถิมายะ ทิสายะ สัตตา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

2.) สัพเพ ปัจฉิมายะ ทิสายะ สัตตา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

3.) สัพเพ อุตตะรายะ ทิสายะ สัตตา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

4.) สัพเพ ทักขิณายะ ทิสายะ สัตตา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

5.) สัพเพ ปุรัตถิมายะ อะนุทิสายะ สัตตา อะเวรา อัพยา ปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

6.) สัพเพ ปัจฉิมายะ อะนุทิสายะ สัตตา อะเวรา อัพยา ปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

7.) สัพเพ อุตตะรายะ อะนุทิสายะ สัตตา อะเวรา อัพยา ปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

8.) สัพเพ ทักขิณายะ อะนุทิสายะ สัตตา อะเวรา อัพยา ปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

9.) สัพเพ เหฏฐิมายะ ทิสายะ สัตตา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

10.) สัพเพ อุปะริมายะ ทิสายะ สัตตา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

อิเมหิ สัตตะหากาเรหิ โอธิโส ผะระณา เมตตาเจโตวิมุตติ ฯ

< คำแปล >

เมตตาเจโตวิมุตติที่แผ่ไปในทิศ ด้วยอาการ 10 เป็นไฉน ? เป็นฉะนี้ คือ

ขอให้สัตว์ทั้งหลายทั้งปวง ที่อยู่ในทิศตะวันออก, ตะวันตก, เหนือ, ใต้, ตะวันตกเฉียงใต้, ตะวันออกเฉียงเหนือ, ตะวันตกเฉียงใต้, ทิศเบื้องล่างและทิศเบื้องบน จงอย่าได้มีเวรต่อกันและกัน จงอย่าเบียดเบียนกัน จงอย่ามีทุกข์ จงมีสุข รักษาตนให้พ้นจากทุกข์ภัยทั้งสิ้นเถิด ฯ

8.1.2 แผ่ให้ปาณาชาติ ทั้ง 10 ทิศ

1.) สัพเพ ปุรัตถิมายะ ทิสายะ ปาณา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

2.) สัพเพ ปัจฉิมายะ ทิสายะ ปาณา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

3.) สัพเพ อุตตะรายะ ทิสายะ ปาณา อะเวรา อัพยา ปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

4.) สัพเพ ทักขิณายะ ทิสายะ ปาณา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

5.) สัพเพ ปุรัตถิมายะ อะนุทิสายะ ปาณา อะเวรา อัพยา ปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

6.) สัพเพ ปัจฉิมายะ อะนุทิสายะ ปาณา อะเวรา อัพยา ปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

7.) สัพเพ อุตตะรายะ อะนุทิสายะ ปาณา อะเวรา อัพยา ปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

8.) สัพเพ ทักขิณายะ อะนุทิสายะ ปาณา อะเวรา อัพยา ปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

9.) สัพเพ เหฏฐิมายะ ทิสายะ ปาณา อะเวรา อัพยา ปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

10.) สัพเพ อุปะริมายะ ทิสายะ ปาณา อะเวรา อัพยา ปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

< คำแปล >

ขอให้ปาณาชาติทั้งหลายทั้งปวง ที่อยู่ในทิศตะวันออก, ตะวันตก, เหนือ, ใต้, ตะวันตกเฉียงใต้, ตะวันออกเฉียงเหนือ, ตะวันตกเฉียงใต้, ทิศเบื้องล่างและทิศเบื้องบน จงอย่าได้มีเวรต่อกันและกัน จงอย่าเบียดเบียนกัน จงอย่ามีทุกข์ จงมีสุข รักษาตนให้พ้นจากทุกข์ภัยทั้งสิ้นเถิด ฯ

8.1.3 การแผ่เมตตาให้ภูต ทั้ง 10 ทิศ

1.) สัพเพ ปุรัตถิมายะ ทิสายะ ภูตา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

2.) สัพเพ ปัจฉิมายะ ทิสายะ ภูตา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

3.) สัพเพ อุตตะรายะ ทิสายะ ภูตา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

4.) สัพเพ ทักขิณายะ ทิสายะ ภูตา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

5.) สัพเพ ปุรัตถิมายะ อะนุทิสายะ ภูตา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

6.) สัพเพ ปัจฉิมายะ อะนุทิสายะ ภูตา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

7.) สัพเพ อุตตะรายะ อะนุทิสายะ ภูตา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

8.) สัพเพ ทักขิณายะ อะนุทิสายะ ภูตา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

9.) สัพเพ เหฏฐิมายะ ทิสายะ ภูตา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

10.) สัพเพ อุปะริมายะ ทิสายะ ภูตา อะเวรา อัพยา ปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

< คำแปล >

ขอให้ภูตทั้งหลายทั้งปวง ที่อยู่ในทิศตะวันออก, ตะวันตก, เหนือ, ใต้, ตะวันตกเฉียงใต้, ตะวันออกเฉียงเหนือ, ตะวันตกเฉียงใต้, ทิศเบื้องล่างและทิศเบื้องบน จงอย่าได้มีเวรต่อกันและกัน จงอย่าเบียดเบียนกัน จงอย่ามีทุกข์ จงมีสุข รักษาตนให้พ้นจากทุกข์ภัยทั้งสิ้นเถิด ฯ

8.1.4 แผ่ให้บุคคล ทั้ง 10 ทิศ

1.) สัพเพ ปุรัตถิมายะ ทิสายะ ปุคคะลา อะเวรา อัพยา ปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

2.) สัพเพ ปัจฉิมายะ ทิสายะ ปุคคะลา อะเวรา อัพยา ปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

3.) สัพเพ อุตตะรายะ ทิสายะ ปุคคะลา อะเวรา อัพยา ปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

4.) สัพเพ ทักขิณายะ ทิสายะ ปุคคะลา อะเวรา อัพยา ปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

5.) สัพเพ ปุรัตถิมายะ อะนุทิสายะ ปุคคะลา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

6.) สัพเพ ปัจฉิมายะ อะนุทิสายะ ปุคคะลา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

7.) สัพเพ อุตตะรายะ อะนุทิสายะ ปุคคะลา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

8.) สัพเพ ทักขิณายะ อะนุทิสายะ ปุคคะลา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

9.) สัพเพ เหฏฐิมายะ ทิสายะ ปุคคะลา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

10.) สัพเพ อุปะริมายะ ทิสายะ ปุคคะลา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

< คำแปล >

ขอให้บุคคลทั้งหลายทั้งปวง ที่อยู่ในทิศตะวันออก, ตะวันตก, เหนือ, ใต้, ตะวันตกเฉียงใต้, ตะวันออกเฉียงเหนือ, ตะวันตกเฉียงใต้, ทิศเบื้องล่างและทิศเบื้องบน จงอย่าได้มีเวรต่อกันและกัน จงอย่าเบียดเบียนกัน จงอย่ามีทุกข์ จงมีสุข รักษาตนให้พ้นจากทุกข์ภัยทั้งสิ้นเถิด ฯ

8.1.5 แผ่ให้ผู้มีอัตภาพ ทั้ง 10

1.) สัพเพ ปุรัตถิมายะ ทิสายะ อัตตะภาวะ ปะริยาปันนา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

2.) สัพเพ ปัจฉิมายะ ทิสายะ อัตตะภาวะ ปะริยาปันนา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

3.) สัพเพ อุตตะรายะ ทิสายะ อัตตะภาวะ ปะริยาปันนา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

4.) สัพเพ ทักขิณายะ ทิสายะ อัตตะภาวะ ปะริยาปันนา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

5.) สัพเพ ปุรัตถิมายะ อะนุทิสายะ อัตตะภาวะ ปะริยาปันนา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

6.) สัพเพ ปัจฉิมายะ อะนุทิสายะ อัตตะภาวะ ปะริยาปันนา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

7.) สัพเพ อุตตะรายะ อะนุทิสายะ อัตตะภาวะ ปะริยาปันนา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

8.) สัพเพ ทักขิณายะ อะนุทิสายะ อัตตะภาวะ ปะริยาปันนา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

9.) สัพเพ เหฏฐิมายะ ทิสายะ อัตตะภาวะ ปะริยาปันนา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

10.) สัพเพ อุปะริมายะ ทิสายะ อัตตะภาวะ ปะริยาปันนา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

< คำแปล >

ขอให้ผู้มีอัตภาพทั้งหลายทั้งปวง ที่อยู่ในทิศตะวันออก, ตะวันตก, เหนือ, ใต้, ตะวันตกเฉียงใต้, ตะวันออกเฉียงเหนือ, ตะวันตกเฉียงใต้, ทิศเบื้องล่างและทิศเบื้องบน จงอย่าได้มีเวรต่อกันและกัน จงอย่าเบียดเบียนกัน จงอย่ามีทุกข์ จงมีสุข รักษาตนให้พ้นจากทุกข์ภัยทั้งสิ้นเถิด ฯ

8.1.6 แผ่ให้เพศหญิง ทั้ง 10 ทิศ

1.) สัพเพ ปุรัตถิมายะ ทิสายะ อิตถิโย อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

2.) สัพเพ ปัจฉิมายะ ทิสายะ อิตถิโย อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

3.) สัพเพ อุตตะรายะ ทิสายะ อิตถิโย อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

4.) สัพเพ ทักขิณายะ ทิสายะ อิตถิโย อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

5.) สัพเพ ปุรัตถิมายะ อะนุทิสายะ อิตถิโย อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

6.) สัพเพ ปัจฉิมายะ อะนุทิสายะ อิตถิโย อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

7.) สัพเพ อุตตะรายะ อะนุทิสายะ อิตถิโย อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

8.) สัพเพ ทักขิณายะ อะนุทิสายะ อิตถิโย อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

9.) สัพเพ เหฏฐิมายะ ทิสายะ อิตถิโย อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

10.) สัพเพ อุปะริมายะ ทิสายะ อิตถิโย อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

< คำแปล >

ขอให้ผู้มีเพศหญิงทั้งหลายทั้งปวง ที่อยู่ในทิศตะวันออก, ตะวันตก, เหนือ, ใต้, ตะวันตกเฉียงใต้, ตะวันออกเฉียงเหนือ, ตะวันตกเฉียงใต้, ทิศเบื้องล่างและทิศเบื้องบน จงอย่าได้มีเวรต่อกันและกัน จงอย่าเบียดเบียนกัน จงอย่ามีทุกข์ จงมีสุข รักษาตนให้พ้นจากทุกข์ภัยทั้งสิ้นเถิด ฯ

8.1.7 แผ่ให้เพศชาย ทั้ง 10 ทิศ

1.) สัพเพ ปุรัตถิมายะ ทิสายะ ปุริสา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

2.) สัพเพ ปัจฉิมายะ ทิสายะ ปุริสา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

3.) สัพเพ อุตตะรายะ ทิสายะ ปุริสา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

4.) สัพเพ ทักขิณายะ ทิสายะ ปุริสา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

5.) สัพเพ ปุรัตถิมายะ อะนุทิสายะ ปุริสา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

6.) สัพเพ ปัจฉิมายะ อะนุทิสายะ ปุริสา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

7.) สัพเพ อุตตะรายะ อะนุทิสายะ ปุริสา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

8.) สัพเพ ทักขิณายะ อะนุทิสายะ ปุริสา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

9.) สัพเพ เหฏฐิมายะ ทิสายะ ปุริสา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

10.) สัพเพ อุปะริมายะ ทิสายะ ปุริสา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

< คำแปล >

ขอให้ผู้มีเพศชายทั้งหลายทั้งปวง ที่อยู่ในทิศตะวันออก, ตะวันตก, เหนือ, ใต้, ตะวันตกเฉียงใต้, ตะวันออกเฉียงเหนือ, ตะวันตกเฉียงใต้, ทิศเบื้องล่างและทิศเบื้องบน จง

อย่าได้มีเวรต่อกันและกัน จงอย่าเบียดเบียนกัน จงอย่ามีทุกข์ จงมีสุข รักษาตนให้พ้นจากทุกข์ภัยทั้งสิ้นเถิด ฯ

8.1.8 แผ่ให้ผู้เป็นพระอริยะ ทั้ง 10 ทิศ

1.) สัพเพ ปุรัตถิมายะ ทิสายะ อะริยา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

2.) สัพเพ ปัจฉิมายะ ทิสายะ อะริยา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

3.) สัพเพ อุตตะรายะ ทิสายะ อะริยา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

4.) สัพเพ ทักขิณายะ ทิสายะ อะริยา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

5.) สัพเพ ปุรัตถิมายะ อะนุทิสายะ อะริยา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

6.) สัพเพ ปัจฉิมายะ อะนุทิสายะ อะริยา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

7.) สัพเพ อุตตะรายะ อะนุทิสายะ อะริยา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

8.) สัพเพ ทักขิณายะ อะนุทิสายะ อะริยา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

9.) สัพเพ เหฏฐิมายะ ทิสายะ อะริยา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

10.) สัพเพ อุปะริมายะ ทิสายะ อะริยา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

< คำแปล >

ขอพระอริยะทั้งหลายทั้งปวง ที่อยู่ในทิศตะวันออก, ตะวันตก, เหนือ, ใต้, ตะวันตกเฉียงใต้, ตะวันออกเฉียงเหนือ, ตะวันตกเฉียงใต้, ทิศเบื้องล่างและทิศเบื้องบน จงอย่าได้มีเวรต่อกันและกัน จงอย่าเบียดเบียนกัน จงอย่ามีทุกข์ จงมีสุข รักษาตนให้พ้นจากทุกข์ภัยทั้งสิ้นเถิด ฯ

8.1.9 แผ่ให้ผู้ไม่ใช่พระอริยะ ทั้ง 10 ทิศ

1.) สัพเพ ปุรัตถิมายะ ทิสายะ อะนะริยา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

2.) สัพเพ ปัจฉิมายะ ทิสายะ อะนะริยา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

3.) สัพเพ อุตตะรายะ ทิสายะ อะนะริยา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

4.) สัพเพ ทักขิณายะ ทิสายะ อะนะริยา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

5.) สัพเพ ปุรัตถิมายะ อะนุทิสายะ อะนะริยา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

6.) สัพเพ ปัจฉิมายะ อะนุทิสายะ อะนะริยา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

7.) สัพเพ อุตตะรายะ อะนุทิสายะ อะนะริยา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

8.) สัพเพ ทักขิณายะ อะนุทิสายะ อะนะริยา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

9.) สัพเพ เหฏฐิมายะ ทิสายะ อะนะริยา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

10.) สัพเพ อุปะริมายะ ทิสายะ อะนะริยา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

< คำแปล >

ขอผู้ที่ไม่ใช่พระอริยะทั้งหลายทั้งปวง ที่อยู่ในทิศตะวันออก, ตะวันตก, เหนือ, ใต้, ตะวันตกเฉียงใต้, ตะวันออกเฉียงเหนือ, ตะวันตกเฉียงใต้, ทิศเบื้องล่างและทิศเบื้องบน จงอย่าได้มีเวรต่อกันและกัน จงอย่าเบียดเบียนกัน จงอย่ามีทุกข์ จงมีสุข รักษาตนให้พ้นจากทุกข์ภัยทั้งสิ้นเถิด ฯ

8.1.10 แผ่ให้เทวดา ทั้ง 10 ทิศ

1.) สัพเพ ปุรัตถิมายะ ทิสายะ เทวา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

2.) สัพเพ ปัจฉิมายะ ทิสายะ เทวา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

3.) สัพเพ อุตตะรายะ ทิสายะ เทวา อะเวรา อัพยา ปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

4.) สัพเพ ทักขิณายะ ทิสายะ เทวา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

5.) สัพเพ ปุรัตถิมายะ อะนุทิสายะ เทวา อะเวรา อัพยา ปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

6.) สัพเพ ปัจฉิมายะ อะนุทิสายะ เทวา อะเวรา อัพยา ปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

7.) สัพเพ อุตตะรายะ อะนุทิสายะ เทวา อะเวรา อัพยา ปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

8.) สัพเพ ทักขิณายะ อะนุทิสายะ เทวา อะเวรา อัพยา ปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

9.) สัพเพ เหฏฐิมายะ ทิสายะ เทวา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

10.) สัพเพ อุปะริมายะ ทิสายะ เทวา อะเวรา อัพยา ปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

< คำแปล >

ขอเทวดาทั้งหลายทั้งปวง ที่อยู่ในทิศตะวันออก, ตะวันตก, เหนือ, ใต้, ตะวันตกเฉียงใต้, ตะวันออกเฉียงเหนือ, ตะวันตกเฉียงใต้, ทิศเบื้องล่างและทิศเบื้องบน จงอย่าได้มีเวรต่อกันและกัน จงอย่าเบียดเบียนกัน จงอย่ามีทุกข์ จงมีสุข รักษาตนให้พ้นจากทุกข์ภัยทั้งสิ้นเถิด ฯ

8.1.11 แผ่ให้มนุษย์ ทั้ง 10 ทิศ

1.) สัพเพ ปุรัตถิมายะ ทิสายะ มนุสสา อะเวรา อัพยา ปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

2.) สัพเพ ปัจฉิมายะ ทิสายะ มนุสสา อะเวรา อัพยา ปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

3.) สัพเพ อุตตะรายะ ทิสายะ มนุสสา อะเวรา อัพยา ปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

4.) สัพเพ ทักขิณายะ ทิสายะ มนุสสา อะเวรา อัพยา ปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

5.) สัพเพ ปุรัตถิมายะ อะนุทิสายะ มนุสสา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

6.) สัพเพ ปัจฉิมายะ อะนุทิสายะ มนุสสา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

7.) สัพเพ อุตตะรายะ อะนุทิสายะ มนุสสา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

8.) สัพเพ ทักขิณายะ อะนุทิสายะ มนุสสา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

9.) สัพเพ เหฏฐิมายะ ทิสายะ มนุสสา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

10.) สัพเพ อุปะริมายะ ทิสายะ มนุสสา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

< คำแปล >

ขอมนุษย์ทั้งหลายทั้งปวง ที่อยู่ในทิศตะวันออก, ตะวันตก, เหนือ, ใต้, ตะวันตกเฉียงใต้, ตะวันออกเฉียงเหนือ, ตะวันตกเฉียงใต้, ทิศเบื้องล่างและทิศเบื้องบน จงอย่าได้มีเวรต่อกันและกัน จงอย่าเบียดเบียนกัน จงอย่ามีทุกข์ จงมีสุข รักษาตนให้พ้นจากทุกข์ภัยทั้งสิ้นเถิด ฯ

8.1.12 แผ่ให้สัตว์วินิบาต ทั้ง 10 ทิศ

1.) สัพเพ ปุรัตถิมายะ ทิสายะ วินิปาติกา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

2.) สัพเพ ปัจฉิมายะ ทิสายะ วินิปาติกา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

3.) สัพเพ อุตตะรายะ ทิสายะ วินิปาติกา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

4.) สัพเพ ทักขิณายะ ทิสายะ วินิปาติกา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

5.) สัพเพ ปุรัตถิมายะ อะนุทิสายะ วินิปาติกา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

6.) สัพเพ ปัจฉิมายะ อะนุทิสายะ วินิปาติกา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

7.) สัพเพ อุตตะรายะ อะนุทิสายะ วินิปาติกา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

8.) สัพเพ ทักขิณายะ อะนุทิสายะ วินิปาติกา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

9.) สัพเพ เหฏฐิมายะ ทิสายะ วินิปาติกา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

10.) สัพเพ อุปะริมายะ ทิสายะ วินิปาติกา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

อิเมหิ ทะสะหากาเรหิ ทิสา ผะระณา เมตตาเจโตวิมุตติ ฯ

< คำแปล >

ขอสัตว์วินิบาตทั้งหลายทั้งปวง ที่อยู่ในทิศตะวันออก, ตะวันตก, เหนือ, ใต้, ตะวันตกเฉียงใต้, ตะวันออกเฉียงเหนือ, ตะวันตกเฉียงใต้, ทิศเบื้องล่างและทิศเบื้องบน จง

อย่าได้มีเวรต่อกันและกัน จงอย่าเบียดเบียนกัน จงอย่ามีทุกข์ จงมีสุข รักษาตนให้พ้นจากทุกข์ภัยทั้งสิ้นเถิด ฯ

มตตาเจโตวิมุตติที่แผ่ไปในทิศทั้ง 10 ดังนี้ฯ

สัพเพสัง สัตตานัง ปีฬะนัง วัชเชตวา อะปีฬะนายะ, อุปะฆาตัง วัชเชตวา อะนุปะฆาเตนะ, สันตาปัง วัชเชตวา อะสันตาเปนะ, ปะริยาทานัง วัชเชตวา อะปะริยาทาเนนะ, วิเหสัง วัชเชตวา อะวิเหสายะ, สัพเพ สัตตา อะเวริโน โหนตุ มาเวริโน, สุขิโน โหนตุ มา ทุกขิโน, สุขิตัตตา โหนตุ มา ทุกขิตัตตาติ อิเมหิ อัฏฐหากาเรหิ สัพเพ สัตเต เมตตายะตีติ เมตตาฯ

ตัง ธัมมัง เจตะยะตีติ เจโตฯ สัพพะพยาปาทะปะริยุฏฐาเนหิ มุจจะตีติ วิมุตติ ฯ เมตตา จะ เจโต วิมุตติ จาติ เมตตาเจโตวิมุตติ ฯ

< คำแปล >

ผู้เจริญแผ่เมตตาความรักไปสู่สัตว์ทั้งการด้วยอาการ 8 นี้ คือด้วยการเว้นการบีบคั้น ไม่บีบคั้นสัตว์ทั้งปวง ๑, ด้วยเว้นการฆ่าสัตว์ ไม่ฆ่าสัตว์ทั้งปวง ๑, ด้วยเว้นการทำให้เดือดร้อน ไม่ทำสัตว์ทั้งปวงให้เดือดร้อน ๑, ด้วยการเว้นความย่ำยี ไม่ย่ำยีสัตว์ทั้งปวง ๑, ด้วยการเว้นการเบียดเบียน ไม่เบียดเบียนสัตว์ทั้งปวง ๑, ขอสัตว์ทั้งปวงจงเป็นผู้ไม่มีเวร

อย่าได้มีเวร ๑, จงเป็นผู้มีสุข ไม่มีทุกข์ ๑,จงมีตนเป็นสุข อย่ามีตนเป็นทุกข์ ๑, เพราะเหตุนั้น จึงชื่อว่า เมตตาฯ

จิตคิดถึงธรรมนั้น จึงชื่อว่า เจโตฯ จิตหลุดพ้นจากพยาบาทและกิเลสที่กลุ้มรุมจิตทั้งปวง เพราะเหตุนั้น จึงชื่อว่าวิมุตติฯ จิตมีเมตตาด้วย เป็นเจโตวิมุตติ เพราะฉนั้น จึงชื่อว่า เมตตาเจโตวิมุตติฯ